

வண்

முடி

பக்த

உற்பத்தி, வருவாய், செலவு ஆகிய மூன்று முறைகளிலும் நாட்டு வருவாயைக் கணக்கிட்டால், ஒன்று கொண்டு ஒப்பிட்டுப்பார்த்து கணக்கீடு சரிதானாவென்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

V. நாட்டு வருவாயைக் கணக்கிடுவதிலுள்ள சிக்கல்கள்

நாட்டு வருவாயைக் கணக்கிடுவதில் பல நடைமுறைச் சிக்கல்கள் உள்ளன. அவற்றில் முக்கியமானவற்றை இங்கு கூறலாம்.

1. விவையற்ற பொருட்களும், பணிகளும்: பணமதிப்புள்ள பொருட்களையும், பணிகளையும் நாட்டுவருவாய்க் கணக்கெடுப்பில் சேர்க்க முடிகின்றது ஆனால், பொருளாதார மதிப்புள்ள, ஆனால், பணம் செலுத்தா, அன்புக்காகச் செய்யும் பணிகள் நாட்டுவருவாயில் சேர்வதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக வீட்டிலுள்ள பெண்கள் செய்யும்பணிகள், வீட்டிற்காக உற்பத்தி செய்யும் பொருட்கள் ஆகியவை சேர்வதில்லை இதனால் உண்மையான நாட்டு வருவாயை அறிய முடியாது.

2. அரசின் பங்கு: நாட்டு வருவாயில் அரசின் பங்கைக் கணக்கிடுவதில் கருத்து வேறுபாடு உள்ளது. அரசின் பணிகளில் மதிப்பை அவற்றின் செலவுக்கு சமமாகக் கருதுகின்றனர். இதனைக் கணக்கிடுவதிலும் தொல்லை இருக்கின்றது.

3. அயல்நாட்டு நிறுவனங்கள்: ஒரு நாட்டிலுள்ள அயல்நாட்டு நிறுவனங்களின் வருவாயை நாட்டு வருவாயில் சேர்த்து கொள்வதிலும் சிக்கல் இருக்கின்றது. வருவாயின் ஒரு பகுதி அயல்நாட்டுக்குச் செல்வதால் கணக்கிடுவது சிக்கலாகின்றது.

4. நாட்டை வரையறுப்பது: ஒரு நாட்டின் வருவாயில் அந்தநாட்டில் கிடைப்பது மட்டுமின்றி, நாட்டுக்கு வெளியில் சம்பாதிப்பதும் சேர்வதால் நாட்டின் எல்லை யைத் திட்டவாட்டமாக வரையறுக்க இயல்வதில்லை.

5. பின்பற்றும்முறை: உற்பத்தி, வருவாய், செலவு ஆகிய முறைகளில் ஒன்றுமட்டும் போதுமானதாக

சமுதாயக் கணக்கு அல்லது முன்பு பணம் திரட்டித் தந்தகல்பங்களில் சில கமிட்டிகள் நடந்து வந்திருக்கின்றன. இத்தகைய சில கமிட்டிகள் கணக்கு இல்லாத கமிட்டிகள். செலவான தென்பதற்கும் கணக்கு இல்லாத சமுதாயக் கணக்கு அல்லது முன்பு பணம் திரட்டித் தந்தகல்பங்களில் சில கமிட்டிகள் நடந்து வந்திருக்கின்றன. இத்தகைய சில கமிட்டிகள் கணக்கு இல்லாத கமிட்டிகள். செலவான தென்பதற்கும் கணக்கு இல்லாத சமுதாயக் கணக்கு அல்லது முன்பு பணம் திரட்டித் தந்தகல்பங்களில் சில கமிட்டிகள் நடந்து வந்திருக்கின்றன.

VII. நாட்டு வருவாய் பகுத்தாய்வும் கீன்ஸ்

கீன்ஸ் பொருளியல் பகுத்தாய்வில் செய்த பரிசீலனைகளில் ஒன்று நாடு வருவாயின் ருகத் துவத்தை உடனாடிகள் உணர்ந்ததாகும். கீன்ஸ் 'பொதுக்கோபா' வெளியுருவக நாடு வருவாய் பற்றிப் போசப்பா லும், நாடு வருவாய் தொகுப்புள்ளிவரங்களை அரசுகள் சேகரித்து தொகுத்து வெளியிடுவதில்லை கீன்ஸ் நுகர்வு, முதலீடு செலவுகள் எப்படி வருவாய் ஓட்டத்தைப் பாதிக்கத் தென்பதை விளக்கினார். பணவீக்க இடை வெளி வாட்ட இடை வெளிக் கருத்துக்களின் மூலம் அரசு பொதுப்பணிகளின் தேவையை வலியுறுத்தினார்.

வருவாய் பகுத்தாய்வுக்கு கீன்ஸ் அளித்த கருத்துகளைச் சுட்டிக்காட்டலாம் வருவாய், நுகர்வுகளும் லீட்டுகளும் சமமாக இருக்கமென்பதை $Y = C + I$ (Y - வருவாய், C - நுகர்வு, I - முதலீடு) என்ற சமன்பாட்டின் மூலம் விளக்கினார். இதில் எல்லா மாறிகளும் பணத்தொடர்பானவை.

கீன்ஸின் வருவாய் பகுத்தாய்வு, வருவாய் நுகர்வு சேமிப்பு, முதலீடு போன்ற பேரியல்பகுதிகளின் தொடர்புகளைத் தீர்மானிக்கவும், சரிபார்க்கவும் துணை செய்து கீன்ஸ் எல்லாச் செலவுகளையும் நுகர்வுச் செலவு முதலீட்டுச் செலவு என்று பகுத்ததன் மூலம் சிக்கலான செலவு மாறிகளை எளிமைப்படுத்திவிட்டார். கீன்ஸ் வருவாய் பகுத்தாய்வின் மூலம் பொருளாதார சிந்தனை மொத்தத்தில் விரிவடைந்திருக்கின்றதென்று கூறலாம்.

VI. நாட்டு வருவாய் விவரத்தின் முக்கியத்துவம்

நாட்டு வருவாய் பற்றிய அணக்கீடும், புள்ளி விவரம் கண்டு பொருளாதாரத்தில் மிகவும் முக்கியத்துவமுடையதாகவும் பல்வேறு பயன்களைக் கொண்டதாகவும் இருக்கின்றன. நாட்டுப் பொருளாதாரம் செயல்படுவதையும் அதை பல்வேறு இனங்களையும் பற்றி அறியவும் உதவி செய்கின்றன. சின்சில் "வேலை வாய்ப்பு, வட்டி, பணம் பற்றிய பொது கோட்பாடு" (1936) நால் வெளியாகி, பேரியல் பொருளாதார நோக்கு முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கிறது. நாட்டு வருவாயைப்பற்றி எக்ஸ்போர்ட் எண்ணிப்பார்க்கத் தொடங்கினார். நாட்டு வருவாய் மதிப்பீடுகளின் பயன்களை இங்கு தொகுத்துக் கூறலாம்.

1. உற்பத்தி நிலையை அறிய: நாட்டு வருவாய் மதிப்பீடு நாட்டின் உற்பத்தி அளவைக் காட்டுகின்றது. உற்பத்தியைச் சார்ந்தே மக்களின் நலம் அமைகின்றது. நாட்டு வருவாய் தலை வருவாய் மதிப்பீட்டிலிருந்து உற்பத்தி நிலை, மக்கள் நலம் ஆகியவற்றை அறியலாம்.

2. பொருளாதார நிலை: சில ஆண்டுகளில் நாட்டு வருவாய் மதிப்பீடுகளிலிருந்து பொருளாதாரம் வளர்கின்றதா, தேக்க நிலையில் உள்ளதா, தேய்கின்றதா வென்பதை அறியலாம். பொருளாதார வளர்ச்சி வீதத்தை அளக்கவும் நாட்டு வருவாய் விவரம் துணை செய்கின்றது.

3. பொருளாதார சிகள்கையை உருவாக்க: பேரியல் நோக்கில் நாட்டின் மொத்த பொருளாதார நடவடிக்கைகளை ஆராயவும், எதிர்காலப் பொருளாதார கொள்கைகளை உருவாக்கவும் நாட்டு வருவாய் பற்றிய விவரங்கள் துணை செய்கின்றன.

4. திட்டமிடுதல்: பொருளாதாரத் திட்டங்களை உருவாக்கவும் நாட்டு வருவாய் விவரங்கள் உற்ற துணையாக உள்ளன. வருவாயின் போக்குத் தெரிந்தால் தான் நாட்டின் வளர்ச்சிக்குத் திட்டமிட இயலும்.

5. பல்வேறு துறைகள்: நாட்டு வருவாய் விவரங்கள் நாட்டு வருவாயில் நாட்டிலுள்ள பொருளாதாரத் துறைகளின் பங்கினை அறிய உதவுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக,

இல்லை. மூன்று முறைகளையும் ஒன்றுபோலப் பயன்படுத்திவரல்தான் ஓரளவு நாட்டுவருவாயைச் சரியாகக் கணக்கி இயலும்.

6. தொடங்கும் நிலை: நாட்டுவருவாய்க் கணக்கெடுப்பை உற்பத்திநிலையிலா, நுகர்வு நிலையிலா. எங்கு தொடங்குவதென்பதில் கருத்து வேறுபாடு உள்ளது. நாட்டு வருவாய்க் கணக்கெடுப்பின் நோக்கத்தை ஒட்டியே, தொடங்கும் நிலை அமையும்.

7. புள்ளிவிவரங்கள் சிடைக்காமை: நட்டிக்கைக்கரிய சரியான புள்ளிவிவரங்கள் போதுமான அளவில் சிடைப்பதில்லை. பின்தங்கிய நாடுகளில் இது நாட்டு வருவாய்க் கணக்கெடுப்பில் பெருந்தடையாக உள்ளது.

8. இருமுறைக்கணக்கிடுகல் [Double Counting]: எந்த ஒருவருவாயையும் இருமுறைநாட்டு வருவாயில் சேராமல் பார்க்க வேண்டும். விவசாயி விற்கின்ற பருத்தியின் மதிப்பையும், அந்த பருத்தியால் ஆன துணியை ஆலை விற்பதையும் அப்படியே சேர்த்துவிட்டால் நாட்டு வருவாய்மிகுதியாகி விடும். இதனைத் தவிர்க்கஇருமுறை களைக் கூறுகின்றனர். ஒன்று, இறுதிநிலைப் பொருட்களின் மதிப்பை மட்டும் கணக்கிடும் 'இறுதிநிலை' உற்பத்தி முறையாகும் [Final Products Method] மற்றொன்று ஒவ்வொரு நிலையிலும் பொருளின் கூடுகின்ற மதிப்பை மட்டும் கணக்கில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு 'மதிப்புக் கூட்டுதல் முறையாகும்' [Value Added Method].

9. மாற்றும் தொடக்கங்கள்: வருவாய் முறையில் நாட்டு வருவாயைக் கணக்கிடும் பொழுது, ஒருவரின் வருவாயில் வரும் பகுதியை மற்றவருக்கு மாற்றும்பொழுது அந்தத் தொகை அவரின் வருவாயிலும் சேர்ந்து மற்றவரின் வருவாயிலும் சேராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, ஆயிரம் ரூபாய் வருவாய்பெறுபவர் முன்னாறு ரூபாயை பெற்றோருக்குக் கொடுத்தால் அவர் வருவாய் ரூ. 1,000 பெற்றோர் வருவாய் ரூ. 300 என்று கணக்கிட்டால் தவறு ஏற்படும்.

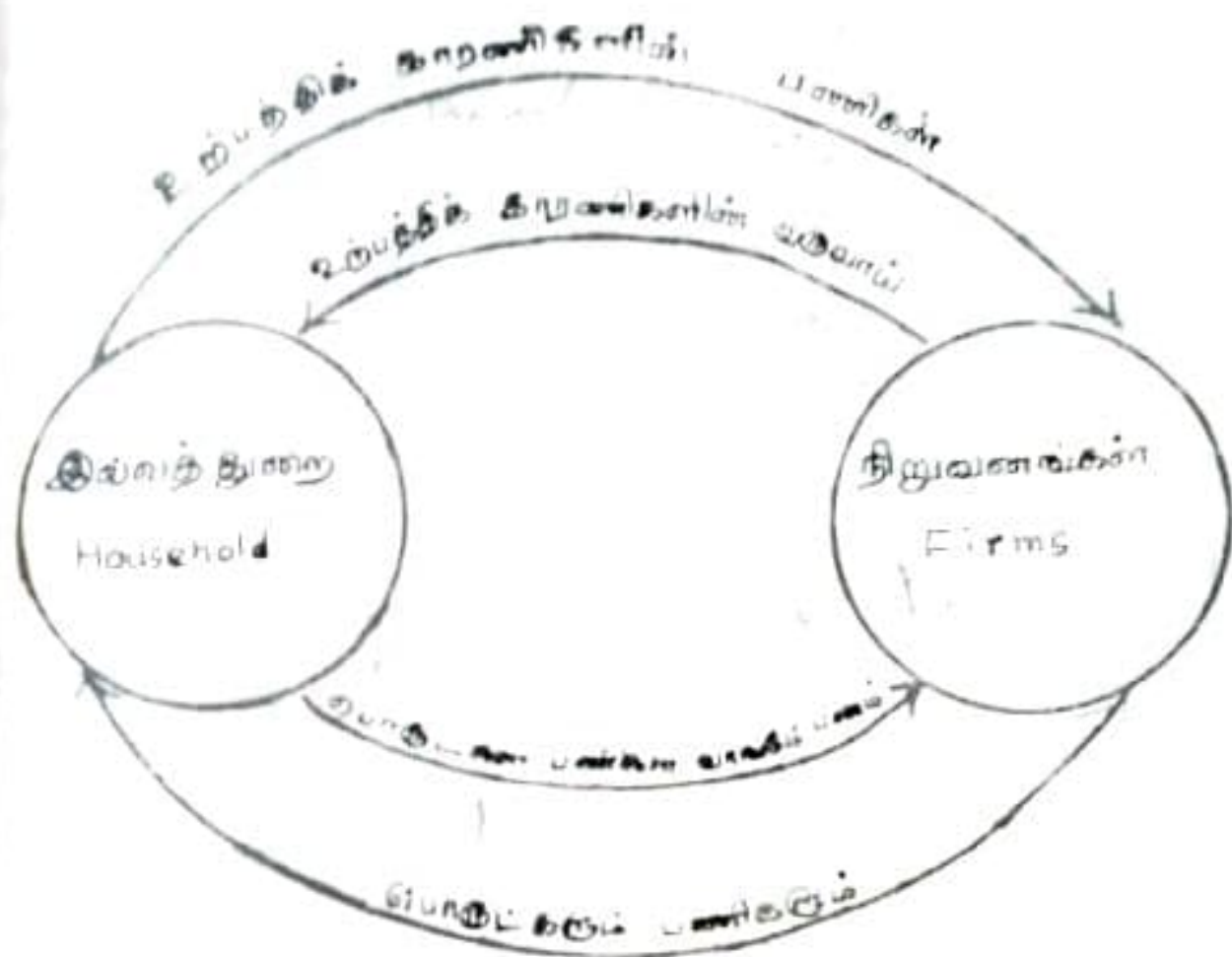
10. உற்பத்தியாளரே நுகர்வது: உற்பத்தியாளர்களே உற்பத்தி செய்தவற்றில் ஒருபகுதியை நுகரலாம். விவசாயிகளிடம் மிகுதியும் இப்போக்கைக் காணலாம்.

கோணங்களில் பார்ப்பதைப் போன்றே மூன்றுவழி முறைகளில் கணக்கிடுகின்றனர் உற்பத்தி நடைபெறுகின்றபொழுது உற்பத்திக்காரணிகள் வருவாய் பெறுகின்றன வருவாய் ஒட்டம் போன்று உற்பத்தி ஒட்டமும் இருக்கின்றது உற்பத்தியானவற்றை வாங்க மக்கள் செலவிடுகின்றனர். ஆதலால்மொத்த உற்பத்தி, மொத்த வருவாய், மொத்தச் செலவு ஆகிய மூன்றும் நாட்டு வருவாயின் மூன்று சம்பக்கங்கள் என்பதை அறிகின்றோம். இந்த மூன்று நோக்கிலேயே நாட்டு வருவாயைக் கணக்கிடுகின்றனர்.

1. உற்பத்திமுறை (Product Method or Inventory Method): இம்முறையில் ஒருநாட்டில், ஒருகுறிப்பிட்ட காலத்தில் உற்பத்தியான எல்லா இறுதிநிலைப் பொருட்கள், பணிகளின் அங்காடி மதிப்பைக்கணக்கிடுகின்றனர். பொருளாதாரத்தில் வேளாண்மை, வானியம், போக்குவரத்து, சுரங்கம், அரசுத்துறை என்று பல்வேறு துறைகள் உள்ளன. இத்துறைகளின் வருவாய்களையும் வெளிநாடுகளிலிருந்து கிடைக்கும் நிகரவருவாயையும் மொத்தமாகக் கூட்டி நாட்டு வருவாயைக் கணக்கிடுகின்றோம்.

2. வருவாய் முறை (Income Method): பகிர்வின நோக்கில் இம்முறையில் வருவாயை கணக்கிடுகின்றனர் நாட்டின் வருவாய் மக்கள் பெறுகின்ற வருவாய்களின் கூட்டுத் தொகைக்கு சமமாக இருக்கும். மக்கள் பெறுகின்ற வருவாய் உழைப்புக்குப் பெறும் கூலியாகவும், ஊதியமாகவும், நிலத்திற்குப் பெறும் வாரமாகவும், வாடகையாகவும், முதலுக்குப் பெறும் வட்டியாகவும் அடைப்புக்குக்கிடைக்கும் ஆதாயமாகவும், நிறுவனங்களின் வருவாயின் பங்குத் தொகைகளாகவும் இருக்கும். இவற்றை எல்லாம் ஒட்டு மொத்தமாகக் கூட்டி நாட்டு வருவாயை அறியலாம்.

3. செலவு முறை (Expenditure Method): இம்முறையில் சமுதாயத்திலுள்ள எல்லாச் செலவுகளையும் கூட்டுகின்றோம். மொத்தச் செலவென்பது (தனிப்பட்டவர்களின் நுகர்வுச் செலவு) மொத்த தனிவீட்டு முதலீடுகள், அயல் நாட்டு முதலீடுகள், அரசு வாங்கும் பொருட்கள், பணிகளுக்காகச் செலவிடுவது ஆகியவற்றின் கூட்டுத் தொகையாக இருக்கும். இது நாட்டு வருவாய்க்குச் சமமாக இருக்கின்றது.

படம் 1

வரைபடத்திலிருந்து வருவாயின் தொடர் ஓட்டத்தைக் காணலாம். இல்லத்துறையிலிருந்து உற்பத்திக் காரணிகளின் பணிகள் நிறுவனங்களுக்குச் செல்கின்றன. நிறுவனங்கள் பொருட்களை உற்பத்தி செய்து அவற்றை உற்பத்திக் காரணிகளுக்கு நுகர்வுக்கு அளிக்கின்றன. இல்லத்துறையினர் உற்பத்திக் காரணிகளுக்குப் பெற்ற வருவாயை தங்களுக்குக் கிடைக்கும் பொருட்களுக்கும் அளிக்கின்றனர்.

வருவாயின் வட்ட ஓட்டம் 'ஒருவரின் செலவு மற்றவரின் வருவாய்' என்ற பேரியல் பொருளாதார நோக்கில் அமைகின்றது. நிறுவனங்களின் செலவு இல்லத்துறையினருக்கு வருவாயாகவும் இல்லத்துறையினரின் செலவு நிறுவனங்களுக்கு வருவாயாகவும் அமைகின்றது. மொத்தச் செலவும், மொத்த வருவாயும் சமமாக இருக்கின்ற வரை பொருளாதாரத்தில் சமநிலை நிலவும்.

நாட்டு வசூல்களை இது கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. இரண்டாவதாக இது எந்த கறிப்பிட்டுக் கொள்ளும் இடத்தில் திட்டமிடப்படாத நேரங்களில் கூறப்படும் பொதுவான கருவிகளைக் கருகின்றது. பன்னாட்டு வணிகப் பொருள் தரத்திற்கள் வராதவற்றை இது கணக்கில் எடுக்கின்றது.

நாட்டு வருவாய்க் கணக்கு [Income]. ஒட்டம் [Balance] என்ற இரு கருத்துக்களை வேறுபடுத்தி அறியவேண்டுமென்று 'இலாபமாணி' [Stock variable] ஒருகறிப்பிட்ட காலத்திற்கு [Point in time] இருக்கும் வருவாயைக் குறிக்கின்றது. 'ஓட்டமாணி' [Flow variable] என்பது 'ஒரு காலகாலத்திற்கு' [Period of time] வருவாய் எப்படி மாற்றம் அடைகின்றதென்பதைக் கூறும் கருவிகளாக இருக்கின்றது.

IV. நாட்டு வருவாயைக் கணக்கிடுதல்

நாட்டு வருவாயை கீர்ணயிக்கும் காரணிகள்: நாடுகளின் சினை யில் வருவாய் வேறுபாடு உள்ளது ஏனென்றால் நாட்டு வருவாயை நிர்ணயிக்கின்ற காரணிகள் நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகின்றன. நாட்டு வருவாயை நிர்ணயிக்கும் முக்கியமான காரணிகளைக் கூறலாம். [1] நாட்டு வருவாய் நாட்டிலுள்ள உற்பத்திக் காரணிகளின் மொத்த அளவையும் தரத்தையும் வகைகளையும் சார்ந்து அமைகின்றன. வளமான நிலம், மிகந்த உழைப்பாற்றல், நிறைந்த முதல், சிறந்த அமைப்பாற்றல் உள்ள நாட்டில் நாட்டு வருவாய் மிகுதியாக இருக்கும் [2] நிலையான அரசு அமைத்து, மக்கள் அமைதியாக வாழ்ந்தால் நாட்டு வருவாய்கூடும். [3] தொழில் நுணுக்க அறிவுக்கும் நாட்டு வருவாய்க்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கின்றது. [4] மக்களின் சமுதாயப்பழக்க வழக்கங்களை ஒட்டியும் அறிவியலைப் பயன்படுத்தும் வீடுப்பத்தை ஒட்டியும் நாட்டு வருவாயின் அளவு அமையும். [5] நாட்டிலுள்ள சாலை, செய்திப்போக்குவரத்து, கல்வி, சுகாதாரம் மின்சாரம் போன்ற அக அமைப்புகளை [Infrasutstructure] ஒட்டியும் நாட்டு வருவாய் இருக்கும்.

கணக்கிடுதல் [Measurement]: தனியார் வருவாய்க்கு கணக்கு வைத்துக் கொள்ளுதல் போல சமுதாய கணக்கு வைத்து [Social Accounting] நாட்டு வருவாயைக் கணக்கிடுவது நேவையாகின்றது. நாட்டு வருவாயைமுன்று

பொருளாதாரத்தில் நாட்டு வருவாய் ஒரு வட்டமாக
சுழல்கின்றது. இதனையே 'வருவாயின் வட்டம்'
[Circular Flow Income] என்கின்றோம்.

இன்றைய பணப் பொருளாதாரத்தில், நில உழைப்பு, முதல், அமைப்பு ஆகிய உற்பத்திகாரணிகளாக நங்களது வருவாயான வாரம், கூலி, வட்டி, ஆதாய ஆசியவற்றைப் பணமாகப் பெறுகின்றன. அதாவது இந்த உற்பத்திக் காரணிகளை உடையவர்களுக்கு உபத்தியில் பங்கு பெற்றதற்கு வருவாயாகப் பணம் கிடைக்கின்றது. இந்த வருவாயைப் பெற்றவர்கள் பொருட்களை வாங்குவார்கள். பொருட்களை விற்க பணம் உபத்தியாளர்களுக்குச் செல்லும். உற்பத்தியாளர்கள் மறுபடி உற்பத்தியை மேற்கொள்கின்ற காரணிகளுக்குக் கொடுப்பார்கள். இது தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றவரை பொருளாதார ஓட்டம் தடைபடாமல் இருக்கும். குடும்பத்தினர் வாங்கிய வருவாயை முழுவதும் செலவழிக்க, உற்பத்தியாளர்கள் வருவாயை எல்லாம் உற்பத்தியில் முதலீடு செய்ய, பொருளாதாரம் தடையின்றி நடைபெறும். இதனை முதன்முதலில் கீன்ஸ் சுட்டிக்காட்டினார். இல்லத்தினர் வருவாயை எல்லாம் செலவிடாத பொழுது, மொத்த தேவைகுறைய மந்தநிலை ஏற்படுகின்றதென்பதைக் கூறினார்.

வருவாயின் வட்ட ஓட்டத்தை ஓர் எடுத்துக்காட்டில் மூலம் விளக்கலாம். வெளியுலக தொடர்பற்ற ஒரு பொருளாதார அமைப்பில் (Closed Economy), இல்லத்துறை (Household Sector) நிறுவனத்துறை (Firm's Sector) என்று இருதுறைகள் மட்டும் இருப்பதாகக் கருதுவோம். உற்பத்திக் காரணிகளான நிலம், உழைப்பு, முதல் அமைப்பு எல்லாம் இல்லங்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்றன. அவற்றை நிறுவனங்கள் பயன்படுத்துகின்றன. இல்லத்தினர் உற்பத்திக் காரணிகளுக்குப் பெரும் வருவாயைக் கொண்டு நிறுவனங்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கு பொருட்களை வாங்குகின்றனர். இங்கு வருவாய் ஒரு வட்டத்தில் சுழல்கின்றது. இதனை வரைபடம் 1 காட்டுகின்றது.

(ii) தலை வருவாய் (Per Capital Income): ஒரு நாட்டின் குறிப்பிட்ட ஆண்டில் இருக்கின்ற வருவாயை அந்த நாட்டில் அக்காலத்தில் இருக்கும் மக்கள் தொகையால் சூத்தப் பெறும் வருவாயை தலை வருவாய் அல்லது சரி வருவாய் என்கின்றோம்.

(iv) தனிநபர் வருவாய் (Personal Income): ஒரு நாட்டின் மாத்த வருவாயும் அந்த நாட்டு மக்கள் பெறுகின்ற வருவாயும் ஒரே அளவாக இருப்பதில்லை நாட்டு வருவாயில் நிறுவனங்கள் செலுத்துகின்ற வரிகள், பகிர்நீளிக்காமல் வைத்திருக்கும் நிதிகள்தனியார் செலுத்தும் தொகுமைக்கால ஓய்வு ஊதியம் பங்குத்தொகை ஆகியவற்றைக் கழித்துவருகின்ற தொகையையே தனியார் பெறுகின்றனர். பொதுவாகக் கூலிகள், சம்பளம், வட்டி, லாபம், பங்குத் தொகை என்று தனிமனிதர்கள் பெறுகின்ற வருவாயை தனிமனித வருவாய் என்று குறிப்பிடுகின்றோம்.

தனிமனித வருவாய் நாட்டு மக்களிடம் இருக்கின்ற மாத்த வாங்கும் சக்தியை அறிய உதவுகின்றது.

(v) செலவிடத்தக்க வருவாய் (Disposable Income): ஒரு மனிதர் பெறுகின்ற வருவாயை எல்லாம் அவர் விருப்பம் போல் செலவிட இயலாது. அவர் பெறுகின்ற வருவாயில் வருமான வரி, சொத்து வரி போன்ற வரிகளையும், காப்பீட்டுக்கட்டணம் போன்றவற்றையும் கட்டாயம் கட்டவேண்டியுள்ளது. இவை செலுத்தியது போக எஞ்சும் பணத்தை தான் ஒருவர்சேமிக்கவோ, செலவிடவோ செய்யலாம். இந்தத் தொகை தான் ஒருவரின் உண்மையான வாங்கும் சக்தியை, வாழ்க்கைத்தரத்தைக் காட்டுகின்றது.

III. வருவாயின் வட்ட ஓட்டம்

(Circular Flow of Income)

நாட்டு வருவாய் நிலைத்து ஓர் இடத்தில் இருப்பதில்லை. கைமாறிக்கொண்டே இருக்கின்றது ஒரு வட்ட வடிவமான குழாயில் தண்ணீர் ஓடுகின்றதென்று வைத்துக் கொள்வோம். அது எப்படி மாறிமாறி சென்ற வழியிலும் அதிர்வழியிலும் செல்லுமோ அப்படித்தான் பணம்

பொதுவாக அங்காடி விலையில் மொத்த நாட்டு வரையைக் கீழ்க்கண்டவாறு கட்டிக் கணக்கிடலாம். 1) வரையாளி மனிதர்களின் நுகர்வுச் செலவுகள்; 2) வரையாளி மனிதர்கள் மாற்றுக்கின்ற, புத்தாக்கம் செய்கின்ற, பழிமுதலீட்டுச் செலவுகள், அதாவது உள்நாட்டில் ஏற்றுக்கொண்ட மொத்த தனியார் முதலீடு; 3) அரசு பொருள்களையும், பணிகளையும் வாங்கச் செலவிடும் தொகையையும், பணிகளையும் வாங்கச் செலவிடும் தொகையையும், ஏற்றுமதி எச்சமாக அல்லது நிகர வெளிநாட்டு முதலீடாக அமைவது, அதாவது ஒரு நாடு வெளிநாட்டு பொருளாதாரத்தில் செலவிடுவதற்கு மேலாக வெளிநாட்டுப் பொருளாதாரம் அந்த நாட்டில் செலவிடுவது.

மொத்த நாட்டு உற்பத்தியைக் கணிப்பதில் பொருட்கள், பணிகளின் அங்காடி விலையை நிர்ணயிப்பதில்; 2) சொந்தக்காரர்களே பயன்படுத்தும் வீடுகளை, வண்டிகள் போன்றவற்றின் வருவாயை மதிப்பிடல்; வீட்டில் உழைக்கும் தாய்மார்களின் உழைப்புக்கான சலுகையை நிர்ணயித்தல்; 4) இடைநிலைப் பொருட்களையும், இறுதிநிலைப் பொருட்களையும் பிரித்தல் போன்ற சிக்கல்கள் எழுகின்றன.

(ii) நிகர தேசிய உற்பத்தி [Net National Product - N. N. P.]: நாட்டில் உற்பத்தி நடைபெறுகின்றது. கருவிகள், மூலதனங்கள் தேய்வடைகின்றன. ஆதலால் நாட்டின் மொத்த உற்பத்தியில் இழக்கப்படுகின்ற மூலதனத் தேய்மானத்தைக் [Depreciation] கழித்து கிடைப்பதை நிகர தேசிய உற்பத்தி என்கின்றோம். இதன் அங்காடி மதிப்பை நிகர தேசிய வருவாய்.

நிகர தேசிய வருவாயைக் கணிப்பதில் 1) தேய்மானத்தைச் சரியாக மதிப்பிடுதல்; 2) விலை ஏற்ற காலத்தில் எந்திரத்தின் எந்த விலையை எடுப்பதென்பது; 3) இடைக்காலத்திலேயே எந்திரம் பழுதடைதல் போன்ற சிக்கல்கள் உள்ளன.

நிகர தேசிய உற்பத்திக்கருத்து உண்மையாக நாட்டு வருவாய் எவ்வளவு கூடுகின்றதென்று காட்டுவதற்கு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அடுத்து, நாட்டில் சரியான பொருளாதார வளர்ச்சி பெற, மூலதனத்தின் உற்பத்தியை நீண்டகாலத்தில் எவ்வளவு கூட்ட வேண்டுமென்பதை உணர்த்த இக்கருத்து துணை செய்கின்றது.

மூலம் உற்பத்தி காரணிகளின் தொகுதிகளாகக் கிடைக்கும் வருவாயையே நாட்டு வருவாய் என்கின்றோம். இதனையே மூன்று வகைகளில் விளக்கலாம். 1) மொத்த வருவாயைக் குறிக்கின்றது. 2) இதுமொத்த செலவைக் குறிக்கின்றது. ஒருவரின் செலவு மற்றவரின் வருவாயாவது கவனிக்கத்தக்கது. 3) மொத்த உற்பத்தியின் மதிப்பு

நாட்டு வருவாய் விளக்கங்களிலிருந்து மூன்று முக்கிய கருத்துக்களைச் சுட்டிக்காட்டலாம். 1) நாட்டு வருவாய் என்பது ஒருகுறிப்பிட்ட நாட்டின் (எடுத்துக்காட்டாக இந்தியாவின்) வருவாயைக் குறிக்கின்றது. 2) இது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் [ஒராண்டில்] கிடைத்த வருவாயின் அளவைக் கூறுகின்றது. 3) ஒரே ஒரு தடவை கணக்கில் வரும் மாற்று மதிப்புடைய எல்லா வகையான பொருட்களும் பணிகளும் நாட்டு வருவாயில் சேரும்.

1. நாட்டு வருவாயோடு தொடர்புடைய

கருத்துக்கள்

[1] (மொத்ததேசிய உற்பத்தி [Gross National Product or G. N. P.]: ஒரு நாட்டில் ஒராண்டுக் காலத்தில் உற்பத்தியாகும் எல்லா இறுதி நிலைப் பணிகள், பொருட்களின் மொத்த அங்காடி மதிப்பை மொத்த தேசிய உற்பத்தி அல்லது ஆக்கம் என்கின்றோம்.) மொத்த நாட்டு உற்பத்தியைக் கணக்கிடும் பொழுது இரு கருத்துக்களை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். முதலாவதாக, இது நாட்டில் உற்பத்தியான பொருட்கள், பணிகளின் பண மதிப்பையே குறிக்கின்றது ஆதலால் வெவ்வேறு கால தேசிய வருவாயைக் கணக்கிடும் பொழுது விலை வேறு பாட்டைக் கவனிக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக, மொத்த தேசிய வருவாயைக் கணக்கிடும் பொழுது உற்பத்தியான பொருட்கள் பணிகளை ஒரு தடவை மட்டுமே கணக்கிட வேண்டும். எதுவும் இரண்டாம் முறை கணக்கில் வராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது இறுதிநிலைப் பொருட்களின் மதிப்பை மட்டுமே கணக்கிட வேண்டும். துணியின் மதிப்பை மட்டும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பருத்தியின் மதிப்பைக் கணக்கிடக் கூடாது.

அதனைப்பற்றித் தெளிவாகத்தெரிந்து கொள்ள
பேரியல் பொருளாதாரத்தில் தலையாய இடம்
பெறுகின்றது.

1. நாட்டுவருவாய்-கருத்து விளக்கம்

நாட்டுவருவாயைப் பல்வேறு வகைகளில் பி
விளக்கியுள்ளனர். ஒவ்வொரு விளக்கமும் ஒவ்வொ
கோணத்தில் அமைந்துள்ளது முக்கியமானவர
மட்டும் இங்கு காணலாம்.

ஆல்பிரட் மார்ஷல், "ஒருநாட்டின் உழைப்
முதலும் அதனுடைய இயற்கைவளங்களோடு இணை
செயல்பட்டு ஆண்டுதோறும் பல்வேறு பணிக
யும் உள்ளடக்கியபுலனாகும். புலனாகாத பொருட்க
ஒருகுறிப்பிட்ட நிகரத் தொகுதியை உருவாக்குகின்ற
இத்தோடு அன்னியமுதலிடின் மூலம் கிடை
நிகர வருவாயையும் கூட்ட வேண்டும். இதுத
உண்மையான ஆண்டு வருவாய்", என்று கூறுகின்ற
இதில் 'நிகரம்' எனப்பது மொத்த உற்பத்தியின் மதிப்
மூலதனத் தேய்மானத்தைக் கழித்து வருவ
குறிக்கின்றது.

பேராசிரியர் பிகு [Pigou], "வெளிநாட்டிலிருந்துகி
கும் வருவாயை உள்ளடக்கிய பணத்தால் அளக்க
கூடிய சமுதாயத்தின் மொத்த வருவாயை நா
வருவாய் என்கின்றோம்", என்கின்றார்.

பேராசிரியர் பிஷர் [Fisher] உற்பத்திக்குப்பதில
நுகர்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாட்டு வருவா
விளக்குகின்றார். அவர், "நாட்டுவருவாய் என்பது இ
நுகர்வோர்கள் அவர்களுடைய உலகியல் அல்ல
மனிதச் சூழலில் அடைகின்ற பணிகளைக் கொண்
தாகும்", என்று கூறுகின்றார்.

பேராசிரியர் சாமுவேல்சன் [Samuelson], ஒரு பொ
ளாதாரத்தில் ஓர் ஆண்டில் மொத்தமாக உருவாகு
பொருட்களின், பணிகளின் பண அளவுக்கு நாம் பொ
வாகக்கொடுக்கும்பெயர், தேசிய உற்பத்தியை உருவாக்
வதில் எல்லா உழைப்புக்கும் சொத்துக்கும் கிடைக்கு
வருவாயின் மொத்த தொகுதியே நாட்டு வருவாய்
என்கின்றார்.

தற்காலத்தில் நாட்டுப் பொருளாதாரத்தில் நடப்
ஆண்டில் உற்பத்தி செய்த பொருட்கள், பணிகளின்

3. J. A. Schumpeter, History of Economic Analysis, Chap 33.
4. J. Harvey and M. Johnson, An Introduction to Macro Economics, Chap 1.
5. E. Shapiro, Macro Economics, Analysis Chap 1.

மாதிரிக் கேள்விகள்

பகுதி 'அ' 15 வரிகளில் விடை எழுதுக.

1. பேரியல் பொருளாதாரம் என்றால் என்ன?
2. நுண்ணினப் பொருளியலுக்கும் பேரியல் பொருளாதாரத்துக்கும் உள்ள தொடர்பினை விளக்குக.

பகுதி 'ஆ' ஒர்பக்க அளவில் விடை தருக

3. நுண்ணினப் பொருளியலையும் பேரியல் பொருளாதாரத்தையும் விளக்கி, இரண்டையும் ஒப்பிடுக
4. பேரியல் பொருளாதாரத்தின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குக.
5. இயங்குநிலைப் பொருளாதாரம், இயங்காநிலைப் பொருளாதாரம் கருத்துக்களை விளக்குக.

பகுதி 'இ' மூன்று பக்க அளவில் விடை தருக

6. பேரியல் பொருளாதாரம் என்றால் என்ன? அதன் பயன்களையும், வரையறைகளையும், முக்கியத்துவத்தையும் கூறுக.
7. இயங்காநிலை, இயங்குநிலை பகுத்தாய்வின் முறைகளை விளக்கி, நிறை குறைகளை ஆராய்க.

2. நாட்டின் வருவாய்

[NATIONAL INCOME]

பேரியல் பொருளாதாரம் பொருளாதாரத்தை மொத்தமாக அணுகுகின்றது. தொகுதிகளின் வழியாக பொருளாதாரத்தை ஆய்வினற பொழுது மொத்த வேலைவாய்ப்பு, மொத்த உற்பத்தி, மொத்தச் செலவு போன்ற ஓட்டத் [Flow] தொகுதிகளை ஆராய்கின்றோம். எல்லா வகையான பொருளாதார நடவடிக்கைகளும் இணைந்தே இவற்றைத் தீர்மானிக்கின்றன இவற்றின் மையமாறியாக [Variable] நாட்டின் வருவாய் இருக்கின்றது. ஆதலால்

செய்கின்றது. 2) இந்த முறையில் மிகவுப் தெரிந்து
தன்மை இருக்கின்றது. இதனால் குறிப்பிட்ட
பொருளாதரச் சிக்கலைப் பற்றி பல்வேறு வழிமு
களில் ஆராய வாய்ப்பேற்படுகின்றது. பொருளாத
திட்டமிருதல், வளர்ச்சி, நலம் போன்றவற்றை
தொடர்ந்து மாறுகின்ற பொருளாதரச் சிக்கல்களை
ஆராய இம்முறை சிறந்ததாக இருக்கின்றது.

இந்தமுறைப் பகுத்தாய்வில் சிலகுறைகள் இரு
தையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். 1) இது மிகவும் சி
லான ஆய்வுமுறையாகும். இதில் எல்லா மாறிகளையும்
காலக் கூறுபாட்டையும் கணக்கில் கொள்வதால் உ
நிலைக்கணிதத்தின் துணைகொண்டே முடிவுகளு
வர இயலுகின்றது. இது சிலராலேயே பின்பற்றக்கூடிய
முறையாதும். 2) இம்முறை இன்னும் முழுமையற்ற
வில்லை. ஆகலால் இன்றையச் சூழ்நிலையில் இ
முறையின் முழுப்பயனையும் பெற இயலவில்லை.

நிறைவுரை: இயங்காநிலைப் பொருளாதரச் சூழ்நிலை
விட இயங்குநிலைப் பொருளாதரச் சூழ்நிலை சிறந்ததாக
வும் உண்மை நிலையைக் காட்டுவதாகவும் இருக்கின்
தென்பதில் கருத்து வேறுபாடில்லை. ஆனால் இயங்கு
நிலைப் பகுத்தாய்வை முழுக்கப் புறக்கணித்துவிட்டு
முடியாது பொருளாதரத்தின் பல்வேறு துறைகளில்
இயங்காநிலை ஆய்வு மூலம் ஆராயவேண்டிய சிக்கல்கள்
பல இருக்கின்றன மேலும் இயங்காநிலைகளை
தொகுக்கின்ற பொழுதே இயங்குநிலை உருவாகின்றது
ஓர் இயந்திரத்தின் இயக்கத்தைப்பற்றி முழுமையான
அறிந்து கொள்ள இது இயங்காத நிலையில் எப்படி
இருக்கின்றதென்பதையும் தெரிந்து கொள்வது
தேவையாகின்றது.

இயங்காநிலை ஆய்வு முறையும் இயங்குநிலை ஆய்வு
முறையும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டவையல்ல. இ
முறைகளும் ஒன்றுக்கொன்று துணை செய்ய
கூடியவைகளாகும். பொருளியலின் வளர்ச்சிக்கும்
முன்னேற்றத்திற்கும் இரண்டும் தேவையாக உள்ளன

துணை நூற்கள்:

1. Kenneth E. Boulding, Economic Analysis, Chap. 3.
- R. Gardner Ackley, Macro Economic Theory, Chap
18&23.

பொருளியல் காலப்போக்கில் ஏற்படுகின்ற வளர்ச்சியை
ஒட்டிய மாற்றங்களை ஆராய்கின்றது.

இயங்குநிலைப் பொருளாதார ஆய்வில் பற்றவைகள்
"மாறாமலிருக்கின்றன" என்ற எடுகோளுக்கு இட
மில்லை. மாறாக, காலமாறுபாட்டையும், மாறிகளையும்
கவனத்தில் கொண்டு ஆய்வு நடைபெகின்றது.

இயங்குநிலைப் பொருளியலைப்பல்வேறு பொருளிய
லறிஞர்களும் பலவகைகளில் விளக்குகின்றனர்.
பேராசிரியர் ஹிர்ஸ், "இந்தவகைப் பொருளாதாரக்
கோட்பாட்டில் எல்லா அளவுகளுக்கும் காலம் குறிப்
பிடப்பட வேண்டும்," என்று கூறுகின்றார் ஹாரட்
[Harrod], "மாறிகொண்டிருக்கின்ற உற்பத்தி விகிதங்
களையும் பற்றி ஆராய்வதே இயங்குநிலைப்
பொருளியலாகும்," என்கின்றார். "சமநிலையில் சூல்வாத
அமைப்புகள் தனி அங்காடிகள் அல்லது மொத்தப்
பொருளாதாரம் ஆகியவற்றின் போக்கினை ஆராய்வதே
இயங்குநிலைப் பகுத்தாய்வாகும்," என்று லிப்சே
விளக்குகின்றார்.

பொருளாதார நடவடிக்கை ஒரே மாதிரி அமைவ
தில்லை பொருளாதாரச் சமநிலைசீர்கெட்டு, மறுபடியும்
புதியசமநிலை ஏற்படக்காலம் தேவைப்படுகின்றது. கால
மாறுபாட்டினால் ஏற்படுகின்ற சிக்கலான நடவடிக்கை
களையும் இயங்குநிலைப் பொருளாதாரம் பகுத்தாய்
கின்றது.

காலத்தோடு தொடர்புடைய பொருளாதாரச் சிக்கல்
களை ஆராய இயங்குநிலைப் பகுத்தாய்வு துணைசெய்
கின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, வாணிபச் சூழல் கோட்பாடு,
மக்கள் தொகை வளர்ச்சிக் கோட்பாடு, சேமிப்பு—முத
லீட்டுக் கோட்பாடு, ஆதாயக் கோட்பாடு போன்றவை
இயங்குநிலைப் பகுத்தாய்வின் மூலமாகவே உருவாகி
யிருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

இயங்குநிலைப் பொருளாதாரப் பகுத்தாய்வின்
சிறப்புக்களை தொகுத்துக் கூறலாம். 1] இயங்குநிலைப்
பொருளியல் நடைமுறைக்கு ஏற்றதாக, உண்மையான
தாக இருக்கின்றது எல்லா மாற்றங்களையும், காலவேறு
பாடுகளின் அடிப்படையில் ஆராய்வதால் இது உண்மை
யான சூழலில் பொருளாதாரச் சிக்கலை அறியத்துணை

வண்

முதல்

பக்கம்

தொடர்புகள், குறைந்ததெல் பயன்பாடு பெரிதி, நா. வருவாய் பங்கீடு, வரக்கோபாடு, இயந்திரநிலைப் பத தாய்வு போன்றவற்றை இம்முறையின் மூலம் ஆராய்வதைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

இயங்காநிலை ஆய்வுமுறையின் சிறப்புகளை சுட்டிக்காட்டலாம். 1) இது மிகவும் எளிதானமுறை சிக்கலான பொருளாதார நடவடிக்கையைக்கூட மாற்றவை மாறாமலிருப்பதாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு காரணியின் பங்களியும் ஆராயலாம். 2) இயங்காநிலையை அறிய இயங்காநிலை ஆய்வு துணைசெய்கின்றது. இயங்காநிலைகளின் தொகுப்பே இயங்குநிலையாகும். 3) இது மிகவும் தெளிவான, துல்லியமான முறை. 4) விளைவுகளையும் சமநிலையையும் ஆராய்ப்பரிதும் பயன்படுகின்றது. 5) இம்முறையை விரிவாக பயன்படுத்தலாம்.

இம்முறையிலுள்ள குறிப்பிடத்தக்க குறைகளையும் தொகுத்துக் கூறலாம். (1) இது உண்மையான சமநிலையிலிருந்து நம்மை வேறுபடுத்தி விடுகின்றது. இதில் பதநடைமுறைக்கு ஒவ்வாத எடுகோள்கள் அடிப்படையாக உள்ளன. (2) மாறக்கூடிய மக்கள் தொகை, வீடுகளைகள், தொழில் நுணுக்கச்சாதனங்கள் போன்றவற்றை மாறாதவைகளாகக் கொண்டு கோட்பாடுகளை உருவாக்குகின்றனர். ஆனால் நடைமுறை உலகில் இவை எல்லாம் தொடர்ந்து மாறுவதைக் காண்கின்றோம். இதனால் தான் பேராசிரியர் எட்ஜ்வொர்த் [Edgeworth] "மாறக்கூடியதை மாறாததாகக்கொள்வதே பொருளியலில் பெரும்பாலான தவறுகள் ஏற்படக் காரணமாகின்றது", என்று கூறுகின்றார். (3) இதில் காலத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. பொருளாதார சிக்கல்கள் காலப்போக்கோடு தொடர்புடையவை ஆதலால் இம்முறையால் இவற்றை முழுமையாக ஆராயமுடியவில்லை.

இயங்கு நிலைப் பொருளியல்: இயங்குநிலை என்பது ஒரே நிலையில் நிலைத்திருக்காமல் நகர்ந்து கொண்டும் மாறிக்கொண்டும் இருக்கின்ற நிலையைக் குறிக்கும் பொருளாதார மாற்றத்தை ஆராய்வதே இயங்குநிலைப் பொருளியல் முறையாகும். இயங்காநிலைக்கு எடுத்துக்காட்டாக நிழற்படத்தை [Photo] கூறினால் இயங்குநிலைக்கு திரைப்படத்தைக் கூறலாம். இயங்குநிலைப்

முழுவுதும் இயக்கமற்ற நிலையைக் குறிப்பிடுவதில்லை. பொருளியல் நடவடிக்கை தொடர்ந்து ஒரே சீராக, மாற்றமற்ற நிலையில் நடப்பதையே இயங்காநிலை (நிலைத்திருப்பது) என்றசொல் குறிக்கின்றது இதனை பீகு [Pigou], "ஒடையிலுள்ள தண்ணீரின் துளிகள் தொடர்ந்து இடம் மாறினாலும் நீரோட்டத்தில் உருவம் மாறாமலிருப்பதைப்போல இயங்குநிலையில் காரணிகள் மாறினாலும் எந்த மாற்றமும் ஏற்படாது", என்று கூறுகின்றார்.

பொருளாதார இயங்காநிலை இரண்டு மாறிகளுக்கிடையிலுள்ள வினைத்தொடர்பு ஒருகுறிப்பிட்ட காலத்தில் எப்படி இருக்கின்றதென்பதை ஆராய்கின்றது. ஒரு பொருளின் விலை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் எப்படி நிர்ணயிக்கப்படுகின்றதென்பதை ஆராய்வதை எடுத்துக் காட்டாகக் கூறலாம். இதில் விலை, தேவை, அளிப்பு ஆகிய மூன்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தோடு தொடர்புடையனவாக இருக்கவேண்டும். இவற்றில் காலவேறுபாடு ஏற்பட்டால் நிலையான தொடர்பு இருக்காது. பல்வேறுகாலங்களை ஒட்டிய ஆய்வுசிக்கலுடையதாகின்றது. ஆனால் குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தை மட்டும் ஆய்வது எளிதாகின்றது. இது ஒர் இயந்திரத்தைப் பற்றி நுணுகி ஆராய, அது இயங்காமல் இருக்கின்றபொழுது அதன்பல் வேறு பாகங்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வதைப் போன்றதாகும்.

இயங்காநிலைப் பொருளாதார ஆய்வு முறையை இரு காரணங்களுக்காக முக்கியமானதாகக் கருதலாம். முதலாவதாக, தொன்மைப் பொருளில்கோட்பாடுகளின் பெரும்பாலானவை இம்முறையில் உருவாக்கப் பெற்றவையே. இரண்டாவதாக, இயங்கு நிலையைச்சரியாகவும், முழுமையாகவும் புரிந்துகொள்ள இயங்கா நிலையைப் பற்றிய கருத்துத் தெளிவு தேவைப் பெறுகின்றது.

"மற்றவைகள் மாறாமலிருக்கின்றன," என்ற அடிப்படையில் பொருளாதாரச் சிக்கல்களை ஆராய்கின்ற பொழுதெல்லாம் இயங்காநிலை ஆய்வு முறையையே பயன்படுத்துகின்றோம். விலை தேவை-அளிப்பு

தற்காலத்தில் பொருளாதார ஆய்வு முறைகளில், பொருளியல் பான் இடத்தைப் பெறுகின்றது சில பொருளியல் முறைகள் பொருளியல் கோட்பாடுகளை இயங்கா நிலைக்குத் தொடர்புடையவை இயங்கு நிலையோடு தொடர்புடையவை என்று இருபெரும்பிரிவுகளாகப் பகுக்கின்றன ஆகலால், இரண்டினைப் பற்றியும் தெளிவாகவேறுபடு அறிந்து கொள்வது தேவையாகின்றது.

கொடக்க காலத்தில் பொருளியல் சிந்தனைகளும் நிலையாக இருக்கும் இயங்கா நிலையோடு தொடர்புடையதாகவே இருந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பின்பகுதியில்தான் இயங்கும் நிலைக்கும், இயங்கா நிலைக்கும் இடையில் வேறுபாட்டை உணர்ந்து பொருளியல் ஆய்வில் பயன்படுத்தினர்.

இயங்காநிலை [Static] இயங்கு நிலை [Dynamic] என்னும் இரண்டு சொற்களும் இயற்பியலில் இயற்பியல் பகுதியில் பயன்படுத்தப்பெற்றன. இவற்றை முதன் முதலில் ஆகஸ்ட் கோம்டே (August Comte 1789-1857) என்னும் இயற்பியல் அறிஞர் (Physicist) சமுதாய இயலில் பயன்படுத்தினார். இந்தக் கருத்தாழ்வுகளைச் சொற்களைப் பொருளியலில் சேர்த்த பெருள ஜே. எஸ். மில் [J S Mill] என்பவருக்கே சேரும் இயற்பியலும் இவற்றைப் பற்றிய கருத்து வேறுபாடுகளுக்கிடையே குழப்பமும் பொருளியல் சிந்தனையாளர்களிடம் இருந்தன. 1928இல் ராக்னர்ஃபிரிஷ் (Ragnar Frish) என்பவர் இரண்டினையும் அறிவியலடிப்படையில் வேறுபடுத்திச் சிறப்பாக விளக்கினார். அதன் பின்பு சாமுவேல்சுட்டிம்பெர்ஜன் (J. Timbergen), ஹார்பெலர் (Haberle) போன்ற பொருளியலறிஞர்கள் இந்தக் கருத்துக்களைப் பெரிதும் பழக்கத்திற்கு கொண்டு வந்தனர்.

இயங்காநிலைப் பொருளியல் ஆய்வில் காலத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. எல்லாம் நிலைநிறுப்பதாகக் கொண்டு பொருளாதார ஆய்வு நடைபெறுகின்றது இயங்கு நிலைப்பொருளியல் ஆய்வில் காலப்போக்கில் ஏற்படுகின்ற மாறுதல்களைக் கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டு கோட்பாடுகளை உருவாக்குகின்றனர் இந்த இரண்டு முறைகளையும் தனித்தனியாக ஆராயலாம்.

இயங்காநிலைப் பொருளியல்: பொதுவாக "இயங்காநிலை" என்பது ஒரே நிலையில் மாற்றமற்று நிலைத்திருப்பதைக் குறிக்கும். நிழற்படம் எப்படி ஒரு குறிப்பிட்ட

தனித்து நிர்ணயிக்கப்படுவதில்லை அதன் விலைக்கும், மற்றையபொருட்களின் விலைக்கும், நாட்டின் வருவாய், பகிர்வு, உற்பத்திநிலை போன்றவற்றிற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கின்றது எல்லாவற்றையும் தொகுத்து ஆராயாமல் ஒரு பொருளின் விலை ஏற்றத்திற்கு உண்மையான காரணங்களைக் கண்டு தீர்வு கூற இயலாது.

நுண்ணினப் பொருளியல் ஆய்வுக்குப் பேரியல் பொருளாதார ஆய்வு துணை நிற்பதைப்போல, பேரியல் பொருளாதார ஆய்வு சரியாகவுள், முழுமையாகவும் அமைய நுண்ணினப் பொருளியல் ஆய்வு வேண்டிய திருக்கின்றது பொருளியல் அமைப்பினை முழுமையாகத் தெரிந்துகொள்ள அவற்றின் பகுதிகளைப் பற்றிய தெளிவான அறிவு தேவைப்படுகின்றது பகுதிகளின் தொகுதி தான் முழுமையான அமைப்பு என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது ஆதலால், முழுமையான அமைப்பைப் பற்றிய பேரியல் ஆய்வு பகுதிகளைப் பற்றிய நுண்ணின ஆய்வு வழியே நடைபெறுவதைக் காண்கின்றோம்.

பொருளியல் கோட்பாடு முழுமைபெற நுண்ணினப் பொருளியலும் பேரியல் பொருளாதாரமும் தேவைப்படுகின்றன இருவகை ஆய்வு முறைகளையும் ஒருங்கிணைந்த முறையில் அறிந்து கொண்டால்தான் பொருளியல் அறிவுநிறைவுபெறும் ஆதலால்தான் பேராசிரியர் சாமுவேல்சன், “உண்மையில் நுண்ணினப் பொருளியலுக்கும், பேரியல் பொருளாதாரத்திற்கும் இடையில் எந்த முரண்பாடும் இல்லை இரண்டும் மிகவும் முக்கியமானவையே, ஒன்றை அறிந்து மற்றதை அறியாமலிருந்தால் நீங்கள் பாதிக்கும் குறைவாகவே பொருளியலைக்கற்றவராக இருப்பீர்கள்” என்று கூறுகின்றார் நாம் ஓரளவு எச்சரிக்கையோடு நுண்ணினப் பொருளியல் சிக்கல்களை நுண்ணின ஆய்வு நோக்கிலும், பேரியல் பொருளாதார சிக்கல்களைத் தொகையின் ஆய்வு நோக்கிலும் ஆக்கினால் பயனுள்ள தீர்வுகளைப் பெற இயலும்.

VI.) இயங்கா நிலைப் (STATIC) பொருளியலும்

இயங்குநிலைப் [DYNAMIC] பொருளியலும்

இயங்கா நிலைக்கும் (நிலைத்திருக்கின்ற நிலைக்குள்) இயங்குநிலைக்கும் இடையிலுள்ள வேறுபாட்டை அறிந்து கொண்டு பொருளாதாரகோட்பாடுகளை உருவாக்குவது

புறக்கணித்து விடுகின்றது. சமுதாயநலனை வளர்க்கத் திட்டம் தீட்டுகையில் முற்றிலும் தனிப்பட்டவர்களைப் புறக்கணித்துவிட முடியாது தனிப்பட்டவர்களின் தொகுதிகளின் சமுதாயம் என்பதால், நலப்பொருளியல் கொள்கைகளை உருவாக்க பேரியல் பொருளாதாரம் மட்டுமே போதுமானதாக இருக்கவில்லை.

3. தொகுதியிலுள்ளவை ஒரே சீரானதாக இல்லை: பேரியல் பொருளாதாரம் தொகுதியில் உள்ளவை எல்லாம் ஒன்றுபோல இருப்பதாகக் கருதுகின்றது. ஆனால் நடைமுறையில் தொகுதியில் உள்ளவை வேறுபாடுகளைக் கொண்டவைகளாக உள்ளன பேரியல் பொருளாதாரம் இத்தகைய வேறுபடுகின்ற கூறுகளை [Heterogeneous Elements] புறக்கணித்து விடுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, நாட்டிலுள்ள சராசரி கூலி வீதத்தை, மொத்தக்கூலியை வேலைசெய்பவர்களின் எண்ணிக்கையால் வகுத்து அறிகின்றோம். கூலிபெறுகின்றவர்கள் எல்லாம் ஒன்றுபோல இருப்பதில்லை. கூலிபெறுகின்ற வேளாண்மைக் கூலியாளருக்கும் பெருந்தொழிலில் பணிசெய்பவருக்கும், ஆசிரியருக்கும் இடையில் வேறுபாடுகள் உள்ளன இவற்றைக் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளாத தொகுதி நோக்குதவறான கருத்தைத் தோற்றுவிக்கலாம்.

4. தொகுதிகளை அமைப்பதில் சிக்கல்: ஒரு தொகுதியில் உள்ளவை எல்லாம் ஒருமையானதாக இருப்பதில்லை. போல்டிங் கூறுவதைப் போல, 2 ஆப்பிள் + 3 ஆரஞ்சுகள் 5 பழங்கள் என்பதை ஒரு தொகுதியாகக் கொள்ளலாம் ஆனால் 2 ஆப்பிள்கள் + 3 ஆரஞ்சுகள் + 3மேல் மாடிக்கட்டிடங்கள் ஆகியவற்றை அர்த்தமுள்ள தொகுதியாகக் கருதமுடியாது. இப்படி வேறுபட்டிருக்கும் தொகுதியை அளவிடமுடியாது. பணத்தைக் கொண்டு அளக்கலாமென்று கூறலாம். ஆனால் பணத்தின்மதிப்பு நிலையாக இருப்பதில்லை. ஒன்றின் மதிப்புக் கூடுகின்ற பொழுது மற்றதன் மதிப்புக் குறையலாம். இதனால் தொகுதிகளைப் பற்றிச் சரியாகக் கணக்கிட முடிவதில்லை.

5. தொகுதி மாறிகளின் முக்கியமின்மை: பேரியல்பொருளாதாரம் கணித்துக்கூறும் தொகுதி மாறிகள் [Variables] நடைமுறை முக்கியத்துவம் மற்றிருப்பதாகச் சிலர் கருதுகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, தேசியவருவாய் கூடுகின்ற பொழுது எல்லா மக்களின் வருவாயும் கூடுவதாகக் கூற

எண்.

வ.உ.

பா.

முடியாது. சில செல்வர்களின் வருவாய் கூடுவதாலே நட்டின் மொத்த வரமானம் கூடியிருக்கலாம்.

6. எல்லாவற்றிற்கும் பயன்படாமை: நடைமுறையிலுள்ள எல்லாச் சிவகலைகளையும் பேரியல் பொருளாதாரத்தின் அணுகுதீர்வுகளை முயல்வது தவறாகிவிடலாம். பொதுவிலைகளைக் கூடுப்படுத்த வேற்கொள்ளு நடவடிக்கைகளுக்குறிப்பிட்ட பொருளின் தனி விலையைக் கூடுப்படுத்தவும் பயன்படுமென்று கூறமுடியாது.

7. தொகுதியின் அக அமைப்பு முறையைக் கவனியாமை: தொகுதியாகக் கருதுபவைகளின் அக அமைப்பில் வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். தொகுதியின் மொத்த அமைப்பை மட்டும் கவனித்து, அக அமைப்பைப் புறக்கணித்து பெறும் முடிவு தவறாகிவிடலாம். எடுத்துக்காட்டாக எல்லாவிடுதிகளிலும் உள்ள மாணவர்களை ஒரு தொகுதியாகக் கருதுவதைக் கூறலாம். நகரகல்லூரி விடுதி மாணவத்தொகுதிக்கும், கிராமப்புற கல்லூரி விடுதி மாணவத்தொகுதிக்கும் வேறுபாடு இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

மதிப்பீடு: பேரியல் பொருளாதார அணுகுமுறையில் கூறுகின்ற குறைகள் எல்லாம் நடைமுறையில் அதனைப் பயன்படுத்துகின்றபொழுது, வேறுபட்டவற்றை உள்ளடக்கிய தொகுதிகளால் தோன்றக் கூடியவைகளே. இதுனால் பேரியல் பொருளாதாரத்தைப் பயன்படுத்தித் தென்று கூறிவிட முடியாது. குறைகள் இருந்தாலும், இன்றைய உலகில் பேரியல் பொருளாதாரத்திற்கு இருக்கின்ற முக்கியத்துவத்தை மறக்கக்கூடாது.

VI. நுண்ணினப் பேரியல் ஆய்வு முறைகளின் தொடர்பு

நுண்ணின ஆய்வுமுறையும் பேரியல் ஆய்வுமுறையும் வெளிப்படையாக, மேற்போக்காகத் தோன்றுவது போல, தனித்தேகா, ஒன்றே பொன்று முரண்பட்டோ இருப்பதில்லை. இரண்டும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தொடர்புகொண்டிருக்கின்றன. ஒர் ஆய்வு முறைமுழுமை பெற அடுத்த ஆய்வு முறை துணை செய்கின்றது.

நுண்ணினப் பொருளியல் ஒரு சிக்கலுக்குத் தீர்வு காண பேரியல் பொருளாதார ஆய்வுமுறையும் தேவைப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, ஏதாவது ஒரு பொருளின் விலை கூடுவதனைப்பற்றி ஆராய்கின்றறோமென்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்தப் பொருளின் விலை

பாதிக்கின்றன. ஒரேசீராக அளமயம் பொருளாதார
கையைப் பணவீக்கமும் பணவாட்டமும் பாதிக்கி
விவற்று கீன்ஸ்கருதுகின்றார். இரண்டும் நுகர்வுச் செ
ழதலீடு, உற்பத்தி ஆகியவற்றை ஒட்டியே ஏற்ப
றன. இவற்றில் தன்மைகளை ஆராயவும் இவற்
தீர்க்கவும் பேரியல் பொருளாதார அணுகு முறை
துணை செய்கின்றது.

மொத்தத்தில் பொருளாதாரத்தை முழுமை
அறிந்து கொள்ள, தேசிய வருவாய் உற்பத்தி, முடி
சேமிப்பு, நுகர்வு ஆகிய தொகுதியினக் கருத்து
துணை செய்கின்றன பேரியல் பொருளாதார அ
முறை பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் தூண்
லாக உள்ளது.

V. பேரியல் பொருளாதாரத்தின் வரையறைகள்

[Limitations of Macro-Economics]

தற்காலத்தில் பேரியல் பொருளாதாரம் மிகவும் மு
பத்துவம் பெற்று வருகின்றது. அதனால் பலபயன்
ரிடைக்கின்றன. இருந்தாலும் பேரியல் பொருளாத
ஆய்வினும் அணுகு முறையிலும் சில உள்ளார்ந்த க
களும், வரையறைகளும் உள்ளன. அவற்றை இங்
கட்டிக்காட்டலாம்.

1. ஏதாளுத்துப் பொதுமைப் பகுத்துதல்: பேரியல்
பொருளாதாரம் காணும் உண்மைகளைத் தொகுத்த
பொதுமைப்படுத்தி மொத்தப் பொருளாதாரத்திற்கு கூ
கின்றது தொகையின் ஆய்வில், தனிமனிதர்கள் சிறுபு
திகள் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்தே பகுதிகளில் உண்மை
யாக இருப்பது மொத்தத்திற்கும் உண்மையாக இருக்க
மென்ற முடிவுக்கு வருகின்றோம். ஆனால் இந்ததர்க்க
இயல்போக்கில் தவறான முடிவுக்கு வரவாய்ப்பு இருக்கி
றது. அளவுக்கு மிகுதியாகப் பொதுமைப் படுத்துகின்ற
பொழுது அதுதவறாகிவிடலாம் தனிப்பட்டவர்களுக்குச்
சரியாக இருப்பதெல்லாம் மொத்தத்திற்கும் சரியாக
இருக்காது எடுத்துக்காட்டாக, வங்கிலிருந்து ஒருவர் தனது
ரல்லாப் பணத்தையும் திரும்பப் பெறுவதால் தீங்கில்லை
ஆனால் வைப்பாளர்கள் எல்லோரும் ஒருநேரத்தில்
நீரும்பப்பெற்றால் வங்கி முறிந்துவிடும்.

2. தனிப்பட்டவற்றைப் புறக்கணித்தல்: பேரியல்பொரு
ளாதாரம் எல்லாவற்றையும் பொதுமைப்படுத்தும் முயற்
சியில் தனிப்பட்டவற்றையும் தனிப்பட்டவர்களையும்

உருவான கோட்பாடுகள் எல்லாம் ஏதாவது ஒருநோக்கி
வேலையாணிச் சமூக ஆராய்ந்தன. பேரியல்பொரு
ளாதார வளர்ச்சி பெற்றிருப்பதால் இப்பொழுதுவாணி
பச்சமூகவெலவாதப் பொருளாதார நோக்கில் ஆராய்ந்து,
அதனைத் தீர்க்க வேண்டும். நிதி, பிற நடவடிக்கைகளை எப்
படி மேற்கொள்வதென்பதைப் பற்றித் தீர்மானிக்க
இயல்கின்றது.

9. முழுநிறை வேலை வாய்ப்பு நாட்டு மக்களுக்
கெல்லாம் வேலைவாய்ப்பை வழங்குவது இன்றைய
அரசின் தலையாய பொறுப்பாயிருக்கின்றது. முழுநிறை
வேலைவாய்ப்பைத் தீர்மானிக்கின்ற வருவாய், நுகர்வு
சேயிப்பு, முதலீடு ஆகிய எல்லாம்பேரியல்பொருளாதாரத்
தின் கருத்துக்களாகும். பொதுச் சமநிலையைப் பற்றி
ஆராயும் பேரியல்பொருளாதார அணுகுமுறையின் மூலம்
தான் முழுநிறை வேலை வாய்ப்பை அடைய இயலும்.

10. தேசிய வருவாயை அளக்க, ஆராய் எல்லா நாடு
களும் தங்களது வருவாயை பெருக்குவதில், கண்ணும்
கருத்துமாக இருக்கின்றன. கீன்சுக்கு முன்னாள் மார்ஷல்,
பிஷர் போன்றவர்கள் தேசியவருவாயைப்பற்றி ஆராய்ந்த
போதிலும் கீன்சின் பொருளியல் கருத்துக்குப் பிறகே
நாட்டு வருமானத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து
அறிவியலடிப்படையில் அதனை ஆராய்ந்தனர்.
பேரியல் பொருளாதார வளர்ச்சி நாட்டு
வருமானத்தைக் கணிக்கவும், ஆராயவும் வாய்ப்பளித்
துள்ளது. 1971ல் அமெரிக்கப் பொருளியலறிஞரான
சைமன் கஸ்மட்ஸ் [Simon Kuznet] நாட்டு வருமான
ஆய்வில் அரிய கருத்துக்களைக்கூறி நோபுல் பரிசு பெற்
றது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

11. பொருளாதார வளர்ச்சி: ஐக்கிய நாடுகள் சபையின்
முயற்சியால் உலக நாடுகள் எல்லாம் பொருளாதார
வளர்ச்சிபெறப்படுகின்றன. சிலநாடுகள் மிகவும் முன்
னேறியும், சில நாடுகள் வறுமையில் வாடிக்கொண்டும்
இருக்கின்ற நிலையை மாற்றுவது தேவையாகின்றது.
வறுமை, வளர்ச்சி சிக்கல்களை ஆராய தொகுதிக் கண்
னோட்டமே தேவையாகின்றது. பேரியல் பொருளாதார
ஆய்வின் விளைவாக விரைவான பொருளாதார
வளர்ச்சிக்கான வழி முறைகளைக்கூற இயல்கின்றது.

12. பணவீக்கமும் பணவாட்டமும்: நாட்டு மக்களின்
வாழ்க்கையை பணவீக்கமும் பணவாட்டமும் அடிக்கடி

பேரியல் பொருளாதார ஆய்வின் ஆலோசனை இது போக்கினை அறிந்து கட்டுக்துள் ஆகக் கொண்டு நடவடிக்கைகள் தீர்வென்று கூறப்படுதலே வறையோ முற்றிலும் நீக்க முடியாவிடா இலாமு பாட்டிற்குள் கொண்டுவர இடமும்.

5. எதிர்காலப் போக்கைச் சரியாகக் கணிக்கப் பொருளாதாரத்தின் பொதுமைப் போக்குகளை எதிர்கால எப்படி அமையுமென்று கூற. மூலதனம், மக்கள் தொகை, வாணிபம், தொழில் ஆகியவை பற்றிய தொகுப்புப் புலிவரங்கள் தேவை பொருளாதாரத்தின் முக்கிய கூறு தொகுதியின் முறையில் எப்படி மாறுகின்றன வென்ற யல் கண்ணோட்டத்தில்லாமல் அவை எதிர்காலத் துறை எப்படி மாறும் என்பதையோ, பொருளாதாரம் என் இருக்கும் என்பதையோ முன்கூட்டியே ஊகித்து முடியாது.

6. பொருளியல் கோட்பாடுகளை ஆராய்: நுண்ணீர் நோக்கில் பொருளியல் கோட்பாடுகளை ஆராய்வ முழுமையானதாக இருப்பதில்லை என்பதை பொருள் லறிஞர்கள் உணர்கின்றனர். பொருளாதாரத்தின் மொத் நிலையை விளக்க இயலாமல் தொன்மை கோட்பாடுக தடுமாறுகின்றன. ஆதலால் பேரியல் அணுகுமுறையில் பொருளாதார நிலையை விளக்கும் கோட்பாடுகளை உருவாக்குவதும் ஆராய்வதும் தேவையாகின்றன.

7. நுண்ணீர் பொருளியலுக்கு உதவி: பேரினப் பொருளியல் நுண்ணீர் பொருளியலின் கோட்பாடு களை உருவாக்குவதற்கும் புரிந்து கொள்வதற்கும் துணை செய்கின்றது. தொகையின் அணுகுமுறையின் தொகுதிகளைப் பெருமளவில் ஆராய்வது பொருளியல் கோட்பாடுகளை உருவாக்க வழிவகுக்கின்றது. எடுத்துக் காட்டாக, குறைந்துசெல் பயன்பாட்டுவிதியை உரு வாக்க எண்ணற்ற நுகர்வோரின் அனுபவங்களைத் தொகுத்து அறிவது துணை செய்கின்றது. இதேபோல இருக்கின்ற நுண்ணீர் பொருளியல் கோட்பாடுகளைச் சரிதானாவென்று சோதித்து பார்க்கவும் பேரியல் பொரு ளாதாரம் உதவுகின்றது.

8. வாணிபச் சுழல் கோட்பாடுகள்: முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தில் உள்ளார்ந்த சீர்கேடாகவாணிபச் சுழல் இருக்கின்றது. 1930 வரை வாணிபச் சுழலைப்பற்றி

வருவாயைப் பகுப்பது இந்த பகுப்பு முறையின் சிறப்பாகும். ஆனால் சில வேளைகளில் வரியையும் கட்டணத்தையும் சேர்த்து விதிப்பதால் அவற்றைப் பிரித்துப் பார்க்க இயல்வதில்லை. இந்த வருவாய்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க இயலாமையும் ஒரு குறையாகக் கூறுகின்றனர்.

நிறைவுரை பெரும்பாலும் எல்லாப் பகுப்பு முறைகளிலும் ஏதாவது ஒரு குறை இருப்பதைக் காண்கின்றோம். ஒவ்வொரு பகுப்பும் ஏதாவது ஓர் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கின்றது. ஒரு வகையில் மன நிறைவளிப்பது ஒருவகையில் குறையுடையதாக இருக்கின்றது. பொதுவாக, பொருளாதார அடிப்படையில் விளக்க இயலாமலும், ஒரு வருவாயைத் திட்டவட்டமாக ஒரு பிரிவில் மட்டும் அடக்க இயலாமலும், ஒப்பீடு முடியாமலும் பகுப்பு முறைகள் இருப்பதால் பெரும்பாலான அரசுகள் பொருளாதாரப் பகுப்பு முறையைப் பின்பற்றுகின்றன.

இந்திய அரசு பொருளாதாரப் பகுப்பு முறையைப் பின்பற்றுகின்றது. பொதுவருவாயைப் பொதுச் செலவைப் போன்றே வருவாய்க் கணக்கு (Revenue Account), மூலதனக் கணக்கு (Capital Account) என்று இரு பெரும்பிரிவுகளுக்குள் அரசின் வருவாய்களைக் கொண்டு வருகின்றது.

மொத்தத்தில் வருவாய்ப் பகுப்புமுறை வருவாயின் மூலங்களையும் இயல்புகளையும் அறிந்து கொள்ளத்துணை செய்கின்றது.

மாதிரிக் கேள்விகள்

பகுதி 'அ' மூன்று பக்க அளவில் விடை தருக.

1. பொது வருவாயின் மூலங்களை டெய்லரின் பகுப்பு முறையின் அடிப்படையில் விளக்குக.
2. வரி, கட்டணம், விலை, சிறப்புத்தீர்வை ஆகியவற்றை விளக்கி ஒப்பிடுக.
3. பொது வருவாயின் முக்கிய பகுப்பு முறைகளைக் கூறுக.

பகுதி 'ஆ' ஒரு பக்க அளவில் விடை தருக.

1. வரியின் முக்கிய இயல்புகளைக் கூறு.
2. வரியையும் கட்டணத்தையும் ஒப்பிடுக.
3. டால்டனின் பொது வருவாய் பகுப்பினை விளக்குக.

பகுதி 'இ' பதினைந்து வரிகளில் விடையளிக்க.

1. சிறப்புத்தீர்வை என்றால் என்ன ?

அவர் விலைகளை அ) பொதுச் சொத்துக்களை வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து வாங்குபவை, (பொது நிலத்தைச் சாகுபடிசெய்பவர்களிடமிருந்து வாங்கும் குத்தகைப்பணம் போன்றவை) ஆ) பொது நிர்வாகம் நடத்தும் தொழில்களிலிருந்து போட்டி விஸையில் கிடைப்பவை. இ) பொது அதிகாரிகள் செய்யும் பணிகளுக்கு வாங்கும் கட்டணங்கள், ஈ) தாங்களே விரும்பி மக்கள் கொடுக்கும் கடன்கள் என்று பிரிக்கின்றனர்.

மேலே குறிப்பிட்ட இரண்டு வகைகளோடு அடங்காத நான்கு வருவாய் வகைகளையும் டால்டன் கூறுகின்றார். அவை : 1) பொது நிர்வாகம் நடத்தும் முற்றரிமை நிலைத் தொழில்களிலிருந்து கிடைப்பவை, 2) தனித் தீர்வைகள் (Special Assessments) மூலம் கிடைக்கும் வரவுகள். 3) பற்றாக்குறை நிதியாக்கத்தின் மூலம் அதாவது புதிய காகிதப்பண வெளியீட்டால் கிடைக்கும் வருவாய், 4) விரும்பித்தருகின்ற அன்பளிப்புகள்.

டால்டனின் பகுப்பு விரிவானதாகவும், தக்க உட்பிரிவுகளைக் கொண்டதாகவும், எல்லாவற்றையும், உள்ளடக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கின்றது ஆனால் இந்தப் பிரிவுகளை பொருளாதார அடிப்படையில் விளக்கவும், ஒப்பிடவும், பகுத்து ஆராயவும் இயலாமலிருப்பதைக் குறையாகக் கூறுகின்றார். இருந்தாலும், இது ஒரு நல்ல நிறைவான வருவாய்ப் பகுப்பாகும்.

vii) பேராசிரியர் சீர்ராஸ் (Shirras) பொது வருவாயை வரி வருவாய் (Tax Revenue) வரியற்ற வருவாய் (Non-Tax Revenue) என்று இரண்டு வகைகளாகப் பகுக்கின்றார். வரி வருவாய் மிகவும் முக்கியமானதாகும். வரியற்ற வருவாயில் அ) விலைகள் ஆ) கட்டணங்கள் இ) கடன்கள் ஈ) சிறவருவாய்கள் என்று பிரிக்கின்றார். ஒவ்வொரு வருவாயும் இரண்டு முதன்மைப் பிரிவுகளில் ஒன்றில் ஐயத்திற்கு இடமின்றி அடங்குவதால் இதனை நல்ல பகுப்பாகக் கருதலாம். ஆனால் இன்றைய அரசு வருவாயை ஒப்பிட்டு ஆராய்வதற்கு ஏற்ற வகையில் இந்தப் பகுப்பு அமையவில்லை.

viii) பேராசிரியர் மேத்தா (J.K.Metha) 'புதிய பகுப்பு' (New Classification) என்ற பெயரில் அரசின் நோக்கங்களின் அடிப்படையில் பொது வருவாயைப் பகுக்கின்றார். அவர் கருத்துப்படி அரசுக்கு இரண்டு நோக்கங்கள் உள்ளன. 1) அரசு பணிபுரிய வேண்டிய பணத்தைப்பெற வேண்டும்; 2) மக்களின் இருக்கின்ற பொருளாதார அமைப்பு முறையைக் கவனிக்க வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் மேத்தா பொது வருவாயை வரி (Tax), கட்டணம் (Fees), சுங்கம் (Duty) என்று மூன்று பிரிவுகளாகப் பகுக்கின்றார். அரசின் நோக்கங்களின் அடிப்படையில்

கடன்கள், (ஆ) கருவூல நோட்டுகள் ஆகியவை அடங்கும். இந்தப் பகுப்பில் நிர்வாக வருவாயும், வளர்ச்சிநிலை வருவாயும் சரியாகப்பகுக்கப் பெறவில்லை. மேலும் நேரடி வருவாய்க்கும் மறைமுக வருவாய்க்கும் இடையில் தெளிவான வேறுபாடு இருப்பதாகக் கொள்ளமுடியாது.

(III) செலிக்மான் (Seligman) வேறொரு வகையில் அரசின் வருவாயை மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கின்றனர். 1) கொடை வருவாய் (Cratulous Revenue) : இதில் நன்கொடைகளும் அன்பளிப்புகளும் சேரும். 2) ஒப்பந்தத்தைச் சார்ந்த வருவாய் (Contractual Revenue): அரசுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களிலிருந்தும், தொழில்களிலிருந்தும் வருகின்ற வருவாய் இதிலடங்கும், 3) கட்டாய வருவாய் (Compulsory Revenue) : இதில் அ) பறிமுதல் செய்யப் பெற்றவை, ஆ) தண்டிக்கும் அதிகாரத்தில் கிடைக்கும் அபராதங்கள், தண்டவரிகள், இ) வரிவிதிக்கும் அதிகாரத்தில் கிடைக்கும் a) கட்டணங்கள், b) தனித்தீர்வைகள், c) வரிகள் ஆகியவை அடங்கும்.

iv) பேராசிரியர் டெய்லர் அரசின் வருவாயை 1) மான்யங்களும் நன்கொடைகளும் (Grants and Gifts) 2) நிர்வாக வருவாய்கள் (Administrative Revenues) 3) வாணிப வருவாய்கள் (Commercial Revenues) 4) வரிகள் (Taxes) என்று நான்கு வகைகளாகப் பிரிக்கின்றார். பொதுவாக அரசின் வருவாயை வரிவருவாய், வரியற்ற பிற வருவாய் என்று பிரிக்கலாம்.

v) பாஸ்டலின் (Bastable) அரசின் வருவாயை இரண்டு பெரும் பிரிவுகளுக்குள் கொண்டு வருகின்றார். 1) அரசு தனி மனிதனைப் போல பல்வேறு பணிகளைச் செய்வதற்கு வருவாய் பெறுகின்றது. கட்டணங்கள், விலைகள் போன்ற வருவாய் இனங்கள் இந்தப் பிரிவுக்குள் வருகின்றன. 2) அரசு 'அரசு' என்ற முறையில் வரிகளைப் போல சிலவருவாய்களைப் பெறுகின்றது.

இந்தப் பகுப்பை முழுமையானதாகக் கொள்ள முடியாது. அன்பளிப்பு, அபராதம், சிறப்புத்தீர்வை போன்ற வருவாய்களை இந்தப் பகுப்புகளுக்குள் கொண்டு வருவதில் சிக்கல் உள்ளது.

vi) டால்டன் பொது வருவாயை 1) வரிகள் (Taxes) 2) விலைகள் என்று இரு வகைப்படுத்துகின்றனர். வரிகள் கட்டாயமாகச் செலுத்தப்பட வேண்டியவை. விலைகள் அரசிடமிருந்து பொருளையோ பணியையோ பெற விரும்பிச் செலுத்துபவை.

டால்டன் வரியை மேலும் (அ) சாதாரண வரிகள், ஆ) போரினாலோ பிற காரணத்தினாலோ கப்பம் செலுத்துவதைப் போல கிடைப்பவை, இ) கட்டாயக் கடன்கள், ஈ) தவறுகளுக்கு நீதிமன்றம் விதிக்கும் அபராதங்கள் என்று பிரிக்கின்றார்.

IV. பொது வருவாயை வகைப்படுத்துதல்

அரசு பல வழிகளில் தனது வருவாயைப் பெறுகின்றது. அரசின் கிடைக்கின்ற வருவாயின் துறைகளும், வகைகளும் வளர்ந்து வருவது வரலாறு காட்டுகின்றது. அரசின் வருவாயை வகைப்படுத்தும் பொருளியல் அறிஞர்கள் முயல்கின்றார்கள். பேராசிரியர் டாஸ்டர் "வகைப்படுத்துவதை விட எப்படி வகைப்படுத்துவது என்று ஆராய்வு அறிவூட்டுவதாக இருக்கின்றது". என்கின்றார். பிண்ட்லே சிராஸ் (Findlay shrras), "தவறான குறிப்புணர்த்துதல்களும், முக்கிய விடுதல்களும் ஆகிய குறைகளற்ற ஓர் எளிய பாடுபாட்டை அளிப்பது இயலாத செயல்", என்கின்றார். பேராசிரியர் டெய்லரும், "தற்காலத்தில் நடைமுறையில் உள்ள வருவாய் ஏற்பாடுகளை எந்தவகையிலும் குறை சொல்ல முடியாத வகையில்" என்கிறார் செய்வது இயலாத செயல் என்று சொல்லி விடலாம்", என்கின்றார்.

(1) ஆட்சஸ்சீத் அரசின் வருவாயை (1) அரசின் சொத்துக்கள் விருத்து வருவது பொது மக்களிடமிருந்து வருவது என்று பிரித்தார். இதைப் பகுப்பு அரசின் பல்வேறு வருவாய்களைப் பற்றி விரிவாகக் கூறவில்லை

(11) பேராசிரியர் ஆட்சஸு பொதுவருவாயை மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகப் பகுக்கின்றார். 1) நேரடி வருவாய் (Direct Revenue); இதில் (அ) பொதுச்சொத்துக்கள் (ஆ) பொதுத்தொழில்கள் (இ) நன்கொடைகள், அன்பளிப்புகள் (ஈ) பரிமுதல் செய்த சொத்துக்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து அரசுக்கு நேரடியாகக் கிடைக்கின்ற வருவாய்கள் அடங்கும். 2) தோற்றுவிக்கப் பெற்ற வருவாய் (Derpator Revenue): இதில் (அ) வசிகள் (ஆ) கட்டணங்கள், (இ) அளாந்து ஆகியவை அடங்கும் (3) எதிர்பார்க்கும் வருவாய் (Anticipatory Revenue): இதில் (அ) பத்திரங்கள் விற்பனை அல்லது வணிகச்

ரந்தத் தனிவகை நன்மைகளையும் அளிப்பதற்கென்று இல்லாமல், ஒருவர் அரகக்குக் கட்டாயமாகச் செலுத்துவது", என்று வரிக்கு விளக்கம் தருகின்றார்.

இயல்புகள் வரியில் கீழ்க்கண்ட குறிப்பிடத்தக்க இயல்புகள் உள்ளன (1) வரி தனிமனிதர் ஒரு நாட்டில் வாழ்வதாலோ, சொத்துக்களை வைத்திருப்பதாலோ கட்டாயமாகச் செலுத்துகின்றதாலும், இது கட்டாயமாகச் செலுத்தப் பெறுவதாகும். வரி செலுத்த முடிவாவரை அரக தண்டிக்கலாம். ஆனால் வரி விதிக்கப்பெற்றிருக்கும் பொருளைப் பயன்படுத்தாமல் வரியைத் தனிப்பட்டவர்கள் தவிர்க்கலாம். ஆனால் அந்தப்பொருளைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்றால் கட்டாயமாக வரி செலுத்த வேண்டும். (2) வரி செலுத்துவது ஒருவரின் கடனையாகும். வரி செலுத்துவதைத் தவிர்க்க நினைக்கக் கூடாது. அரக வரி செலுத்தாமலும் வரியைக் கட்ட வேண்டும். (3) வரி செலுத்துவார் கேட்காவிட்டாலும் வரியைக் கருதி வரி செலுத்துவதினால், பொதுவான குறிப்பிட நன்மைகளைக் கருதி வரி செலுத்துவதினால், பொதுவான நன்மைக்காகவே வரி செலுத்துகின்றனர்.

சூழல்கள் வரியிலுள்ள கூறுபாடுகளைத் தொகுத்துக் கூறலாம். (1) சட்டப்படி விதிக்கின்ற வரி கட்டாயமாகச் செலுத்த வேண்டியது. (2) அரக மட்டுமே வரி விதிக்கலாம். (3) வரி செலுத்துவதில் ஓரளவு தியாகம் இருக்கின்றது. வரி செலுத்துவதன் மூலம் நுகர்வில் ஒரு பகுதியை வரிசெலுத்துவர் தியாகம் செய்கின்றார். (4) வரிச்சட்டபூர்வமான வசூலாகும். (5) தனிமனிதர்களின் மீதோ, சொத்துக்களின் அடிப்படையிலோ, வருவாயை ஒட்டியோ வரி விதிக்கலாம். ஆனால் இறுதிநிலையில் தனிமனிதர்களே வரிகளைச் செலுத்துகின்றனர். (6) வரிக்கும் அரசின் செலவால் கிடைக்கின்ற நன்மைக்கும் எந்தவிதத் தொடர்பும் இல்லை. (7) வரிவிதிப்பின் நோக்கம் பொதுநலப்பணிகளை அரகமேற்கொள்ள வேண்டிய வருவாயைப் பெறுவதாகும். (8) சொத்தின்மீதோ, வருவாய் மீதோ, தனிமனிதர்கள் மீதோ வரிவிதிக்கலாம். ஆனால் இறுதிநிலையில் வருவாயிலிருந்தே வரியைச் செலுத்துகின்றனர்.

வரிவருவாய் பொதுவருவாயில் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் இருக்கின்றது. வரிபொருளாதாரத்தில் உற்பத்தி நுகர்வு, பகிர்வு போன்றவற்றில்-பெரும் விளைவுகளை ஏற்படுத்துவதால் வரியைப்பற்றிப் பின்னால் தனியாக, விரிவாகப்பார்க்கலாம்.

நோக்கங்கள் : வரிவிதிப்பின் முக்கிய நோக்கங்களாகக் கீழ்க்கண்டவற்றைக் கூறலாம். (1) வருவாயைப் பெறும் நோக்கில் அரக வரிவிதிக்கின்றது. அரசின் நிதித்தேவை கூட வரியும் கூடும்.

கிடைக்கும் ஆற்றலை இருபுறமாலையே தனியார் அடுத்த தொழில்களை ஏற்றுநடத்தத் தயங்கலாம். பொதுமலன் கருதி அவற்றை அரசு மேற்கொள்கின்றது போக்குவரத்து போன்ற சில பணிகளை தனியார் பொறுப்பில்விட்டால் காலப்போக்கில் முற்றிலும் ஏற்பட்டு பொதுமலன் புகைகணிக்கப்படுகின்ற ஆற்றலை வரும் அப்படிப்பட்ட தொழில்களை அரசு ஏற்று நடத்துவது தேவையாகும். நுகர்வை நெறிப்படுத்த சில பொருள்களின் உற்பத்தியை அரசு மேற்கொள்ளலாம். மிகுதியாக ஆதாயம் கிடைக்கின்ற சில தனியாரின் தொழில்களை நாட்டுடைமை யாக்கி அரசு நடத்தலாம். நாட்டுப் பொருளாதாரத்தில் முக்கிய பங்கு பெறும் இருபடி எஃகு போன்ற சில தொழில்களை அரசு ஏற்று நடத்துவது சில கலவி நிறுவனங்களையும் அரசு நடத்தலாம். நமது நாட்டில் அஞ்சல், தந்தி இரயில், பேருந்துகள், வங்கிகள் ஆகியவற்றை அரசு நடத்துவது எடுத்துக்காட்டுகளாகக் கூறலாம்.

அரசு நடத்துகின்ற பொதுத்தொழில் நிறுவனங்களின் மூலம் அரசுக்கு தற்காலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் வருவாய் கிடைக்கின்றது அரசு உற்பத்தி செய்த பொருள்களுக்கும் பணிகளுக்கும் 'விவரமாக வருவாய் கிடைக்கின்றது சமதர்மப் பொருளாதாரத்தைப் பின்பற்றும் நாடுகளில் அரசின் வாணிய நடவடிக்கைகள் வளர்ந்து வருகின்றன.

அரசின் வாணியவருவாய் (விவசை) வரியிலிருந்து வேறுபடுகின்றது (1) வரிக்கடாயம் செலுத்த வேண்டிய ஒன்று. அரசின் பொருட்களையே, பணிகளையே பெற விரும்புவார்கள் மட்டும்தான் அவற்றிற்கு 'விவசை' கொடுக்க வேண்டும் (2) வரி செலுத்துபவர்கள் அதற்காக எந்த தனி நன்மையையும் பெறுவதில்லை. ஆனால் விலை கொடுப்பவர்கள் பதிலாகப் பொருளையே பணியையே பெறுகின்றனர். கொடுக்கும் விலைக்கும் பெறுகின்ற நன்மைக்கும் நேரடித்தொடர்பு இருக்கின்றது

முற்றறிமையின் அடிப்படையில் அரசு ஒரு தொழிலை ஏற்று நடத்துவதை 'நிதித்துறை முற்றறிமை' (Fiscal Monopoly) என்கின்றோம். அரசுவருவாய் பெறும் நோக்கிலோ, சமதர்மச் சமுதாயத்தை உருவாக்கும் நோக்கிலோ நிதித்துறை முற்றறிமைகளை ஏற்படுத்தலாம்.

III. வரிகள் (Taxes)

"செலுத்துபவர் நேரடியாக எந்தப் பலனையோ நன்மையையோ எதிர்பார்க்காமல் கட்டாயமாக அரசுக்குச் செலுத்துபவை வரிகளாகும்", என்று டெய்லர் விளக்குகின்றார். பேராசிரியர் செலிக்கமான், "எல்லோருடைய பொது நன்மைக்காக ஏற்படுகின்ற செலவுகளுக்காக,

சிறப்புத் தீர்வைக்கும் வரிக்கும் இடையில் உள்ள மூன்று வேறுபாடுகளைக் காட்டக்கூடாது. 1) வரிவருவாயை அரசு பொது நோக்கங்களுக்குச் செலவிடுகின்றது ஆனால் சிறப்புத் தீர்வையின் மூலம் பெற்ற பணத்தை குறிப்பிட்ட வட்டாரமுள்ளே நிறைவேற்றிக் கொடுக்க அரசு செலவிடுகின்றனர். 2) வரி விதிப்பிற்கு வருவாய், செலவு, சொந்தின் மதிப்பு என்று பல அடிப்படைகள் உள்ளன. ஆனால் தனித் தீர்வைக்கு அடிப்படை பெறுகின்ற நன்மையாகும். 3) பெரும்பாலும் மூலதன வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கு வேண்டிய நிதிவெய் பெறத் தனித்தீர்வை வங்குகின்றனர். ஆனால் மூலதன வளர்ச்சித் திட்டத்திற்காகவோ, நிர்வாகச் செலவுக்காகவோ வரி விதிக்கலாம்.

அபராதம் (Fines) : சட்டத்தை மீறியவர்களுக்கும் குற்றங்கள் செய்தவர்களுக்கும் அபராதம் விதிக்கின்றனர். வருவாய் பெறும் நோக்கத்தோடு அபராதம் விதிப்பதில்லை. சட்ட மீறல்களையும் குற்றங்களையும் தடுக்கவும் குறைக்கவும் தண்டனையாக அபராதத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர். அபராதம் மூலம் அரசுக்கு குறைந்த அளவில் வருமானம் கிடைக்கின்றது.

பறிமுதல் (Forfeitures) : தனிப்பட்டவர்கள் குறிப்பிட்ட நிபந்தனையின்படி நீதிமன்றத்திற்கு வரவிட்டாலோ, ஒப்பந்தங்களை நிறைவேற்றாவிட்டாலோ அவர்கள் பிணையாகக் கொடுத்த சொத்தையோ, பத்திரத்தையோ அரசு பறிமுதல் செய்கின்றது. இது அரசுக்கு வருவாயென்றாலும் மிகக் குறைந்த அளவிலேயே இதன் மூலம் வருவாய் கிடைக்கின்றது.

எடுத்துக் கொள்ளல் (Escheat) : சில சூழ்நிலைகளில் வாரிசு இல்லாமல் இறப்பவர்களின் சொத்துக்களை எடுத்துக்கொள்ள அரசுக்கு உரிமை இருக்கின்றது. கலைக்கப்படுகின்ற கல்வி நிறுவனங்கள், நம்மகர்த்தா அணைப்புகள், யானையதென்று தெரியாத சொத்துக்கள் ஆகியவற்றை அரசு எடுத்துக்கொள்கின்றது. இத்தகைய வருவாய் பொத்த பொது வருவாயில் குறைவானதாகவே இருக்கும்.

(iii) வரணிப வருமானங்கள் (Commercial Revenue) : அரசு உற்பத்தி செய்த பண்டங்களுக்கோ பணிகளுக்கோ விலைகளின் வடிவத்தில் செலுத்தப்பெற்று அரசு பெறுகின்ற வருமானங்களை 'வரணிப வருவாய்' என்கின்றோம்", என்று டெய்லர் குறிப்பிடுகின்றார். அரசும் பொது நிறுவனங்களும் பலவகையான தெருவில் நிறுவனங்களை ஏற்று நடத்துகின்றன. இதற்குப் பலகாரணங்கள் உள்ளன. மிகுதியாக மூலதனத் தேவை இருப்பதாலோ, குறைந்த அளவிலேயே ஆதாயம் கிடைக்குமென்ப தாலேயோ, நீண்டகாலத்திற்குப் பிறகே ஆதாயம்

கட்டணம் வரிவிலிருந்து (Tax) கீழ்க்கண்டவகையில் கட்டப்படும். (1) வரி என்பது பொதுச் சேவையின் ஒரு பகுதியாகும். ஆனால் கட்டணம் தனி நன்மைக்காகச் செலுத்தவதற்காகும். (2) கட்டணம் செலுத்தவதற்கு மாற்றாகப் பலன் கிடைக்கின்றது. வரிக்குப் பதிலாக எதுவும் கிடைப்பதில்லை. (3) வரிக்கு அடிப்படை செலுத்தும் பதிலாக ஆளால் கட்டணத்திற்கு அடிப்படை பெற்ற நன்மை (4) வரி செலுத்தாததால் ஒரு நிறுவனம் கட்டத்திற்குப் புறம்பானதாவதில்லை. ஆனால் கட்டணம் செலுத்தாவிட்டால் கட்டத்திற்குப் புறம்பானதாகிவிடும்.

அனுமதிக்கட்டணம் (Licence Fees) : ஒன்றை நடத்த அல்லது ஒன்றை வைத்துக்கொள்ள அரசு அனுமதியளிக்கப் பெறுவது அனுமதிக்கட்டணமாகும். துப்பாக்கி வைத்துக்கொள்ள, மதுக்கடை நடத்த அனுமதிக்கட்டணம் செலுத்துவதைச் சார்ந்தாகக் கூறலாம். தள்ள அனுமதிக்கவே சலுகை வழங்குவோ அரசு அனுமதிக்கட்டணம் வாங்குகின்றது. அரசு அனுமதிக்கட்டணம் பெறுவதன் மூலம் சிபனிகளை நெறிப்படுத்துகின்றது. இதில் கட்டாயம் இல்லாமல் ஒன்றிற்கு அனுமதி பெறவிரும்புகின்றவர்கள் மட்டுமே கட்டணம் செலுத்த வேண்டும். இதிலுள்ள நெறிப்படுத்தும் இயல்பும் கட்டணம் கட்டணத்திலிருந்தும் வரிவிலிருந்தும் வேறுபடுத்துகின்றது.

சிறப்புத் தீர்வை (Special Assessment) : அரசு பொதுமன்றம் ஒரு பணியைச் செய்கின்றபோது அப்பணியால் ஒரு சிலர் மிகுதியாக நன்மை பெறலாம். அவர்களிடம் மட்டும் தனிவாக வாங்கும் பணத்தைச் 'சிறப்புத் தீர்வை' என்கின்றோம். எடுத்துக்காட்டாக, அரசு ஓர் அணை கட்டுவதனைக் கூறலாம். அணை கட்டினால் நாடு முழுவதும் நலம் பெறாறும் அணைக்கருகிலுள்ள நிலங்கள் நாடு நன்மையெழும். அந்த நிலங்களுக்குரியவர்களிடம் வாங்கும் மிகவும் சிறப்புத் தீர்வை என்கின்றோம். சிறப்புத் தீர்வையிலுள்ள இயல்புகள் : (1) சிறப்பு நோக்கம் (நன்மை) அடங்கியிருக்கின்றது. (2) பொதுச் செயலால் விளையும் சிறப்பு நன்மை அளவிடக்கூடியதாக இருக்கும். (3) இதில் கட்டாயத் தன்மை உள்ளது. (4) தனிப்பட்ட சிலர் முன்னேற்றத்திற்காக வசூலிக்கப் பெறுகின்றது. (5) சிறப்புத் தீர்வை கிடைக்கின்ற நன்மையின் விகிதத்தில் அமையும்.

சிறப்புத் தீர்வைக்கும் வரிக்கும் இடையில் இரண்டு ஒற்றுமைகள் இருக்கின்றன. (1) இரண்டிலும் பொதுநோக்கம் இருக்கின்றது. இரண்டையும் வாங்குகின்றது. (2) இரண்டிலும் கட்டாயத்தன்மை இருக்கின்றது.

காணல்கள் போட, மருத்துவ வசதிகளைப் பெருக்க மேல் நினைவுள்ள அரசு கீழ்க்கண்டவற்றை வற்றிற்குக் கொடுப்பதைக் கூறலாம். கட்டிடப் பணிகளில் இத்தகைய மாணிய உதவிகள் முக்கியமான இடத்தில் பெறுகின்றன. உள்ளாட்சி மன்றங்களின் வருவாயில் பெரும்பகுதி மாணியாகவே கிடைக்கின்றது.

மாணியங்கள் வழங்குவதற்கு மற்றொரு முக்கியமான காரணம் கூறலாம். மத்திய அரசு குறித்து முறையில் சில பணிகளைச் செய்வது மிட, மாநில அரசுகள் அவற்றைப்பரவல் முறையில் நிறைவேற்றக் கொடுக்க முடியும். கீழ்க்கண்டவற்றை ஆட்சி அமைப்புகளிடம் போதுமான அளவில் வருவாய் இருப்பதில்லை. மேல்தலை அரசு மாணியம் வழங்கியது பொழுது கீழ்க்கண்டவற்றை ஆட்சிகள் மலவணிகளை மேற்கொள்ள முடிகின்றது. இதனால் மாணியத்தின் முக்கியத்துவத்தைத் தற்காலத்திற் பொது வருவாயில் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றனர்.

மாணியங்கள் பலவகையாக அமையலாம். மாநில அரசுகள் 50% வகுத்ததால் அதே அளவில் தருவதை 'இணைமாணியம்' (Matching Grants) என்கின்றனர். குறிப்பிட்ட நிபந்தனை குறிப்பிட்ட வகையில் நினைவேற்றக் கொடுப்பதை 'நிபந்தனை மாணியம்' (Conditional Grant) எனலாம். வெளிநாடுகளிலிருந்தும் மாணியங்கள் கிடைக்கலாம். ஆனால் இவை தொடர்ந்து கிடைக்குமென்று கூறமுடியாது.

தனிப்பட்ட நன்கொண்டளவர்கள் அரசுக்குத் தங்கள் விருத்தி ஒரு னையாற்றையாக எதிர்நோக்காமல் தருவதை அன்பளிப்புகள் (Gifts) என்கின்றோம். நாட்டுப்பற்றுள்ள நல்ல மனம் கொண்டவர்கள் போன்ற காலங்களிலும், வெள்ளம், பருவப் போன்று பெரிய அளவில் மக்கள் பாதிக்கப்படுகின்ற பொழுதும் அரசுக்குத் தாராள நன்கொண்டளவை அளிக்கின்றனர். பழங்காலத்தில் மன்னர்களுக்கு இன்று அளபளிப்புகள் தருகின்ற பழக்கம் இரத்தது. இதனால் அன்ற கிடைத்த அன்பளிப்பு வருவாய் குறிப்பிட்ட கதை அளவில் இருக்கத் தற்காலத்தில் இந்த வருவாய் சிறிய அளவில், குறிப்பாக தேருக்கள் காலங்களில் கிடைக்கின்றது. மேலும் மூன்று ஒரு நினைவான வந்தும் அல்லவென்பதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

சில வேளைகளில் 'அன்பளிப்பு' என்ற பெயரால் அரசு ஒன்று 'கட்டாயத்தைப்' பலன்படுத்தி வருவாய் பெறுகிறது. வெளிப்படை இவற்றை 'அன்பளிப்பு' என்று கூறிக் கொண்டாலும், மன்றம் கட்டாயம் இப்படிதான் இத்தகைய வருவாயை அரசு தவிர்ப்பது தான் இப்படி வங்குகின்ற 'கட்டாய அளபளிப்புகள்' மக்களுக்கு அளிப்பது வேறுபடை. அங்கத்தையும் பல தவறுகளுக்கு அரசு வழங்கிச் செய்கின்றா.

II) நிர்வாக வருவாய் (Administrative Revenue): அரசின் நிர்வாகப் பணிகளின் துணை விளைவாக அரசுக்குக் கிடைக்கின்றவை நிர்வாக வருவாய் என்கின்றோம். கட்டணங்கள் (Fees), அனுமதிக்கட்டணங்கள் (Licenses), அபராதம் (Fines), பறிமுதல் செய்ப்பைய (Forfeitures), தனித்தீர்வைகள் (Special Assessments) ஆகியவற்றை நிர்வாக வருவாயாகக் கருதலாம். இவற்றைச் செலுத்துகின்றவர் ஏதாவது பயன்பெற விரும்பினால் செலுத்தலாம். இம்மையேல் மீட்டுவிடலாம். செலுத்துகின்ற பணத்திற்கும் நேரடியாகப் பெறுகின்ற நன்மைக்கும், அல்லது அரசு வீதித்த தண்டனைக்கும் தொடர்பு இருக்கின்றது. ஆனால் கட்டாயமாக செலுத்துகின்ற பணத்திற்கும் பெற்ற நன்மைக்கும் (தண்டனைக்கும்) மிக நெருங்கிய தொடர்பு இருக்க வேண்டுமென்று தேவையில்லை. தொழில் னலசென்ஸ் கட்டணம், வாகனவரி, பதிவுக்கட்டணம், போன்றவற்றை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம்.

ஒருவர் தனது தொழிலைப் பதிவு செய்வதற்குக் கட்டணம் செலுத்துகின்றார். ஆதலால் சட்டத்தின் மூலம் பாதுகாப்பு, வேறு சில நன்மைகளுக்கும் கிடைக்கின்றன. ஆனால் கிடைக்கின்ற பலனும் செலுத்தின்ற கட்டணமும் சரிசமமாக இருக்குமென்று கூறமுடியாது. சில வகையான நிர்வாக வருவாய்களை விளக்கலாம்.

கட்டணம் (Fees): மொசிரியர் செலிக்மான், "அப்படிடையில் மெததலை கருதியும், ஆனால் கட்டணம் செலுத்துகின்றவருக்கு அளவீடு செய்ய வகையில் சிறிய நன்மை வழங்கக் கூடிய திரும்பத் திரும்ப அரசு செயல்கூடிய ஒவ்வொரு பணிக்காகவும் அதன் செலவுத் தரும் வகையில் செலுத்தப் பெறுவது "கட்டணம்", என்கிறார். கட்டணத்தில் ஓரளவு 'கட்டாயம்' இருக்கின்றது. ஒரு குறிப்பிட்ட நன்மையைப் பெற விரும்புகின்றவர்கள் கட்டாயமாகக் கட்டணம் செலுத்தவேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்பவர்கள் நீதிமன்றக் கட்டணம் (Court Fee) செலுத்த வேண்டுமென்பதைக் கூறலாம். இது ஒன்றைப் பெற மற்றொன்றைக் கொடுப்பதாக உள்ளது. இதில் பொது நன்மையும் கலந்திருக்கின்றது. அரசுத் துறையின் நிர்வாகச் செலவை ஓரளவு ஈடுகட்டுவதாகக் கட்டணம் உள்ளது.

கட்டணத்திற்கும் விலைக்கும் (Price) உள்ள வேறுபாட்டைக் கூறக்கூடலாம். (1) விலை விரும்பினால் செலுத்தலாம், ஆனால் கட்டணத்தைக் கட்டாயம் செலுத்த வேண்டும். (2) கட்டணம் அரசின் பணிகளுக்கு செலுத்துவது, விலை வாணியப் பணிகளுக்கு கிடைப்பது. (3) வரியின் கூறுபாடு கட்டணத்தில் உள்ளது. விலையில் இல்லை.

அரசவைத் தீர்மானித்து வகையில் 14 விண்ணொளவு எழுபத்தி
 கின்ற எடுத்தகட்டாக பொதுவருவாயில் ஸி வருவாய்தான் சென்
 ஸ் சென்னைக்கு பொது வருவாய் கூட்டாக வகையில் அங்க
 கூடுகின்றது.

பொது வருவாயைப் பெறுவதில் வெற்றி பெறுகின்ற அரசவை
 தான் பொது வருவாயைத் தேவையான அங்க வகையில் பங்கு
 முன்பு பொதுவாய் ஆட்கொடுக்கப்படும். ஒரு வேளை அவ்வாறு
 ஸி முன்பாக பங்கு வகையில் இருக்கின்ற ஒன்றாக, இவ் முன்பாக அளிப்பது
 வருவாயை, பெறுவதாக இருக்கலாம். பொது வருவாய் 210 பில்லியன்
 (Billion) டாலர். அந்நாடு பொது வருவாய் 210 பில்லியன்
 எடுத்துவரும். இவை வகையில், குறிப்பிட்ட பொது வருவாய் 28
 பில்லியன் பில்லியன் இருப்பதன் மூலம் வருவாயைப் பெறுகின்ற
 அரசு கூடுகின்றது.

பொது வருவாயைப் பொன்றபொது வருவாயை சமுதாயத்தின்
 கருவியாக சில விண்ணொளவுகளைக் கொண்டு வருவதில் ஆற்றல்விக்
 கருவியாக இருப்பதால், அந்நாட்டிலுள்ள வகையில் அங்க வேண்டியது
 தேவையாகவருவது.

II. பொது வருவாயின் மூலங்கள்

பொது வருவாயைப் பக வகைகளில் கிடைக்கின்றன. அவற்றுள்
 (i) வகைகள் (ii) வகைகள் (iii) வகைகள்

களின் நடவடிக்கைகளையும், மொத்தப் பொருளாதாரத்தையும் தெரிப்படுத்தவும், கட்டுப்படுத்தவும் வேண்டியதிருக்கின்றது பொது விலை மட்டம், பொது உற்பத்தி நிலை, மொத்த வாணிபம் ஆகியவை தொடர்பான கொள்கைகளை உருவாக்க தொகுப்பு மாறிகளின் [Aggregative variables] விவரங்கள் தேவைப்படுகின்றன. பேரியல் பொருளாதாரம் தான் இதற்கு துணைசெய்கின்றது.

2. தற்காலப் பொருளாதார அமைப்பு முறையை அறிய: இன்றையப் பொருளாதார அமைப்பு முறை சிக்கலானதாக இருக்கின்றது பல்வேறு சக்திகள் செயல்படுகின்றன. தேசிய வருவாய் மொத்த உற்பத்தி, மொத்த செலவு, மொத்தச் சேமிப்பு, மொத்த முதலீடு போன்ற மாறிகள் நாட்டின் பொருளாதாரம் செயல்படுவதில் பெரும்பங்கு பெறுகின்றன. இவற்றைப் புரிந்துகொள்ளாமல் பொருளாதார அமைப்பையும், அதன் செயல்படும் முறையையும் அதில்தோன்றும் சிக்கல்களையும் புரிந்துகொள்ள இயலாது இவற்றை அறிய பேரியல் பொருளாதார நோக்கே தேவைப்படுகின்றது.

3. தொகுதிகளின் முக்கியத்துவம்: ஒன்றை முழுமையாக அறிய முயலும் எந்த அறிவியலும் கனித்தனி உறுப்புக்களை மட்டும் ஆராய்ந்தால் போதாது. ஒன்றில் எண்ணற்றவை இருக்கின்றபொழுது தொகுதிகளின் பொதுமைகளை அறிந்தால்தான் மொத்தத்தைப்பற்றிய உண்மையை உணர முடியும். பொருளாதாரம் விரிந்து பரந்ததாகவும், எண்ணற்ற பகுதிகளைக் கொண்டதாகவும் இருப்பதால் தனிப்பட்ட சிலவற்றிலிருந்து பொருளாதாரம் முழுமைக்குமான உண்மைகளை அறிய முடியாது. பொருளாதார உறுப்புகளின் தொகுதிகளையும், சராசரிகளையும் அறிய பேரியல் பொருளாதார அணுகுமுறை தான் ஏற்றதாக இருக்கின்றது.

4. பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளை கட்டுப்படுத்த: நமது பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஏற்படுகின்ற ஏற்றத்தாழ்வுகள் பொருளாதாரத்தைப்பெரிதும் பாதிக்கின்றன. மந்தம், பணவீக்கம், வாணிபச்சுழல் போன்றவை முதலாளித்துவப்பொருளாதாரத்தை ஆட்டிப்படைக்கின்றன. பொருளாதார ஊஞ்சலாட்டங்களினி் நிலையான பொருளாதார வளர்ச்சியைப்பெற எல்லாநாடுகளும் முயல்கின்றன இதற்குமொத்தசேமிப்பு, முதலீடு ஆகியவற்றைக்கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கவேண்டியது தேவையாகும்.

பெரியல்

முதல் ப

பத்திரக்.

(Knowl Wicksell), அமெரிக்கப் பொருளியல் வல்லுநர். இவரின் பிஷர் (Levin Fishar) ஆகியோர் கீனகக்க, பெரியல் பேரியல் பொருளாதார நோக்கை வலியுறுத்தி பின்னர் எழுதிய பத்திரக் ஆனால் கீன்க்கோரின் விதிவையையே தொன்காரின் ஆய்வு முறையை நிலைநாட்டியபிறகு பெரியல் பொருளாதார அணுகுமுறை சிறப்பான இடத்தை பெற்றது.

பேரியல் அணுகு முறையின் தேவையை இன்ன எல்லாப் பொருளியலறிஞர்களும் ஏற்றுக்கொள்கின்றன. நுண்ணிளப் பொருளியலின் துணையால் மொத்தப் பொருளாதாரமும் செயல்படுவதை போதுமான அளவிலான இயலலில்லை மேலும் நுண்ணிள ஆய்வுமுறை பொருளாதாரம் பற்றியதவறான முடிவுக்கு சிலவேளைகளில் நம்மை அழைத்துச் செல்கின்றது. பொருளாதாரத்தில் ஒரு பகுதிக்கு எது உண்மையானதாக இருக்கின்றதோ, அதவே பொருளாதாரம் முழுமைக்கு சரியானதாக இருக்கமென்று கூறமுடியாது எடுத்தாக்காடாக சேமிப்பைக் கூறலாம் சேமிப்பு தனிமனிதருக்கு நல்லது ஆனால் சமுதாயத்தில் எல்லோரும் சேமித்தால் மொத்தத்தேவை குறைய வேலைவாய்ப்புப் பாதிக்கப்பெறும் ஏற்படும். ஆதலால் பொருளாதாரத்தை மொத்தமாகப் பார்ப்பது தேவையாகின்றது உலகப் பொருளாதாரமந்தமும், இரண்டாம் உலகப்பொருளுக்குப்பின் தோன்றிய பணவீக்கமும், வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளில் வாணிபக் கூழல்களைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய தேவையும், பின் தங்கிய நாடுகள் பெறமுடியலும் பொருளாதார முன்னேற்றமும் பேரியல் பொருளாதாரத்தின் தேவையையும் முக்கியத்துவத்தையும் கூட்டியுள்ளது.

IV. பேரியல் பொருளாதாரத்தின் முக்கியத்துவம்

தற்காலத்தில் பேரியல் பொருளாதாரச் சிந்தனை முக்கியத்துவம் பெற்றிருப்பதற்குச் சில குறிப்பிடத்தக்க காரணங்கள் உள்ளன அவற்றை இங்கு தொகுத்துக் கூறலாம்.

1. அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளை உருவாக்கும் அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளைச் சரியான முறையில் உருவாக்கவும், திறமையாகச் செயல்படுத்தவும் பேரியல் பொருளாதாரம் துணை செய்கின்றது. இப்பொழுது முதலாளித்துவ அரசோ, சமதர்ம அரசோ, பொதுவுடைமை அரசோ தனிப்பட்ட மனிதர்களின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை மட்டுமல்ல குழுக்

முறை வளர்ச்சிக்குத் துணை செய்தார். கீன்சின் 'பொதுக் கோட்பாடு' உருவாக மால்தசின் அணுகு முறையே தூண்டுதலாக அமைந்தது.

ஆல்பிரட் மார்ஷல்லும் [Alfred Marshall] அவரைச் சார்ந்த புதிய மரபு வழி [Neoclassical] பொருளியல் சிந்தனையாளர்களும் பேரியல் பொருளாதார ஆய்வு முறையை முற்றிலும் புறக்கணித்தார்கள். நுண்ணிய ஆய்வுமுறையை மூடி அளவுக்கு வளர்த்தார்கள். மொத்தப் பொருளாதார அமைப்பைப் பின் புயமாகக் கொண்டு, தனிப்பகுதிகளை நுணுகி ஆய்ந்து கோட்பாடுகளைச் செம்மைப்படுத்தினார்கள். சேயின் விதியை (Say's Law) அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டனர். மால்தஸ், சிஸ்மொண்டி (Sismondi) ஹாப்சன் (J.A. Hobson) ஆகியோர் சேயின் விதியைக் கடுமையாகச் சாடியதைப் பொருட்படுத்தவில்லை.

உலகப்பிரமந்தம் (Great Depression-1929-33): சோவியத் ரஷ்யா தவிர எல்லா நாடுகளையும் ஊடுருவிப் பாதித்து விலைகளையும், வருவாயையும், வேலைவாய்ப்பையும் வீழ்ச்சியடையச் செய்து, நாட்டிப் பொருளாதாரத்தை நிலைகுலையச் செய்த பொழுதுமுதலில் மரபுவழிப் பொருளியல் சிந்தனையாளர்களின் கருத்துப்படி ஒவ்வொரு நாட்டிலும் பொருளாதாரம் தானே சீர்ப்படுவீடு மென்று நம்பினர் ஆனால் நிலைசீர்கேட்டடைந்து கொண்டே இருந்ததுவே தவிர, பொருளாதார மீட்சி ஏற்படவில்லை. இந்நிலையில் தேசியவருவாய், மொத்த உற்பத்தி, செலவு, நுகர்வு, சேமிப்பு, முதலீடு போன்று தொகுதிகளைப்பற்றி எண்ணிப்பார்க்க வேண்டிய தேவையை உணர்ந்தனர்.

1936இல் ஜான் மேனார்டு கீன்சின் (John Maynard Keynes) 'வேலை வாய்ப்பு, வட்டி, பணம்பற்றிய விவரம்' (General Theory of Employment, Interest and Money) நூல் வெளி வந்தது. கீன்ஸ்தொன்மை, புதிய-மரபு வழிச் சிந்தனையாளர்களின் கருத்துக்களிலிருந்து மாறுபட்ட கருத்துக்களைக் கூறினார். தன்னலநோக்கால் எல்லாச் சமயங்களிலும் முழு நிறை வேலை வாய்ப்பு நிலவுவதில்லை என்பதை நிலை நாட்டினார் கீன்ஸின் புரட்சியால் (Keynesian Revolution), 'புதுப் பொருளியல்' (New Economics) எனும் பெயர் புதிய பொருளாதாரச் சிந்தனைக்கு வந்தது கீன்சைப் போன்றே பிரஞ்சுப் பொருளியலறிஞரான லியோன் வால்ராஸ் (Leon Walras), ஸ்வீடன் பொருளியல் மேதை யான நடவிக்செல்

தான் காரணமென்று போல்டிங்நிலைநாட்டியபோதிலும்
 பேரியல் பொருளாதாரத்திற்கு ஓர்நீண்ட வரலாற்றை
 சின்புலம் இருப்பதனை மறக்கவேண்டாம். மறுகாலத்தின்
 இயலாது. பொருளியலில் 'குறிப்பிட்ட சமநிலை'
 [Particular Equilibrium] 'பொதுச்சமநிலை' [General
 Equilibrium] எனலும் பகுத்தாய்வு முறை நீண்டகாலமாக
 இருந்தது. ஆனால், இந்த ஆய்வுமுறைகளைத்திரிவிடும்
 மாகவும், தெளிவாகவும் விளக்கவேண்டாம், முக்கியத்துவத்தை
 உணரவே பொருளியலறிஞர்கள் தவறிவிட்டனர்.

பொருளியல் சிந்தனை வளர்ச்சி வரலாற்றினை
 நோக்கினால் பொருளியல் தொடக்க காலத்தில் பேரியல்
 பொருளாதாரமாக இருந்ததைக் காணலாம். பொருளியல்
 லின் முன்னோடிச் சிந்தனையாளர்களான "வாணிபத்
 தத்துவத்தினர்" [Mercantilist] நாட்டின் வளங்களை
 எல்லாம் எப்படிச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தி நாட்டைச்
 சிறந்த, உயர்ந்த நிலைக்கு [வாணிபத்தின் மூலம்]
 கொண்டு வருவதென்பதைப் பற்றி எண்ணிப்பார்க்கவே
 யில் பொருளாதார அமைப்பினை ஒட்டு மொத்தமாக
 கருதினர். பிரான்சில் 1758-க்குப்பிறகு இருபதாண்டு
 கள் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த இயற்கைவாதிகள் [Physio-
 crates] பொருளாதாரத்தை மொத்தமாக நோக்கினர்.
 அவர்கள் 'செல்வத்தின் வட்ட ஓட்டக்' [Circularflow of
 wealth] கருத்தை சமுதாயத்தின் மூன்று வகப்புகளாகப்
 பகிர்ந்து விளக்கினர். இந்த கருத்தை வால்ரஸ் [Walrus]
 போய்பாவர்க் [Bohm Bawerk] சுயபிட்டா [Schumpeter]
 போன்றவர்கள் வளர்த்து தேசிய வருவாய் செலவு பகுத்
 தாய்வாக (பேரியல் நோக்கு) உருவாக்கினர்.

[பொருளியலின் தந்தையான ஆடம்ஸ்மித் [Adam Smith]
 நாடுகளின் செல்வம் பற்றி ஆராய்வதைப் பொருளி
 யலாகக் கருதிய போஜ்ஜார் நுணணினை ஆய்வுகரு வழி
 வகுத்தார்.] அவரைத் தொடர்ந்து வந்த மரபு வழிப்
 [Classical] பொருளியல் சிந்தனையாளர்களின் எழுத்துக்
 களில் எல்லாம் நுணணினை, பேரியல் பொருளாதாரக்
 கோட்பாடுகளின் கருத்துக்கள் கலந்துப் பின்னிப்
 பினைந்து இருப்பதனைக் காணலாம். தென்மேல்
 பொருளியலறிஞர்கள் முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்
 தில் கட்டுப்பாடற்ற அங்காடி எப்படிச் செயல்படுகின்ற
 தென்பதை ஆராய்ந்தனர். ரிக்கார்டோ [Ricardo] மார்க்ஸ்
 [Marks] இருவரும் ஆய்ந்தமுறை பேரியல் பொருளா
 தாரச்சிந்தனைக்கு உரமளித்தது. மால்தஸ் [T. R. Malthus]
 குறிப்பிட்ட தக்க முறையில் பேரியல் பொருளாதார அணுகு

வகையான [நுண்ணின] ஆய்வு மிகவும் முக்கியமானதாகவும்கூடாது என்பதற்கு உடையது. இத்தகைய நேரத்தில், இதில் துணைகூட்டுகின்றது என்பது செயல்படுகின்றதென்று ஆராய்ச்சி செய்து காணும் மந்தையப் பகுதிகளைக் கவனிப்பதில்லை. காள் செயல்படுவதை மொத்தமாக, ஒரு பகுதிகளும் மந்தைய பகுதிகளுக்கு மிடையிலுள்ள தொடர்களோடு ஆராய்வது போன்றதே பேரியல் பொருளாதாரம்.

பொதுவாக, நுண்ணினப்பொருளியலில் நாம் எந்தப் பகுதியை அல்லது நிகழ்ச்சியைப் பற்றி ஆராய்ச்சி நோக்கி, அதனைப்பற்றியேபகுத்தாய்வோம் மந்தைய பகுதிகள் எல்லாம் மந்தையப் பகுதியே இருப்பதாகக் [Static] கருதுவோம் ஆனால் பேரியல் பொருளாதாரத்தில், பொருளாதாரத்தை மொத்தமாகத் தொகுத்துப் பகுத்தாய்வதில் அதனுடைய பகுதிகள் இணைந்து, ஒன்றொன்றொன்று தொடர்பு கொண்டு எப்படிப் பொருளாதார மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதைக் கற்கின்றோம்.

நுண்ணினப் பொருளியலுக்கும் பேரியல் பொருளாதாரத்திற்குமுள்ள வேறுபாட்டைத் திட்டவாட்டமாகக் கூறமுடியா தென்பதைச் சிலர் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். ஒருதழ்நிலையில்! பேரியல் பொருளாதார எல்லைக்குள் வருவது மற்றொரு தழ்நிலையில் நுண்ணினப் பொருளியலாகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒருநாட்டின் தேசிய வருவாயைப் பற்றிய ஆய்வு பேரியல் பொருளாதாரத்தில் வருகின்றது. ஆனால் உலகவருவாய் பற்றி மொத்தமாக ஆராய்ச்சிப்பொழுது உலக வருவாய் ஆய்வு பேரியல் பொருளாதாரத்திலும்தேசியவருவாய் ஆய்வு நுண்ணினப் பொருளியலும் அடங்குவதைக் காணலாம்.

நுண்ணினப் பொருளியலும் பேரியல் பொருளாதாரமும் ஒன்றுக்கு ஒன்று முரணப்பட்டதல்ல. ஒன்றின் பகுத்தாய்வு மற்றதன் பகுத்தாய்வுக்கு துணை செய்கின்றது.

III. பேரியல் பொருளாதாரம்-கருத்து வளர்ச்சி

பேரியல் பொருளாதாரம் என்ற சொல்லை 1933இல் ரக்னர் பிரிஷ் உருவாக்கிய போதிலும், பேரியல் பொருளாதாரம் முக்கியத்துவம் பெறுவதற்கு ஜே. எம். கீன்சு

* Harvey and Johnson, Introduction to Macro-Economics pp 15-16

- புட்சிக் கொள்கை கொண்ட அரசு அதிக அளவில் விதிக்கலாம். ஆனால், அனுபவமும் முயற்சியும் சரியான வட்டமான நேர்முக வரிக்குத் துணை செய்யுமென்று கூறுகின்றனர்.
- 2 நேர்மையீது : செலிக்மான் கூறுவதைப் போல இது நேர்மை விதிக்கின்ற வரியாக இருக்கின்றது. நாணயமானவர்கள் சரியான கணக்கு வைத்துக் கொண்டால் நிறைய வரி செலுத்துகின்றனர். ஆனால் ஏமாற்றுகின்றவர்கள் வரிவிதிப்பதிலிருந்து முடிகின்றது. இதனால் வரி ஏய்ப்பு வளர வழி ஏற்படுகின்றது.
- 3 வசதிக்குறைவு : நேர்முக வரி வரிசெலுத்துபவர்களுக்கும் வசதிக்குறைவானதாக உள்ளது. பெரும்பாலும் நேர்முக வரிகளை மொத்தமாக ஒரே சமயத்தில் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. மனநிறைவான வரிகளைப் போலக் கொஞ்சம், கொஞ்சமாகத் தொடர்ந்து செலுத்த இயலாமை தொல்வையாக இருக்கின்றது. இக்குறையைப் போக்க வழிமுறை வரிசெலுத்தும் பெறுகின்ற இடத்திலேயே அவ்வப்போது கழித்து விடுகின்ற முறையைப் பின்பற்றுகின்றனர். இதுமூலம் ஊதியம் போன்ற வருவாய்களில் காண இயல்கின்றது. ஆனால் வாணிபம், தொழில் போன்றவற்றிலிருந்து வருவாய் பெறுகின்றவர்களிடம் இந்த முறையில் வரிவாங்க இயல்வதில்லை. மேலும் அதற்குரிய விண்ணப்பத்தாட்களை நிரப்புதல், வரி விலக்கு இனங்களைத் தீர்மானித்தல் போன்றவை சிக்கல்களாகவும் தொல்லைகளாகவும் உள்ளன.
- 4 மிகுந்த செலவு : நேர்முக வரியை எண்ணற்ற வரிசெலுத்துபவர்களிடமிருந்து வசூலிக்க வேண்டியதிருப்பதால் இவ்வகையும் செலவுள்ளதாக இருக்கின்றது. வரியை நிர்ணயிக்கவும் வசூலிக்கவும் மிகுதியாக அலுவலர்கள் வேண்டியதிருக்கலாம்.
- 5 வெறுப்பு : நேர்முகவரியை வரி செலுத்துபவர் உணர்கின்ற மனமும் இந்த வரியை மற்றவர்களின் மீது சுமத்த இயல்வதில்லை. இதனால் இந்த வரிகளைச் செலுத்துபவர்கள் வரி விதிப்பதை வெறுக்கவும், எதிர்க்கவும் செய்வார்கள். அதிக அளவில் நேர்முக வரிகளை விதிக்கின்ற அரசு செல்வாக்கை இழக்கும்.
- 6 உழைப்பில் சேமிப்பில் விளைவுகள் : மிகுதியாக வருவாய் போன்றவற்றின் மீது நேரடியாக வரி விதித்தால் மக்களின் உழைக்கும் சேமிக்கும் விருப்பம் குறையும். நிறைய வருவாய் பெறும் வாய்ப்பிருந்தால்தான் மக்கள் உழைப்பார்கள். வருவாய்க்கணிசமான அளவு வரியாகச் செலுத்த வேண்டியதிருந்தால் உழைக்க ஊக்கமிருக்காது.

4. சிக்கன (Economy) விதி : "ஒவ்வொரு வரியும், மக்களின்

புகளிலிருந்து எவ்வளவு குறைவாக எடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு குறைவாக எடுப்பதாகவும், அரசின் பொது கருவூலத்துக்கு எவ்வளவு மிகுதியாகக் கொண்டுவர இயலுமோ அவ்வளவு கொண்டு வருவதாகவும் விதிக்கப்பட வேண்டும்", என்று ஆடம்ஸ்மித் கூறுகின்றார்.

ஆடம்ஸ்மித் கீழ்க்கண்ட சூழ்நிலைகளில் வரி கருவூலத்திற்குக் கொண்டு வரும் வருவாயைவிட மக்களிடமிருந்து மிகுதியாகப் பணத்தை எடுக்குமென்று கூறுகின்றார். 1) வரி வசூலிக்க நிறைய அதிகாரிகளிருந்தால் வரிவருவாயில் பெரும்பகுதி அவர்களின் ஊதியத்திற்குச் சென்றுவிடும். அவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்க மலும் வரி விதிக்கும் நிலை வரலாம். ஆதலால் நிர்வாகச் செலவு நிறைந்த அளவிலேயே இருக்க வேண்டும். 2) வரி மக்களின் முயற்சிக்குத் தடையாகலாம். நிறையப் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கும் வாணிபத் துறைகளில் முதலீடு செய்வதைத் தடுக்கின்ற வரிகளால் வருவாய் குறையும். ஆதலால் உற்பத்தியைப் பாதிக்கும் வரிகளை விதிக்கக்கூடாது. வரி ஏமாற்றுபவர்களின் சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்தாலும் பராதம் விதித்தாலும், அவர்களது மூலதனத்தினால் சமுதாயத்திற்குக் தடைக்கும் பயன்களைக் கிடைக்காமல் செய்யும். மிகுந்த வரி ஏமாற்றுக்குத் தூண்டுகிறது. 4) அடிக்கடி வரி செலுத்துபவர்களைச் சாதனை செய்வதும், அதிகாரிகள் சென்று காண்பதும் அவர்களுக்குத் தால்லையாக இருக்கும். ஆதலால் எளிய முறையில் தொல்லை தராத முறையில் வரி வசூலிக்க வேண்டும்.

நுகர்வைக் கட்டுப்படுத்த
 ன்றன. சமுதாயக் கேட்க
 ன்றவற்றின் மீது அதிக வரி
 வைக் கட்டுப்படுத்தலாம்.

யீகுந்தவரி : மறைமுகவரிகள்
 பொருட்களின் மீது குறைந்த
 வரி வரியும் விதிக்கலாம்.
 வரி செலுத்தச் செய்யலாம்.
 ரிகளில் நெகிழ்வுத் தன்மை
 னாலும் மறைமுகவரிகளின்
 லாம். தேவை நெகிழ்வற்ற
 அரசுக்கும் பெருமளவில்

மறைமுக வரிகளின் மூலம்
 செலுத்துகின்ற நிலை
 வரிகளை விதிக்கின்ற
 தங்களது செலுத்தும்
 ளளாவாவது பணம் தர

ர்ச்சிக்கு ஏற்றவை :
 தாரத்தின் வளர்ச்சிக்குத்
 கட்டிக் காட்டுகின்றனர்.
 டிய நிலையில் மக்களின்
 மறைமுக வரிகள் அரசுக்கு
 ன்றன. மறை முகவரிகள்
 களை ஏற்படுத்துவதில்லை.
 ன்மைகள் அவற்றைச்
 ஆனால் அவற்றில் சில
 அவற்றைத் தொகுத்துக்

உறுதியற்றவைகளாக
 ன வரிகளால் அரசுக்கு
 திட்டவாடமாக மதிப்பி

இயல்வதில்லை. ஏனென்றால் வரி விதிப்புக்குள்ளாகும்
 பலவகையான பொருட்களின் தேவைகள் எண்ணற்ற வேறு
 காரணிகளைச் சார்ந்துள்ளன. நெகிழ்ச்சியுடைய தேவையாக
 இருந்துவிட்டால் வருவாய் மிகவும் குறைய வாய்ப்புண்டு.

2 ஏழைகளின் மீது யீகுந்த பளு : மறைமுக வரிகள் பெரும்பாலும்
 செல்வந்தர்களைவிட ஏழைகளையே மிகவும் பாதிக்கின்றதென்று
 கூறுகின்றனர். இவை முழுக்க வரி செலுத்தும் திறனின்
 அடிப்படையில் அமைவதில்லை. பல்வேறு பொருட்களின் மீது
 அரசு வரியைப் பரவலாக்குகின்றபொழுது அவற்றில் பெரும்
 பாலான பொருட்கள் ஏழைகள் வாங்குவதாகவே அமைந்துள்ளன.
 ஆதலால் அவை மொத்தத்தில் "தேய்வீத வரி" (Regressive
 Tax) போன்றேயுள்ளன.

3 பணவீக்கப் போக்கு : மறைமுக வரியில் பணவீக்கப் போக்கு
 இருப்பதனைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். நேர்முகவரி, வரி
 செலுத்துபவரின் வாங்கும் சக்தியை உடனே குறைக்கின்றது.
 ஆனால் மறைமுக வரி நேரடியாக வாங்கும் சக்தியைக்
 குறைக்காமல் விலையில் சேர்ந்து விலையைக் கூட்டுகின்றது.
 இதனால் கூலி, உற்பத்திச் செலவு கூடப் பணவீக்கப் போக்குகள்
 தலைதூக்கலாம்.

4 சமுதாய உணர்வின்மை : மறைமுக வரிகளை வணிகர்கள்
 போன்ற இடைப்பட்டவர்களின் மூலமாக அரசு வசூலிக்கின்றது.
 ஆதலால் அவற்றைச் செலுத்துபவர்கள் உணர்வதில்லை. இதனால்
 குடிமை உணர்வு வளராமைசைக் கவனிக்கலாம்.

5 யீகுந்த நிர்வாகச் செலவு : மறைமுக வரிகளை வசூலிக்க
 அரசுக்கு நிறைய நிர்வாகச் செலவாகிறது. ஏனென்றால் சிறிய
 அளவில், எண்ணற்ற மக்களிடமிருந்து பல நிலைகளில் இவற்றை
 வசூலிக்க வேண்டியுள்ளது. ஆதலால் இவை சிக்கனமாக
 அமைவதில்லை.

6 சரியான வேறுபாடின்மை : இவை உழைத்துப் பெற்ற
 வருவாய்க்கும் உழைக்காமல் பெற்ற வருவாய்க்கும் இடையில்
 எத்தகைய வேறுபாட்டையும் ஏற்படுத்துவதில்லை. இவற்றில்
 தெரிந்தெடுத்து வரி விதிக்க வாய்ப்பில்லை.

7 பெரிய குடும்பங்கள் : மறைமுகவரிவிதிப்பில் பெரிய குடும்பங்கள்
 நிறைய நுகர்வதால் மிகுதியாக வரி செலுத்த வேண்டிய
 நிலையுள்ளது. இது சரியான நீதியாகாதென்று கூறுகின்றனர்.

- தடுக்கலாம். திரைப்பட வரி, போக்குவரத்து வரி, விற்பனை
போன்றவற்றை எடுத்துக்காட்டுகளாகக் கூறலாம்.
- 4 நுகர்வைக் கட்டுப்படுத்துதல் : நுகர்வைக் கட்டுப்பாட்டு
மறைமுகவரிகள் துணை செய்கின்றன. சமுதாயக் கட்டுப்பாட்டு
விளைவிக்கும் புகையிலை, மது போன்றவற்றின் மீது அதிக
விதிப்பின் மூலம் அவற்றின் நுகர்வைக் கட்டுப்படுத்தலாம்.
 - 5 ஆடம்பரப் பொருட்களின் மீது மிகுந்தவரி : மறைமுகவரி
ஒன்று போல இருப்பதில்லை. தேவைப் பொருட்களின் மீது குறைந்த
வரியும், ஆடம்பர பொருளின் மீது வளர்வீத வரியும் விதிக்கலாம்.
இதனால் செல்வர்களை மிகுதியாக வரி செலுத்தச் செய்யலாம்.
 - 6 நெகிழ்வுத் தன்மை : மறைமுக வரிகளில் நெகிழ்வுத் தன்மை
இருக்கின்றது என்பொழுது வேண்டுமானாலும் மறைமுகவரிகளை
மூலம் அரசின் வருவாயைக் கூட்டலாம். தேவை நெகிழ்வுத் தன்மை
பொருட்களின் மீது விதிக்கின்றவரின் அரசுக்கும் பெருமளவு
வருவாயைக் கொண்டு வரும்.
 - 7 எல்லோரும் வரி செலுத்துதல் : மறைமுக வரிகளின் மூலம்
சமுதாயத்திலுள்ள எல்லோரும் வரி செலுத்துகின்ற நிலை
ஏற்படுகின்றது. பல்வேறு வகையான வரிகளை விதிக்கி
பொழுது செல்வர்களும் ஏழைகளும் தங்களது செலுத்து
திறனுக்கேற்ப அரசின் செலவுக்கு ஒரளாவாவது பணம்
வாய்ப்புப் பெறுவார்கள்.
 - 8 பின்தங்கிய பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவை
மறைமுக வரிகள் பின்தங்கிய பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சிக்கு
துணை செய்யக்கூடியவை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன.
சேமிப்பு பெருகி, மூலதனம் வளர வேண்டிய நிலையில் மக்களின்
உழைப்பு ஊக்கத்தைக் கெடுக்காமல் மறைமுக வரிகள் அரசுக்கு
வேண்டிய வருவாயைப் பெற்றுத் தருகின்றன. மறை முகவரிகள்
பொதுவாக பாதகப்பொருளாதார விளைவுகளை ஏற்படுத்துவதில்லை.
- குறைகள் : மறைமுக வரிகளில் உள்ள நன்மைகள் அவற்றை
சிறந்த வரிகள் என்பதைக் காட்டுகின்றன. ஆனால் அவற்றில் சில
குறைகள் இருப்பதை சிலர் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அவற்றைத் தொகுத்து
கூறலாம்.
- 1 உறுதியற்றவை : மறைமுக வரிகள் உறுதியற்றவைகளாக
உள்ளன. அரசினால் பல்வேறு மறைமுகமான வரிகளால் அரசுக்கு
எவ்வளவு வருவாய் கிடைக்குமென்பதைத் திட்டவாட்டமாக மதிப்பி

- இயல்வதில்லை. ஏனென்றால்
பலவகையான பொருட்களின் தே
காரணிகளைச் சார்ந்துள்ளன. செ
இருந்துவிட்டால் வருவாய் மிகவும்
- 2 ஏழைகளின் மீது மிகுந்த பளு :
செல்வந்தர்களைவிட ஏழைகளை
கூறுகின்றனர். இவை முழுக்
அடிப்படையில் அமைவதில்லை
அரசு வரியைப் பரவலாக்குகி
பாலான பொருட்கள் ஏழைகள்
ஆதலால் அவை மொத்தத்தின்
Tax) போன்றேயுள்ளன.
 - 3 பணவீக்கப் போக்கு : மறை
இருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டு
செலுத்துவரின் வாங்கும்
ஆனால் மறைமுக வரி
குறைக்காமல் விலையில்
இதனால் கூலி, உற்பத்தி
தலைதூக்கலாம்.
 - 4 சமுதாய உணர்வின்
போன்ற இடைப்பட்டவர்களை
ஆதலால் அவற்றைச் செ
குடிமை உணர்வு வள
 - 5 மிகுந்த நிர்வாகச்
அரசுக்கு நிறைய நி
அளவில், எண்ணற்ற
வசூலிக்க வேண்டிய
அமைவதில்லை.
 - 6 சரியான வேறு
வருவாய்க்கும் உ
எத்தகைய வேறு
தெரிந்தெடுத்து
 - 7 பெரிய குடும்ப
நிறைய நுகர்
நிலையுள்ளது.

S. Karagan

என்னவற்றவற்றின் மீது வேலாகப் பட்டிட்டுக் கொண்டும். எதன் மீதும் அழுத்தமாகப் பதியக்கூடாதென்பேன்", என்கிறார். பரீக் ஒருமுறை, "வரியையும் விதித்தும் மகிழ்விக்கவும் செய்வது ஷணமாகும். இது காதலித்துக் கொண்டே பத்திசாலித்தனமாகவும் இருப்பதைப் போல்", என்று கூறியுள்ளார்.

வரிவிதிகளைப் பற்றிய எத்தனையோ வகையான கருத்துக்கள் கூறப் பெற்ற போதிலும், ஆடம்ஸ்மித் அவரது புகழ்பெற்ற 'நாடுகளின் செல்வம்' (Wealth of Nations) என்னும் நூலில் கூறிய நான்கு விதிகள் இப்பொழுதும் வரி விதிப்பு விதிகளைப் பற்றி ஆராய அடிப்படையாக அமைகின்றன. ஆடம்ஸ்மித்தின் வரி விதிகளை வாக்கர் (Walker) போன்று முழுக்கக் குறை கூறியவர்களும் உண்டு. தற்காலப் பொருளியலறிஞர்கள் நல்ல வரி விதிப்பு விதிகளை உருவாக்க முயன்றதுண்டு. சிலர் ஆடம்ஸ்மித்தின் வரிவிதிகளை உருவாக்க மாற்றிக் கூற முயன்றதுண்டு. ஆனால் யாரும் பேராசிரியர் ஆடம்ஸ்மித்தைப் போன்று வரிகளின் விதிகளை அழகாகக் கருங்கச் சொல்லிப் புகழ் பெறவில்லை.

ஆடம்ஸ்மித்தின் வரி விதிகள் : ஆடம்ஸ்மித்தின் வரிவிதிகள் எளிமையானவை. அவரே கூறுவதைப் போலச் சாதாரணமாக யாவரும் புரிந்து கொள்ளக் கூடியவை. அவரது வரி விதிகளை கிளாட்ஸ்டோன் (Gladstone) போன்ற நடைமுறை நிதியாளர்கள் பின்பற்றினார்கள். களென்பதிலிருந்து, அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்து கொள்ளலாம். அவரது வரி விதிகளை ஒவ்வொன்றாக விளக்கிக் கூறலாம்.

1. சமத்துவ விதி (Canon of Equality or Equity) : ஆடம்ஸ்மித், "ஒவ்வொரு அரசின் குடிமக்களும் அவர்களுடைய சக்திகளின் வீதத்திற்கேற்ப எவ்வளவு முடியுமோ, அவ்வளவு அரசுக்கு ஆதரவாகச் செலுத்த வேண்டும். அதாவது அரசின் பாதுகாப்பில் அவர்கள் அனுபவிக்கும் வருவாய் வீதத்தில் செலுத்த வேண்டும்", என்கின்றார். வரி விதிப்பின் முதன்மையான விதியாகச் சக்திக்கேற்றாற் போல் ஒவ்வொருவரும் வரி செலுத்த வேண்டும் என்பது இருக்கின்றது. இதில் நிதியும் நீதியும் அடங்கியுள்ளன. வருவாய்க் கேற்றாற்போல வரி என்று சொன்னால் எல்லோரும் ஒரே வீதத்தில் (Proportional) வரி செலுத்த வேண்டுமென்பதில்லை, செல்வர்கள் அதிகமாக வளர் வீதத்தில் (Progressive) வரி செலுத்தலாம். இதனை ஆடம்ஸ்மித்தே, "செல்வர்கள் பொதுச் செலவிற்காக அவர்களது வருவாயின் வீதத்தில் மட்டுமல்ல, அந்த வீதத்தைவிட மிகுதியாகவே வரி செலுத்த வேண்டுமென்பது அர்த்தமற்றதாகாது", என்று கூறுகின்றார்.

4 சமத்துவம் : நேர்முக வரிகளை வளர்வீதத்தில் விதிக்க முடிவதால் சமத்துவக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க இயல்கின்றது. எல்லோரும் சம அளவில் தியாகம் செய்கின்ற வகையில் குறைந்த வருவாயுள்ளவர்கள் மீது குறைவாகவும், செல்வர்கள் மீது அதிக வீதத்திலும் வரி விதிக்கலாம். வளர்வீத வரி வீதம் சேமிப்பையும் முதலீட்டையும் பாதித்தால், குடும்பத்தின் தேவைகள், சொத்தின் தேய்மானம் போன்றவற்றை ஒட்டி வரிச்சலுகைகள் வழங்கி, வளர்வீத வரியின் தீமைகளைக் குறைக்கலாம்.

5 மாற்றுத்தன்மை : நேர்முக வரியில் நாட்டின் சொத்தும் வருவாயும் கூடுகின்ற பொழுது தானே அரசின் வருவாயும் கூடுகின்றது. நேர்முக வரியில் மிகுந்த மாற்றுத்தன்மை இருப்பது அரசின் செலவுக்கேற்ப வருவாய் பெறத்துணை செய்கின்றது.

6 நெகிழ்வுத்தன்மை : நேர்முக வரியில் அதிக நெகிழ்வுத் தன்மை இருக்கின்றது. சிறிது வரி விகிதத்தைக் கூட்டினாலும் மிகுந்த வருவாயைப் பெற முடியும். ஆதலால் போர் போன்ற நெருக்கடிக் காலங்களில் அரசின் வருவாயைக் கூட்ட இது ஏற்ற முறையாக இருக்கின்றது.

7 சமுதாய உணர்வு : நேர்முக வரி, வரி செலுத்துபவரிடம் சமுதாய உணர்வை வளர்க்கின்றது. வரி செலுத்துபவருக்கு அரசின் பணிகளில் ஈடுபாடுதோன்றும். மக்களாட்சியின் வெற்றிக்கு இத்தகைய சமுதாய உணர்வு வேண்டிய ஒன்றாகும்.

8 ஏற்றத்தாழ்வைப் போக்குதல் : நேர்முக வரிகள் வளர்வீதத்தில் அமைவதால் வருவாய், சொத்து ஆகியவற்றில் மிகுதியாகத் தெரிகின்ற ஏற்றத்தாழ்வைக் குறைக்கின்றது. வருமான வரியோடு மரணவரி, வாரிசுதார் வரி போன்றவை சமுதாயத்திலுள்ள ஏற்றத்தாழ்வைக் குறைப்பதைச் சுட்டிக் காட்டலாம்.

குறைகள் : நேர்முக வரியின் குறைகளைப் பொருளியலறிஞர்கள் ஆராய்ந்து கூறியுள்ளனர். அவை :

1 ஐயப்பாட்டிற்குரியது : சிலர் நேர்முகவரி விதிப்பின் அடிப்படை ஐயப்பாட்டிற்குரியதாக இருக்கின்றதென்று குறை கூறுகின்றனர். ஏனென்றால் வரி செலுத்தும் ஆற்றலை எந்த அடிப்படையில் தீர்மானிப்பதென்பதை முடிவு செய்வதில் நடைமுறைச் சிக்கல்கள் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, வருமானவரியைக் கூறலாம். பிற்போக்கு அரசு குறைந்த அளவில் வரிவிதிக்கலாம். முற்போக்கு

17. வரி விதிப்பின் விளைவுகள் (EFFECTS OF TAXATION)

வரிகளை இப்பொழுது வருவாய் பெறும் நோக்கத்தோடு மட்டும் விதிப்பதில்லை. நுகர்வு, உற்பத்தியை நெறிப்படுத்தல், வருவாய் ஏற்பாடு, தாழ்வைக் குறைத்தல், பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தூண்டுவது, பொருளாதார மந்தத்தைக் கட்டுப்படுத்துதல், போன்ற சமுதாய பொருளாதார நோக்கத்தோடு, அரசு தற்காலத்தின் வரி முறைகளை வகுக்கின்றது.

வரிவிதிப்பின் விளைவுகளைப் பொருளாதாரத்தின் எல்லைத் துறைகளிலும் காணலாம். பார்க்வா (Bhargava), "ஒரு குளத்தின் எறிகின்ற கல் இயக்கங்களை (அலைகளை) ஏற்படுத்துவதைப் போல ஒருவரிடமிருந்து ஒருவரிடம் பொருளாதாரச் சூழ்நிலையில் இயக்கங்களைத் தோற்றுவிக்கின்றது," என்கின்றார். இதனையே பேராசிரியர் டெய்லர் "வரிநிலைப்பாடு எங்கு நிலைகுத்தி நின்றாலும்-வரி புரட்டப் படாமலிருந்தாலும்-ஒரு சங்கிலித் தொடர்போன்று பொருளியல் விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன", என்று கூறுகின்றார். வரிகளினால் சில பொருளாதாரத் துறைகள் ஆழமாகப் பாதிக்கப்படுகின்றன. விளைவுகள் விரிவானவைகளாக இருக்கின்றன.

டால்டன், "பொருளாதார நோக்கில் சிறந்த வரி விதிப்பு முறையென்பது மிகவும் நல்ல அல்லது மிகவும் குறைந்த அளவில்கெட்ட பொருளாதார விளைவுகளை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கும்," என்று கூறுகின்றார். வரிகளின் விளைவுகளை ஒவ்வொரு வரியாகத் தனித்தனியாகக் கவனிப்பது மரபுவழி முறையாகும். லட்ஜ் (K. L. Lutz), "ஒரு வரியாவது குறையற்றதாகவோ, வருவாயை அளிப்பதில் முழுவதும் கெட்டதாகவோ இல்லை," என்கின்றார். ஒரு வரியின் கெட்ட விளைவுகளை மற்றொரு வரியின் நல்ல விளைவுகள் சரிக்கட்டலாம். வரி விதிப்பின் விளைவுகளைக் கவனிக்கின்றபொழுது, அரசின் பொதுச் செலவின் விளைவுகளையும் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சிலவரிகளின் நேரடி விளைவுகள் பாதகமானவைகளாக இருந்தாலும், அதனால் கிடைத்த வருவாயைச் செலவிடுவதனால் மிகுதியாக நன்மைகள் கிடைக்குமானால் அத்தகைய வரிகளை வரவேற்கலாம். வரி விதிப்பின் விளைவுகளை (1) உற்பத்தியில் ஏற்படுபவை (2) பகிர்வில் ஏற்படுபவை. (3) பிற விளைவுகள் என்று பகுத்தும், தொகுத்தும் ஆராயலாம்.

வரி விதிப்பின் விளைவுகள் : (I) செலவு வரிவிதிப்பதால் ஏற்படும் சேமிக்கின்ற விருப்ப விளைவுகள்; (II) இடங்களுக்கிடையிலான அடிப்படையில் வரி விதிப்பால் ஏற்படுகின்ற விளைவுகள். (III) வேலை

விதிக்கின்ற வரிகள் பாதிக்கின்றன. வகுறைக்கின்றன. செல்வதால், அந்த ஏழைகளின் மீது குறிப்பிடத்தக்க பாதிக்கின்றது. அவர்களுடைய

செல்வந்த உழைப்பாற்றை செல்வர்கள் பகுறைக்குமே ஆதலால் செல்வ

இந்த எதிர்க்கின்ற பாதிக்கப்படா அளவு வரு பொருட்களின்

எல்ல யும் பாதிப்ப பொருட்களின் களின் நுகர கெடுப்பதால் உழைப்பா விளைவுகள்

பகுக்கின்றனர். உண்மை வருவாயின் அடிப்படையில் வரி விதிப்பதைச் சிறந்ததென்று கருதுகின்றனர். ஆனால் உண்மை வருவாயை நடைமுறையில் கணிப்பதில் சிக்கல்கள் இருப்பதால் பண வருவாயின் அடிப்படையிலேயே வருமான வரி விதிக்கின்றனர்.

ஒருவர் ஓராண்டில் பெறுகின்ற வருவாயை எல்லாம் கூட்டி அதனை மொத்த வருவாய் (Cross Income) என்கின்றோம். வருமான வரி மொத்த வருவாயின் மீது விதிக்கப் பெறுவதில்லை. வருவாயைத் தேடச் செலவிடும் வாணிபச் செலவுகள், தேய்மானம் போன்றவற்றைக் கழித்துக் கிடைப்பது நிகர வருவாய் (Net Income). வருமான வரியை நிகர வருவாயின் மீது விதிக்கின்றனர். ஆனால் மொத்த வருவாயிலிருந்து எவற்றை எல்லாம் கழித்து நிகர வருவாயைக் கணக்கிடுவதென்பதில் நடைமுறைச் சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன.

ஒரே சீராக (Regularity) வருகின்ற வருவாயை மட்டும் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்வதா, எப்பொழுதாவது கிடைக்கின்ற (Casual) வருவாயையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமா என்பது வருமான வரியைக் கணக்கிடுவதில் வருகின்ற மற்றொரு சிக்கல் ஆகும். சொத்துக்களை விற்பதால் கிடைக்கும் ஆதாயம் போன்றவற்றைத் தனியாகக் கணக்கிட வேண்டுமென்று கருதுகின்றனர்.

வருமான வரியில் சில விதி விலக்குகள் (Exceptions) நடைமுறையில் இருக்கின்றன. நிர்வாக வசதிக்காகவும், வரிசெலுத்தும் திறனின் அடிப்படையிலும் இத்தகைய வரி விதிவிலக்குகள் அமையலாம்.

வருமான வரிக்காலம் ஓராண்டாக இருந்தாலும் எந்த மாதத்திலிருந்து எந்த மாதம் வரை என்பதை நிர்ணயிக்க வேண்டும். இந்தக் காலத்தை நிர்வாக வசதியை ஒட்டித் தீர்மானிக்கின்றனர். வருவாய் குறிப்பிட்ட காலங்களில் ஒன்று போல அமைவதில்லை. ஆதலால் குறிப்பிட்ட (பொதுவாக மூன்றாண்டு) கால வருவாயின் சராசரியைக் கணக்கிட்டு வருமான வரி விதிக்கும் 'சராசரி முறையைப்' (Average System) பின்பற்றலாமென்று சிலர் கருதுகின்றனர்.

வரி விலக்குகள் அளிப்பது பணத்தை ரொக்கமாக வைத்திருப்பவர் மீது வரி விதித்தல் போன்றவை முதலீட்டைக் கூட்டத் துணை செய்யும்.

9. பண்சார் நிதி (Functional Finance) நோக்கம் : டாக்டர் அப்பா பி.லெர்னர் (Dr. Abba P. Lerner) போன்ற சில பொருளியல் அறிஞர்கள் "பண்சார் நிதி" (Functional Finance) கருத்தை வலியுறுத்துகின்றனர். தேசிய வருவாயைப் போதுமான அளவில் நிலை நிறுத்துதலே பொதுநிதியின் முக்கிய நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். லெர்னர், "அரசுக்குப் பணம் வேண்டுமென்பதற்காகப் பணத்தைத் திரட்டும் வழிமுறையாக மட்டும் எப்பொழுதும் வரியை விதிக்கக் கூடாது", என்கின்றார். இந்தக் கொள்கையின்படி வரிவிதிப்பின் இரு முக்கிய விளைவுகளைக் கவனிக்க வேண்டும். முதலாவதாக, வரி செலுத்துபவரின் பணம் குறைகின்றது. இரண்டாவதாக, அரசுக்கு வருவாய் கிடைக்கின்றது. முதலாவது விளைவுதான் முக்கியமானது. அரசு பலவழிகளில் வருவாய் பெறலாம். வரிசெலுத்துவதன் மூலம் தனியாரின் வாங்கும் சக்தி குறைகின்றது. அதனுடைய பொருளாதார விளைவுகளைக் கவனித்து வரி விதிக்க வேண்டுமே தவிர வருவாயை மட்டும் நோக்கமாகக் கொண்டு வரிவிதிக்கக் கூடாது.

10. வட்டார வளர்ச்சி நோக்கம் : பின்தங்கிய வட்டாரங்களின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் துணை செய்யும் வகையில் வரிகளை அரசு விதிக்கலாம். எங்கு தொழில்கள் மிகவும் செறிவாக வளர்ந்திருக்கின்றதோ, அங்கு தொழில்கள் தொடங்கினால் மிகுதியாக வரி விதிக்கலாம். பின்தங்கிய வட்டாரங்களில் தொழில் தொடங்குபவர்களுக்கு வரிச்சலுகைகள் அளிக்கலாம்.

II. இந்தியாவின் வரி நோக்கங்கள் (Tax Objectives in India)

நமது நாட்டின் வரி நோக்கங்கள் நமது நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும், சமுதாய - அரசியல் கொள்கைக்கும் ஏற்ற வகையில் அமைந்திருக்கின்றன. திட்டங்கள் இயற்றி நாடு முன்னேறும் சூழ்நிலையில் வரி நோக்கங்கள் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதை வரி விசாரணைக் குழுவின் அறிக்கை (Taxation Enquiry Commission Report - 1955) விளக்குகின்றது. அதன்படி, "(1) பொருளாதார வளர்ச்சியை விரைவுபடுத்துவது; (2) வருவாயிலும் சொத்திலும் இருக்கின்ற எந்தக்காம்பவைக் குறைக்கும் வகையில் வருவாயை மறுபகிர்வு செய்தல், போக்கை ஏற்படுத்துதல்," ஆகியவை

- 7 எல்லோரும் வரி செலுத்தாமை : நேர்முகவரி மட்டுமே விதிக்கப் பெற்றால் எல்லோரும் வரி செலுத்துவதில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட வருவாய்க்குக் கீழேயுள்ளவர்கள் வரிவிலக்குப் பெறுகின்றனர். மேலும் நடைமுறையில் எல்லாவகையான வருவாயையும் ஒன்று போலக் கணக்கிட இயல்வதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, மாத ஊதியம் பெறுபவரின் வருவாயைச் சரியாக கணக்கிடுவதைப் போல பெரும் நிழக்கிழாரின் வருவாயை அளவிட இயல்வதில்லை. ஒரு துறையில் வருவாய் பெறுபவரின் வருவாயை மதிப்பிடுவதைப் போல பல்வேறு துறைகளில் வருவாய் பெறுபவர்களின் வருவாயைக் கணக்கிட முடிவதில்லை.

III மறைமுக வரிகள் (Indirect Taxes)

சிறப்புக்கள் : அரசு விற்பனை வரி போன்று விதிக்கும் மறைமுக வரிகளில் சில சிறப்புக்கள் உள்ளன அவை :

- 1 வசதியானவை மறைமுக வரிகள் செலுத்துவதற்கு வசதியானவை. அவ்வப்போது சிறிய அளவில் செலுத்துவதால் தொல்ஸையாகவும், சுமையாகவும் இருப்பதில்லை. சில நேரங்களில் அரசு இறக்குமதி செய்பவரிடமோ, உற்பத்தியாளரிடமோ மொத்தமாக வரியை வசூலித்து விடுகின்றது. அவர்கள் வரியை விலையோடு சேர்த்து விடுவதால் வரி செலுத்துகின்றவர்கள் பொருட்களை வாங்கும் பொழுதே எளிதாக வரியும் செலுத்தி விடுகின்றனர்.
- 2 உணர்வதில்லை : மறைமுக வரிகளைச் செலுத்துபவர்கள் அவற்றை உணர்வதில்லை. பெரும்பாலும் அவை விலையோடும் கட்டணங்களோடும் சேர்ந்திருப்பதால் பலர் அவற்றைத் தெரிந்திருப்பதில்லை. சிறிய அளவிலிருப்பதால் தெரிந்தாலும் உணர்வதில்லை. இதனை இருட்டில் எடுப்பதனைப் போன்றதென்கின்றனர் எடுத்துக்காட்டாக திரைப்படக் கட்டணத்தில் சேர்ந்திருக்கும் வரியைக் கூறலாம். பெரும்பாலான வரிகள் இந்த வரியை உணர்வதில்லை. கட்டணம் மட்டுமே செலுத்துவதாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.
- 3 ஏமாற்றுக் குறைவு : மறைமுக வரிகளை எளிதாக ஏமாற்ற முடியாது. இயல்பாக நடைமுறையில், சிறிய அளவில் வசூலிப்பதால் சாதாரணமாக ஏமாற்ற மாட்டார்கள். நிர்வாகத்தினர் இத்தகைய வரிகளைத் திறமையாக நிர்வகித்தால் எளிதாக ஏமாற்றாத

காண்க... மறைமுக வரியும் இணை... எந்த அளவில் இணைத்துப் பயன்படுத்தும்பதை அறி... இரண்டின் சிறப்புக்களையும் குறைகளையும் ஆராய்ந்து தேவையாகும்.

II நேர்முக வரிகள் (Direct Taxes)

சிறப்புக்கள் : நேர்முக வரியில் கீழ்க்கண்ட சிறப்புக்கள் உடையன.

- 1 செலுத்தும் திறன் : நேர்முக வரிகள் வரி செலுத்தும் திறன் அடிப்படையில் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருக்கின்றன. செலுத்தும் திறனின் கூறுகளாக இருக்கின்ற வருவாய், ஆகியவற்றை இனங்கண்டு வரி விதிக்க முடிகின்றது. வரியில் வரி விதிப்பதைத் தீர்மானிப்பதில் பெரும்பாலும் தர ஏற்படுவதில்லை. வரி செலுத்தும் திறனுக்கேற்ப வரி வரமானுதல்களைச் செய்யலாம். எடுத்துக்காட்டாக, வருவாய் போன்றவற்றின் மூலம் செல்வர்களிடம் மிகுதியாக வசூலிப்பதைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.
- 2 சிக்கனம் : நேர்முக வரியைச் சிக்கனமாக வசூலிக்க முடிகின்ற வரி செலுத்துபவர் நேரடியாக அரசுக்கு வரி செலுத்துகின்ற வரி செலுத்துபவருக்கும் வரி வாங்கும் நிர்வாகத்திற்கும் இடையாரும் வருவதில்லை. வரி செலுத்துபவர் தெரிவதால் சிக்கன வரியை வசூலிக்கலாம்.
- 3 திட்டவட்டமானது : வரி செலுத்துபவருக்கு எப்பொழுது எப்படி, எவ்வளவு வரி செலுத்த வேண்டுமென்பது உறுதியாக தெரியும். ஆதலால் கட்டவேண்டிய வரிப்பணத்திற்கு உகாலத்தில் வழி செய்யலாம். அரசால் திட்டவட்டமாக வரி வசூலிக்க இயலும். அரசுக்கு வரக்கூடிய வருவாயின் அளவு

11. வரி விதிப்பின் நோக்கங்கள் (OBJECTIVES OF TAXATION)

1 வரி விதிப்பின் பொதுவான நோக்கங்கள்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் வரி விதிப்பது வருவாய் பெறும் நோக்கமாக மட்டும் இருக்கவில்லை. இப்பொழுது வரி அரசிடமிருக்கும் ஆற்றல்மிக்க கருவியாக இருக்கின்றது. சரியான முறையில் வரி விதிப்பதன் மூலம் எதிர்நோக்குகின்ற சமுதாய பொருளாதார விளைவுகளை ஏற்படுத்த முடிகின்றது. வலுவான பொதுநிதியின் கருவியான வரி விதிப்பை தனிமனித, சமுதாய அரசின் கண்ணோட்டங்களில் பார்க்கலாம். தனி மனிதருக்கு வரி செலுத்துவது ஓரளவு தியாகமாகும். மகிழ்ச்சியோடு வரி செலுத்துபவர்களைக் காணமுடிவதில்லை. குறைந்த அளவில் வரி செலுத்தவே விரும்புகின்றனர். அரசு எவ்வளவு மிகுதியாக வருவாய் கிடைக்குமோ அவ்வளவுக்கு வரி விதிக்க எண்ணுகிறது. சமுதாயம் வரி விதிப்பின் மூலம் உற்பத்தியை நெறிப்படுத்தவும், பெருக்கவும், சரியான முறையில் செல்வத்தையும் வருவாயையும் பகிரவும், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கவும் கருதுகின்றது. வரிவிதிப்பின் பழைய புதிய நோக்கங்களைத் தொடர்ந்து விளக்கலாம்.

1. வருவாய் நோக்கம் : தொன்மைப் பொருளியலறிஞர்கள் வருவாய் பெறுவதே வரி விதிப்பின் நோக்கமென்று கருதினர். பொதுச்செலவு கூடக்கூட வரியும் கூடுமென்று எண்ணினர். வருவாய் பெறும் நோக்கமின்றி வேறு நோக்கத்தோடு வரிவிதிப்பது நியாயமல்லவென்பது தொன்மை பொருளியலறிஞர்களின் உறுதியான கருத்து. "வரி வருவாய் உண்மையில் அரசின் உள்ளாட்சிகளின் வாழ்க்கைக் குருதியாகும். விரும்பத்தகாத வரி முறைகளைப் பின்பற்றியாவது தேவையான அளவு வருவாயைப் பெறுவது அவற்றின் கடமையாகும். இந்தக் கடுமையான கருத்து வருவாய் இலட்சியங்களிலும் அரசின் வரிக்கொள்கைகளிலும் மேலோங்கியிருக்கின்றது", என்னும் கருத்து செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. கால்பெர்ட் (Colbert) என்பவர், "வரி விதிப்புக் கலை என்பது வரத்து குறைந்த அளவில் கத்த மிகுதியான அளவில் அதனுடைய இறகுகளைப் பறிப்பதைப் போன்றது", என்கின்றார். அரசின் செலவுக்கும் வரிவிதிப்பிற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கின்றது. ஒன்றையொன்று சார்ந்திருக்கின்றது. செலவு கூடுகின்ற பொழுது வரியும் கூடுகின்றது. ஆதலால் வருவாய்க்காகவே வரிவிதிக்கப்படுவதாக எண்ணினர்.

8 சேயிப்பு மக்கள் தேவைப் பொருட்களை
சேர்த்து விடுவதால் வேண்டியுள்ளது இதனால்
மிகுதியாகச் செலவிட வேண்டியுள்ளது இதனால்
சேமிப்புத் திறன் குறைகின்றது.

IV நேர்முக, மறைமுக வரிகள் - மதிப்பீடு

மதிப்பீடு : நேர்முக, மறைமுக வரிகளிலுள்ள பெரும்பாலும் நிர்வாகத் தவறுகளினால் ஏற்படக் கூடியவை அவற்றைக் குறைக்க முயன்றால் வெற்றி பெறலாம். நேர்முக, மறைமுக வரிகளில் எவை சிறந்தவை என்ற கேள்வி எழுவதுண்டு. இரண்டு ஒன்றோடு ஒன்று முரண்பட்டவையல்ல. ஒன்றுக்கு மற்றொன்று செய்யக் கூடியவையே. ஆதலால் இரண்டையும் சரியான கலந்து விதிக்கலாம். இங்கிலாந்தின் நிதி அமைச்சராய் கிளாட்ஸ்டோன் (Gladstone), "இரு வகை வரிகளும் இரு அளவு சகோதரிகளைப் போல இருக்கின்றன. இருவரில் ஒருத்தியைத் தேர்வெடுத்து மற்றவளை ஒதுக்க முடியாது", என்று கூறியதில் பெரும்பான்மை உண்டு.

"நேர்முக வரி செல்வர்களின் மீதும் மறைமுக வரி ஏழைகளின் மீதும் விதிக்கப்பெறுகின்றன", என்ற கருத்து அடிக்கடி கூறப்பெறுவது இதில் ஓரளவு உண்மை இருக்கின்றது. மறைமுக வரிகள் பொருட்களின் மீது போடப்படுகின்றன. நுகர் பொருட்களைச் செல்வர்களை ஏழைகளே அதிகம் வாங்குகின்றனர். தேவைப் பொருட்களின் மீது விதிக்கப்பெறுகின்ற வரிச்சுமை ஏழைகளையே அழுத்துகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக மண்ணெண்ணெய் மீது விதிக்கின்ற வரி செல்வர்களைப் பாதிப்பதில்லை. ஏழைகள் தங்களுடைய வருவாயில் பெரும்பகுதியைத் தேவைப் பொருட்களுக்குச் செலவிடுகின்றனர். நேர்முகவரி வருவாயின் அடிப்படையில் அமைவதால் செல்வர்களைப் பாதிக்கின்றது. வளர்வீத வரி வருவாயின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்தக் கருத்தில் முழு உண்மை இல்லை என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். மறைமுக வரிகள் ஆடம்பரப் பொருட்களின் மீது விதிக்கப்படுகின்ற பொழுது செல்வர்களையே பாதிக்கின்றது. தேவைப் பொருட்களுக்கு வரி விதிவிலக்கு அளித்து ஆடம்பரப் பொருட்களின் மீது மிகுந்த வரி விதிப்பதால் செல்வர்களே பாதிக்கப்படுவார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, பெட்ரோல் மீது விதிக்கப்படும் வரியைக் கூறலாம். இதே போல வருமான வரி விதிக்கும் அடிப்படை வருவாய் அளவை குறைக்கின்ற பொழுது குறைந்த வருவாய் உள்ளவர்களுக்கு பாதிக்கப்படுவதைக் காணலாம். பிண்ட்லே சிர்ராஸ், "வரி விதிப்பினை

ஒன்று முழுக்க ஏழைகளின் செல்வர்களின் மீது விழுவது ஒத்துவராத பழங்கருத்தாகும். வரிகளும் நாணயத்தின் இயல்புக்கங்களாக உள்ளன.

மாதிரி கே

பகுதி 'அ'

- 1 நேர்முக வரிகள்
- பகுதி 'ஆ' ஒரு
- 2 நேர்முக, மறைமுக
- 3 கீழ்க்கண்ட வரிகள்
- தைக் காரணத்தால்

1. அன்பளிப்புகள்

பகுதி 'இ'

- 4 நேர்முக வரிகள்
- 5 மறைமுக வரிகள்
- 6 இன்றைய வரிகள்
- பங்கினை

அங்காடிகளில் தேர்ந்தெடுக்க வரிச்சமையை ஏற்க வேண்டும்.

3. அதே நேரத்தில், தனியார் அரிசெய்யும் வகையில் வரிகளை விதிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யத்தக்க கருவியாக இருக்குமானால் மட்டும் பயன்பட வேண்டும்.

4. நிலைப்படுத்துகின்ற, வளர்ச்சிக்குத் துணை நோக்கங்களை நிறைவேற்றும் வகையில் பொதுநிதிக்கு அமையத்தக்கதாக வரிவிதிப்பு முறை இருக்க வேண்டும்.

5. வரிவிதிப்பு முறை திறமையான, தெளிவான நிர்வாகத்திற்கு துணை செய்ய வேண்டும். வரி செலுத்துபவருக்குப் புரியும்படி இருக்க வேண்டும். வரி செலுத்துபவருக்குப் புரியும்படி துணைச் செலவுகள் கூடியவரையில் குறைவானதாக இருக்க வேண்டும்.

6. மற்றைய நோக்கங்களுக்கு ஏற்ற வகையில் நிர்வாகம் துணைச் செலவுகள் கூடியவரையில் குறைவானதாக இருக்க வேண்டும்.

III. வரி விதிகள் (Canons of Taxation)

நல்ல வரி விதிப்பு விதிகள் : அரசு தனக்கு வேண்டிய வரவாயில் பெரும் பகுதியை வரிகளின் மூலமாகப் பெறுகின்ற வரிவிதிப்பதில் எத்தகைய விதிமுறைகளைப் பின்பிடுவது என்பதைப் பற்றி பொருளியலறிஞர்கள் ஆராய்ந்துள்ள பின்ட்லே சிராஸ் (Findlay Shirras), "நல்ல வரவாய் முறை இருக்க வேண்டுமே தவிர ஒழுங்கற்ற முறைகளைச் சார்ந்த சட்டங்களின் தொகுதியாக இருக்கக்கூடாது", என்கின்றார். ஆர்தர் "ஒரு நல்ல வரிமுறையை என்னை விளங்கும்படி கூறினால்,

6. J.K. Metha, "Public Finance in India". Chap. VII
7. R.N. Bhargava, "The Theory and Working of Public Finance in India". Chap. XVI, XVII & XVIII
8. R.N. Bhargava, "Indian Public Finances". Chap XI
9. மா.பா. குருசாமி. "வரவு-செலவுத் திட்டம்" அத்தி 6

9. பொது வருவாய் (PUBLIC REVENUE)

1. பொதுவருவாய் - விளக்கமும் முக்கியத்துவமும்

அரசுக்கு பல்வேறு பணிகளையும் மேற்கொள்ள மிகுந்த அளவிற்கு வருவாய் தேவைப்படுகின்றது. பொருளியலில் உற்பத்திக்கு உள் இடமும் முக்கியத்துவமும் பொதுநிதியில் பொதுவருவாய்க்கு கிடைக்கின்றது. நுகர்வுக்கு உற்பத்தி வழிவகுப்பதைப் போன்று பொது செலவுக்கு பொதுவருவாய் வழி வகுக்கின்றது.

விளக்கம் : 'பொதுவருவாய்' என்ற சொல் அரசின் எல்லாவகையான வருவாய்களையும் குறிக்கின்றது. டால்டன், "பொது நிர்வாகத்தின் வருவாயை விரிவான பொருளிலோ, குறுகிய பொருளிலோ விளக்கலாம். விரிவான பொருளில், எல்லா வகையான 'வருவாய்களையும்' (Incomings) அல்லது 'வரவுகளையும்' (Receipts) உள்ளடக்கியதாக இருக்கின்றது. குறுகிய பொருளில் சாதாரண வழக்கில் 'வருவாய்' என்று கருதக் கூடியவை மட்டுமே அடங்கும்", என்று கூறுகின்றார். பொதுவருவாய் (Public Revenue) என்ற குறுகிய பொருளில் வரி வருவாய், பொதுத்துறை அளிக்கும் பொருட்கள், பணிகளுக்கு வாங்கும் விலை, கட்டணம், அபராதம், நிர்வாகப் பணிகளின் மூலம் கிடைக்கும் வருவாய் போன்றவை, அன்பளிப்புகள், மானியங்கள் ஆகியவை எல்லாம் சேர்கின்றன. 'பொதுவருமானங்கள்' (Public Receipts) என்ற விரிந்த பொருளில் குறிப்பிட்ட காலத்தில் அரசு பெறுகின்ற வருவாயோடு அரசு பெறுகின்ற பல வகையான பொதுக்கடன், காகிதப்பண வெளியீடு போன்றவைகளும் சேர்கின்றன.

முக்கியத்துவம் : பொதுநிதியில் பொது வருவாய் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகின்றது. பொதுவருவாயின் அளவும் பொது வருவாய் கிடைக்கின்ற வழிமுறைகளும் நாட்டின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளின்

அளவைத் தீர்மானிக்கும் கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக பங்கு பெறுகின்றது கூடுகின்றது.

பொது வருவாய் தான் பொதுச் செலவு முடியும். பேராசிரியர் வரி முறையில் மிகவு வருவாயைப் பெறுகின்ற (Billion) டாலர். சதவிகிதமாகும். சிறிதளவு உறுதி என்று கூறுகின்றார்.

பொதுச் செலவு விரும்புகின்ற கருவியாக இது தேவையாகின்றது.

பொது வருவாய் (i) மானியம் (ii) வாணிகம் (iii) வால்வெள்ளி டெய்லர் முதலிய ஒரு வகையான இவற்றின் எல்லைக் குறிப்பிட்டு இந்த நாட்டின் அறிந்து புரிந்து

ஓர் அளவு செய்வதற்கு நிதியை வழங்கி பொது நிதி

வி

வருவாய்க்காக மட்டுமே வரிவிதிக்கப்பெறுகின்றதென்ற கருத்தை இன்றையப் பொருளியலறிஞர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. டால்டன் இந்தக் கருத்தை "ஆழமற்றதாகவும், தவறானதாகவும்", கருதுகின்றார். வரிவிதிப்புக்கு வருவாய் நோக்கம் மட்டுமல்ல, வேறுபல சமுதாய, பொருளாதார நோக்கங்களும் உள்ளன. ஆதலால்தான் செலிக்மான், "வரி என்பது வெறும் வரியாக மட்டும் இருப்பதில்லை. ஏனென்றால் அதனுடைய நோக்கம் நெறிப்படுத்துவதாகவோ, அழிப்பதாகவோ இருக்கின்றது." என்கின்றார். தற்காலத்தில் அரசு வரிவருவாயை மட்டும் நம்பி இருக்கவில்லை. வேறு பல வழிகளில் வருவாய் கிடைக்கின்றது. ஆதலால் வருவாய் பெறும் நோக்கத்தோடு மட்டும் அரசு வரிவிதிப்பதில்லை.

2. சமுதாய-அரசியல் நோக்கு : ஜெர்மானியப் பொருளியலறிஞர்கள் வரியின் மூலமாக விரும்புகின்ற சமுதாய, பொருளாதார, அரசியல் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வரலாமென்பதை வலியுறுத்தினர். அரசு சமதர்மத்தைக் கொண்டுவரவோ, மாறாக வேறு சூழ்நிலையை உருவாக்கவோ தக்க முறையில் வரிவிதிப்பதைப் பயன்படுத்தலாம். ஆனால் சமுதாய பொருளாதார கோட்பாடுகள் இன்னும் முழுமை பெறாததால் அவற்றை நிறைவேற்ற வரியை நல்லமுறையில் பயன்படுத்த இயலாதென்று திறனாய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். ஆனால் வரி விதிப்பிலுள்ள சமுதாய அரசியல் நோக்கத்தைப் புறக்கணிக்க இயலாது.

3. வருவாயிலும் செல்வத்திலும் மறுபகிர்வை ஏற்படுத்துதல் : இயற்கையாகவும், சட்ட அமைப்பு முறையினாலும், மரபு வழிப்பழக்கங்களாலும் சிலரிடம் செல்வம் மிகுதியாகவும் வருவாய் அதிகமாகவும், இருக்கின்றன. இத்தகைய பகிர்விலுள்ள உள்ளார்ந்த குறையை சரிசெய்வதாக வரிவிதிப்பு இருக்க வேண்டும்.

4. ஏற்றத் தாழ்வைக் குறைத்தல் : வருவாய்க்கிடைசியில் இருக்கும் ஏற்றத்தாழ்வைக் குறைப்பது இன்று பெரும்பாலான அரசுகளின் தலையாய நோக்கமாயிருக்கின்றது. ஆனால், "குறுகிய காலத்திற்குப் பிறகு அழிக்கப் பெற்ற ஏற்றத்தாழ்வு மறுபடியும் தோன்றும். குறுகிய கால இடைவெளிகளில்தான் மறுபகிர்வின் மூலம் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்த முடியும்", என்ற பேரட்டோவின் (Pareto) கருத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற பொருளியலறிஞர்கள் இன்றும் உள்ளனர். ஆனால் வரிவிதிப்பின் மூலம் ஓரளவு ஏற்றத்தாழ்வைக் குறைக்கவும், தவிர்க்கவும் இயல்கின்றது. சமுதாயத்திலுள்ள ஏற்றத்தாழ்விற்கு சில பொதுவான காரணங்களும், சில குறிப்பிடத்தக்க காரணங்களும் உள்ளன. தனி மனிதர்களின் திறமை வேறுபாடு, தனிச்சொத்துரிமை, பொருளாதார மாற்றங்கள்

14 நேர்முக, மறைமுக வரிவிதிப்பு (DIRECT AND INDIRECT TAXATION)

I. நேர்முக, மறைமுக வரிகள் - விளக்கம்

அரசு விதிக்கின்ற வரிகளை நீண்ட காலமாகவே நேர்முக வரிகள், மறைமுகவரிகள் என்று பிரிக்கின்றனர். நேர்முக வரிகளும் மறைமுக வரியையும் விளக்குவது அவை வெளிப்படையாகத் தெரிவதாக போல எளிதாக இல்லை. இதுவரை இரண்டையும் பற்றிப்பல விளக்கங்களைப் பொருளியலறிஞர்கள் அளித்துள்ளனர். பேராசிரியர் புல்லு (Bullock) ஏறத்தாழ பன்னிரண்டுக்கு மேல் நேர்முக, மறைமுக வரிகளைப்பற்றி இருக்கின்ற விளக்கங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். அவை எல்லாம் ஒன்று போல் இல்லை. ஒவ்வொரு விளக்கமும் ஏதாவது ஒரு இயல்பை வலியுறுத்திக் கூறுகின்றது. குறிப்பிடத்தக்க விளக்கங்களை இங்கு பார்க்கலாம்.

1) வரிச்சுமை சார்தலை ஒட்டி : யார்மீது இறுதியாக வரிச்சுமை சார்கின்றதோ அதனை ஒட்டி நேர்முக, மறைமுக வரிகளை விளக்குகின்றார். ஜே.எஸ்.மில், "நேர்முக வரி என்பது யார் செலவு செய்கிறதோ குறிப்பிடுகின்றதோ, அல்லது விரும்பப்படுகின்றதோ அவரிடமிருந்து நேரடியாகக் கேட்கப் பெறுவது. மறைமுக வரி என்பதை யாரிடமிருந்து கேட்கப்பெறுகின்றனவோ அவர் அவற்றை மற்றவர்களின் செலவில் செலுத்துவார் என்று எதிர்பார்த்துக் கேட்கப்பெறுகின்றன", என்கின்றார். இதனையே டாக்டர் டால்டன், "நேர்முக வரி என்பது யார் மீது சட்டப் பூர்வமாக விதிக்கப் பெறுகின்றதோ அவர் உண்மையில் செலுத்துவது, ஆனால், மறைமுகவரி என்பது ஒருவர் மீது விதிக்கப்பட்டு, தொடர்ந்து ஏற்பட்ட சில ஒப்பந்த விதிகளின் மாறுதலானாலோ, இவருக்கிடையில் ஏற்பட்ட பேரத்தினாலோ பகுதியாகவோ முழுமையாகவோ மற்றவரால் செலுத்தப்பெறுவது", என்று கூறுகின்றார்.

இந்தக் கருத்தின்படி யார் மீது வரிச்சுமை இறுதியில் சார்கிறதோ அதனை ஒட்டியே வரியை நேர்முக, மறைமுகவரிகள் என்று பிரிக்கப்படுகின்றது. இந்தப் பிரிவை இயற்கை வாதிகளும் (Physiocrats) ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, வருமான வரி அதனைச் செலுத்தப்பவரையே சார்வதால் நேர்முக வரியாகும். விற்பனைவரி வணிகரால் வாடிக்கைக்காரர் மீது சுமத்தப்படுவதால் மறைமுக வரியாகின்றது.

ஆனால் இந்த அடிப்படையில் நடைமுறையில் வரிகளை நேர்முக மறைமுக வரிகளென்று பிரிப்பது எளிதாக இல்லை. ஏனென்றால் சில நேர்முக வரிகள் ஓரளவு மற்றவர்கள் மீது சுமத்தப்படுவதையும், சில மறைமுக வரிகள் செலுத்துபவர்களின் மீதே சுமையாக இருப்பதையும்

காண்கின்றோம். மேலும் வரிச் செலவு ஒன்று போல் எப்பொழுதும் இருக்காததால் இதனை, நல்ல விளக்கமாக டெய்லர் போன்ற பொருளியலறிஞர் (ii) உடனடி விவரம்

நேர்முக, மறைமுக வரிகளுக்கிடையில் அடிப்படையில் இறுதி நிலையின் வரித்தாக்கம் அவரது கருத்துப்படி சட்டப்படி மாற்றவே இயலாதவையும் கருக்கிடையிலுள்ள போட்டி மறைமுக வரிகளாகும். நல்ல விளக்கமும் எல்லாக்காரர்களின் வரிகளுக்கும் எல்லாக்காரர்களின் வரிகளையும் இந்த அடிப்படையில்

(iii) வரி செலவு

ஒட்டி : திருமதி ஊர்சிக் களின் சூழ்நிலைக்கேற்ப பவருக்கும் வரி வாங்கும் நேரடியானவை என்று பொறுப்பு வாங்குகின்ற மதிப்பை ஒட்டி அமைக்கப்படும் வரியைப் பெறும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டும் வரியான வருமான விடுவதைப் பார்க்கும் வருமான வரியும் பொதுவாக நல்ல விளக்கம்

(iv) வரி வி

(Prest) எப்படி வரி அடிப்படையை ஒட்டி வரியென்றும் பிரிக்கப்படும் மீது விதிக்கப்படுகின்ற விதிக்கப்பெறுபவரைப் போன்றவற்றை நேர்முக மறைமுக வரிக்கு

(v) வரி செலவு

செலுத்துகின்ற பிரிக்கின்றார்.

அரசு 60 பொருள்
அரசுக்கு மிகுதியாக வரு
950-51 இல் 67.54 கோடி
செய்ப்பொருள் வரி வருவாய் 1973-74 இல்
978-79 இல், 5,315 கோடியாகவும் உயர்ந்தது.
பரிசைய மத்திய அரசும் மாநில அரசுகளும் ஆறாவது நிதிக்குழுவின்
பரிந்துரையின்படி 80%:20% என்ற விகிதத்தில் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர்.

X விற்பனை வரி (Sales Tax)

பொருட்களின் விற்பனை மீது விதிக்கப்படுவது விற்பனை வரியாகும். விற்பனை வரிக்கும் (Sales Tax) வாங்குதல் வரிக்கும் (Purchase Tax) இடையிலுள்ள வேறுபாட்டைச் சுட்டிக்காட்டலாம். விற்பனை வரியை அரசு விற்பனையாளரிடமிருந்து வசூலிக்கின்றது. வாங்குதல் வரியை வாங்குபவரிடமிருந்து வசூலிக்கின்றது. இரண்டையும் தனித்தனியாக நிர்ணயிக்கின்றனர்.

விற்பனை வரியின் வகைகள் : விற்பனை வரி 1) திரிந்தெடுக்கப் பெற்ற அல்லது பொது விற்பனை வரி; 2) ஒரு முனை அல்லது பல முனை விற்பனை வரி; 3) மொத்த விற்பனை வரி அல்லது மொத்த வருவாய் வரி என்று பல வகைகளில் அமைகின்றது.

தனிப்பட்ட நிறுவனங்கள், தொழில்கள் ஆகியவற்றின் உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பு, விலை நிர்ணயம் ஆகியவை பற்றியும் அவற்றில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் பற்றியும் ஆராய்கின்றது. ஆதலால் தான் கே. இ. போல்டிங் "நுண்ணினப் பொருளியல் என்பது தனிப்பட்ட நிறுவனங்கள், தனிப்பட்ட இல்லங்கள், தனிவிலைகள், கூலிகள், வருவாய்கள், தனித் தொழில்கள், குறிப்பிட்ட பொருட்கள் ஆகியவை பற்றிய படிப்பாகும்" என்று கூறுகின்றார்.

பேரியல் பொருளாதாரம் பொருளாதார அமைப்பு முறையை மொத்தமாக, ஒரே தொகுதியாக நோக்குகையில், நுண்ணினப் பொருளியல் அந்த மொத்தத்தை உருவாக்கும் பகுதிகளை நோக்குகின்றது. இவற்றை பேராசிரியர் பெர்க்சுலும், கிரப்சுப் ஒரு தோப்பை மொத்தமாக ஆராய்வதற்கும், அதிலுள்ள மரங்களைத் தனித்தனியாக ஆராய்வதற்கும் ஒப்பிடுகின்றனர். பேரியல் பொருளாதாரம் தோப்பை-மரங்களின் மொத்தத் தொகுதியை ஆராய்வதைப் போன்றது. நுண்ணினப் பொருளியல் தோப்பிலுள்ள ஒவ்வொரு தனிமரத்தையும் ஆராய்வதைப் போன்றது. தனிமரத்தைப் பார்க்கின்றவர்கள் தோப்பை மொத்தமாகக் காண்பதில்லை.

நுண்ணினப் பொருளியலுக்கும் பேரியல் பொருளாதாரத்திற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை பேராசிரியர் ஹார்வேயும், ஜான்சனும் ஒர்எளிய எடுத்துக்காட்டின மூலம்கீழ்க் கண்டவாறு விளக்குகின்றனர். "நுண்ணினப் பொருளியலும் பேரியல் பொருளாதாரமும் அவையில்கின்றபாடப் பொருளின் வகையால் வேறுபடுவதால் அவை ஆராய்கின்ற முறைகளாலும் வேறுபடுகின்றன. இது எப்படி என்பதை ஒர் உவமையின் மூலம் விளக்கலாம். நாம் ஒரு மோட்டார் வண்டி எப்படி செயல்படுகின்ற தென்பதை அவற்றின் பலவேறு பகுதிகளைத் தனித்தனியாக ஆராய்வதன் மூலமாகவும் அறிந்துகொள்ளலாம். நாம் சக்கரங்களையும், விசைப்பெட்டியையும், எந்திரத்தையும், கார்புரேட்டரையும், மின்சக்தி செல்லும் குழாயையும், பிறவற்றையும் தனித்தனியாகப் பார்க்கின்றோம். இந்த முறையில் காரின் ஒவ்வொரு பகுதியும் எப்படிச் செயல்படுகின்றதென்பதை விரிவாக ஆராய்கின்றோம். இந்த

* K. E Boulding, A Reconstruction of Economics [1950], P. 3
 † Ferguson and Kreps, Principles of Economics P. 175.

232-247

I. பேரியல் பொருளாதாரம் விளக்கம்

232
233
234
238
240
243
246
246
248
254
260
266
266
268
286

தற்காலத்தில் பொருளியல் கோட்பாடுகளை நுண்ணினப் பொருளியல்' அல்லது 'சிறுநோக்குப் பொருளியல்' (Micro Economics) என்றும் 'பேரியல்பொருளாதாரம்' அல்லது 'தொகையினப் பொருளியல்' (Macro-Economics) என்றும் இருபிரிவுகளாகப் பகுக்கின்றோம். 'நுண்ணினம்' (Micro) 'பேரினம்' (Macro) என்னும் இந்த இரண்டு மூலச் சொற்களையும் முதன் முதலில் 1913-ஆம் ஆண்டில் ஆஸ்திரேலியாவைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஸ்வீடன் நாட்டுப் பொருளியலறிஞரான பேராசிரியர் ரக்னர்ட் பிரிஷ் (Ragnar Frisch) பயன்படுத்தினார். இந்த இரண்டு சொற்களும் இப்பொழுது பொருளியலின் இருபெரும் பிரிவுகளை-ஆய்வு முறைகளான பிரிவுகளைக்-காட்டுகின்ற கலைச் சொற்களாக மாறியிருக்கின்றன.

'நுண்ணினம்' என்பதைக் குறிக்கும் 'மைக்ரோ' (Micro) என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு மூலமாக 'Mikros' என்னும் கிரேக்கச் சொல் அமைந்தது. அதற்குச் 'சிறியது' என்பது பொருள். 'பேரினம்' என்பதைக் குறிக்கும் 'மேக்ரோ' (Macro) என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு மூலமான (Makros) என்ற கிரேக்கச் சொல்லுக்கு பெரியது என்பது பொருளாகும்.

I. பேரியல் பொருளாதார இலக்கணமும் விளக்கமும்

288
291
304
392
44
98
100
112
4
4

நுண்ணினப் பொருளியல் என்பது பொருளாதாரத்தின் ஒரு பகுதியை-அதாவது தனிமனிதர்களின் அல்லது சிலரின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளையும், தனித்தனி இல்லங்களையும், தொழில் நிறுவனங்களையும், தனிப் பொருட்களின் விலை நிர்ணயம் போன்றவற்றை ஆராய்ச்சின்றது. பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஏதாவது ஒன்றைப்பற்றி, அதற்கான காரண, காரியங்களைப்பற்றி தனித்து ஆராய்ச்சின்றது. மொத்தப் பொருளாதாரத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் நுணுகி, பகுதியின் நோக்கில் தனித்தனியாகப் பிரித்து ஆராய்வதை நுண்ணினப் பொருளியல் என்கின்றோம்.

பேரியல் பொருளாதாரம் (Macro Economics): (பொருளாதார அமைப்பு முறையை மொத்தமாக, ஒரே தொகுப்பாக, ஒன்றோடொன்று பிணைப்புடைய ஒரு முழுமையான அமைப்பாக கருதி ஆராய்ச்சின்றது. ஆதலால், இதனை தொகையினப் பொருளியல் என்றும்

தின்விரிவான தொகுதிகளைத் தீர்மானிப்பதோடு தொடர்புடையதே பேரியல் பொருளாதாரம்" என்று தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

மேற்கூறிய மேற்கோள்களிலிருந்து பேரியல் பொருளாதாரம் பொருளாதாரத்தின் பகுதியை அல்ல; மொத்தப் பொருளாதாரத்தின் தொகுதிகளையே ஆராய்வின்றித்தென்பது தெளிவாகின்றது. தனிப்பட்டவற்றைப் பற்றியல்ல; அடித்தள தொகுதிகளைப்பற்றிய சிக்கல்களையே பேரியல் பொருளாதாரத்தில் சிந்திக்கின்றோம். தனிமனிதர்களின் வருவாயைப்பற்றியல்ல; தேசிய வருவாயைப் பற்றியே எண்ணிப்பார்க்கின்றோம். தனிப் பொருட்களின் விலைகளைப்பற்றியல்ல; பொருட்களின் விலை மட்டம் பற்றி ஆராய்கின்றோம். தனிநிறுவனங்களின் உற்பத்தியை அல்ல; நாட்டின் மொத்த உற்பத்தியைப் பற்றியே கருதுகின்றோம்.

II. நுண்ணின பொருளியலும், பேரியல் பொருளாதாரமும் - வேறுபாடுகள்

நுண்ணினப் பொருளியலும் பேரியல் பொருளாதாரமும் அவை ஆய்கின்ற முறையாலும், எடுத்துக்கொள்ளும் பாடப்பொருளின் அளவாலும், நோக்காலும் வேறுபடுகின்றன.

நுண்ணினப் பொருளியலில் பொருளாதாரத்தின் பகுதிகளைத் தனித்தனியாகப் பயில்கின்றோம். குறிப்பிட்ட பொருட்களின் உற்பத்தி, தனிப்பட்ட நிறுவனங்கள், தொழில்களின் பணிகள், தனி அங்காடியில் ஒவ்வொரு குடும்பமும் எவ்வளவு செலவிடுகின்றது என்பன போன்றவற்றைப் பயில்கின்றோம். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு நிறுவனம்—மொத்தப் பொருளாதாரத்தின் ஒரு பகுதி—எந்த அளவு பொருட்களை உற்பத்தி செய்கின்றது, எப்படி உச்ச நிலை ஆதாயத்தைப் பெறுகின்றது என்பனவற்றை ஆராய்கின்றோம்.

மாறாக, பேரியல் பொருளாதாரம் எப்படி பொருளாதாரம் மொத்தமாகச் செயல்படுகின்றது என்பதைப்பற்றி ஆராய்கின்றது. பொருளாதாரத்தில் மொத்த உற்பத்தி எப்படி நிர்ணயிக்க பெறுகின்றது, மொத்த வேலைவாய்ப்பு, எப்படி அமைகின்றது. இவற்றில் மாற்றம் ஏற்பட்டால் எந்த அளவு எப்படி ஏதனால் ஏற்படுகின்றது என்பனபற்றி பேரியல் அளவில் பயில்கின்றோம். ஆனால் நுண்ணினப் பொருளியல் மொத்த உற்பத்தி, மொத்த வேலைவாய்ப்பு, மொத்த செலவீடும் தொகை ஆகியவற்றை அப்படியே இருப்பனவாகக் கொண்டு [given]

¹ John Lindaur Macro Economics Chap I. P. 1.

ந்த உரிமைகள் (Rights attached to shares)
 வகையான பங்குகளை வெறுவனத்தின் சங்க நடைமுறை விதிகளின் படி சலுகைப்பங்குதாரர்கள்
 வகையான தன்மையைப் பெறுவனக் கூட்டத்தில் பங்கேற்றுவாக்களிக்கும் உரிமையினைப்
 உரிமைகள் நிறுவனத்திற்குப் பெறுவதில்லை. ஆனால் சலுகைப் பங்குதாரர்களின் நலனைப்
 வெவ்வேறு வகையான பங்குகளில் தீர்மானம் இயற்றினால் வாக்களிக்கும் உரிமை
 னின் தன்மைக்கேற்றபடி பெறுகிறார்கள். நிறுவனம் சலுகைப்பங்குதாரர்களுக்கு இரண்டு
 (rights) இலாப ஈவு பெறும் உரிமை வழங்குகிறது. இரண்டு வகையான உரிமை வழங்கப்பட
 த்திரும்பப் பெறும் உரிமை வழங்குகிறது. இரண்டு வகையான உரிமை வழங்கப்பட
 ன வேறுபடுகின்றன.

உரிமைகள்: (Ordinary shares)
 தீர்மானத்தின் மீதும் வாக்களிக்கும் உரிமை பெறுவதில்லை. ஆனால் சலுகைப் பங்குதாரர்களின் நலனைப்
 க்களிக்கும் உரிமை பெறுவதில்லை. ஆனால் சலுகைப் பங்குதாரர்களின் நலனைப்
 னிப்பது அவர் நிறுவனத்தின் சங்க நடைமுறை விதிகளின் படி சலுகைப்பங்குதாரர்களின் நலனைப்
 பெற்றிருக்கும் உரிமை வழங்குகிறது. இரண்டு வகையான உரிமை வழங்கப்பட
 ன வேறுபடுகின்றன.

த்திலும் நிறுவனம்
 ப் பெறுவதில்லை. ஆனால் சலுகைப் பங்குதாரர்களின் நலனைப்
 க்கும். இரண்டு வகையான உரிமை வழங்குகிறது. இரண்டு வகையான உரிமை வழங்கப்பட
 இறுதி உரிமை வழங்குகிறது. இரண்டு வகையான உரிமை வழங்கப்பட

ரிமைகள் (Preferred shares)
 ன்திய நிறுவனச் சட்டம் 221 ன் படி பங்கு என்பது ஒரு நிறுவனத்தின்
 ங்கு முதலில் ஒரு பங்கு எனப்படும்.

மகள் பற்றிய
 சமபங்குகள் சாதாரண பங்குகள். நேர்மைப்பங்குகள் எனவும்
 ிடப்படும்.

நிறுவனத்தின் பங்குகள் சலுகைப்பங்குகள் மற்றும் சாதாரண பங்குகளாக உள்ளன. இதனுடன் இணைந்துள்ள உரிமைகள் அமைப்பு முறையேடு சங்க நடைமுறை விதி அல்லது சிறப்புத் தீர்மானத்தில் கொடுக்கப்படுகின்றது. பங்குகளில் இணைந்திருக்கும் உரிமைகளை மாற்றலாம். (Variation of Share holders rights) அதே நேரத்தில் மாற்றத்தை நீக்கக் கோரி மனு செய்யவும் உரிமை உண்டு. (Variation may be challenged) நிறுவனச் சட்டம் முரண்பட்ட பங்குரிமைகள் கொண்ட பங்குகள் வெளியிடுவதை தடை செய்துள்ளது (Prohibition of issue of shares with disproportionate voting rights).

மேற்கூறியவைகள் பங்குகளுடன் இணைந்த உரிமைகளாகும்.

3. 4. சமபங்குகள் EQUITY SHARES

சமபங்குகள் (Equity Shares) நிலையான மூலதனத்திற்கான லாபக்கிய மூல ஆதாரமாக உள்ளன. இது நிறுவனத்தின் சொந்த மூலதனமாகும். கூட்டுப்பங்கு நிறுவனத்தின் பதிவான மூலதனம் ஒரு குறிப்பிட்ட மதிப்புடைய சமபங்குகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. இந்திய நிறுவனச் சட்டம் 221 ன் படி பங்கு என்பது ஒரு நிறுவனத்தின் ங்கு முதலில் ஒரு பங்கு எனப்படும்.

சமபங்குகள் சாதாரண பங்குகள். நேர்மைப்பங்குகள் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றன. நிறுவன லாபத்தில் பங்கேற்கும் உரிமை வழங்குகிறது.

நிறுவனப் பிணையங்கள் CORPORATE SECURITIES

நிறுவனங்கள் நீண்ட கால மூலதனத்தைத் திரட்டுவதற்காகப் பிணையங்களை வெளியிடுகின்றன. இந்த பிணையங்கள்தான் பங்கு அங்காடியில் வர்த்தக நடவடிக்கையில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றன. பிணையங்கள் சொத்திற்கான தாள் வகையான நிரூபணம் ஆகும். இதில் உரிமை, கடன் தன்மை, வட்டி அதனுடைய மாற்று தன்மை நிகழ்த்தப்படும். பிணையங்கள், பங்குகள், கடன் பத்திரங்கள், அரசு பத்திரங்கள் போன்ற வகைகளில் உள்ளன.

3.1. பிணையங்கள் அங்காடி SECURITIES MARKET

பிணையங்கள் அங்காடி என்பது பங்கு மாற்று நிலையத்தை ட விரிவானது. வீலர் என்பவர் கருத்துப்படி, பிணையங்கள் அங்காடியில் பின்வருவன அடங்குகின்றன.

1. பிணையங்களில் வர்த்தகம், பங்கீடு போன்றவை தாடர்பான நடவடிக்கைகள்.

2. பிணையங்கள் அங்காடியில் பிணையங்களை விற்பதற்கு, தவி செய்யும் அமைப்புகள், உதாரணமாக இந்தியாவில் வளர்ச்சி நங்கிகள், நிதிக்கழகங்கள் இவ்வகை வசதிகளைத் தருகின்றன.

3. பிணையங்களை வாங்கி விற்கும் நபர்களும் அமைப்புகளும்; உதாரணம், பிணைய அங்காடியில் செயல்படும் நபர்கள்

4. தொழிலை நடத்துவதற்கான சட்டங்கள் மற்றும் நிதிமுறைகள்.

3. 6. கடன் பத்திரங்கள் DEBENTURES

நீண்ட கால மூலதனம் எடுப்ப நிறுவனங்கள் கடன் பத்திரங்களை வெளியிடுகின்றன. கடன் பத்திரங்கள் குறிக்கும் 'Debt' என்ற சொல்லைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. கடன் பத்திரம் (Debt Stock) என்றும் நிறுவனத்தால் வெளியிடப்படும் பின்புலங்களையும் குறிப்பதாகும். நிறுவனத்தால் வெளியிடப்படும் பின்புலங்களையும் குறிப்பதாகும். நிறுவனத்தால் வெளியிடப்படும் பின்புலங்களையும் குறிப்பதாகும்.

கடன் பத்திரம் (At par) தள்ளிப்படுகிறது. நிறுவனத்தால் வெளியிடப்படும் பின்புலங்களையும் குறிப்பதாகும். நிறுவனத்தால் வெளியிடப்படும் பின்புலங்களையும் குறிப்பதாகும்.

அமைகின்றன.

முன்னுரிமைப் பங்குகள் மேற்கூறிய வகைகளில்

முன்னுரிமைப் பங்குகள் ஆகும்.

சமப்பங்குகளாக மாற்ற முடியாதவைகள் மாற்ற முடியாதவைகள்

8. மாற்ற முடியா முன்னுரிமைப் பங்குகள் (Non-convertible preference shares):

மாற்ற முடியா முன்னுரிமைப் பங்குகள் (Non-convertible preference shares)

மாற்ற முடியா முன்னுரிமைப் பங்குகள் சமப்பங்குகள்

7. மாற்ற முடியா முன்னுரிமைப் பங்குகள் (Convertible preference share):

மாற்ற முடியா முன்னுரிமைப் பங்குகள் (Convertible preference share)

மாற்ற முடியா முன்னுரிமைப் பங்குகள் என்பதும்

6. மாற்ற முடியா முன்னுரிமைப் பங்குகள் (Non-Redeemable preference shares):

மாற்ற முடியா முன்னுரிமைப் பங்குகள் (Non-Redeemable preference shares)

அங்காடி (Capital Market): விளக்கம்-
பாதி-குறைபாடுகள்-கட்டமைப்பு-

(Long term finance): நிதி மூல
ங்கள்-இந்திய ஆயுள் காப்புறுதி
க் கழகம்-இந்திய யூனிட்டி ரஸ்ட்-
வங்கி-இந்தியத் தொழில் நிதிக்
டன் மற்றும் முதலீட்டுக்கழகம்-
வளம் இலாபத்தைத் திரும்பவும்
ிகள்-திறந்த முடிவுடைய மற்றும்
தி திட்டம்.

ங்கள் (Corporate securi-
-பங்கு மூலதனம்-பங்குகள்-
ங்குகள்-கடன் பத்திரங்கள்-
பு, மாற்றியல்பு அற்ற கடன்
றும் பகுதியாக மற்றும் கடன்
வ்.

(Stock Exchange): அமைப்பு-
வைகள்-பிணையங்கள்-
யங்கள் மாற்று வாரியம்-
T.Cபங்குமாற்று நிலையம்.

(Public Issue of Shares):
நிலை அங்காடி-இரண்டாம்
கு வெளியிடல்-உரிமைப்
பீட்டு-ஒப்புறுதி-வணிகத்துவ
முதலீட்டாளர்கள்-பங்கு
ர்கள்.

மூலதன அங்காடி CAPITAL MARKET

மூலதன அங்காடியில் நீண்ட கால, நிதியை அளிப்பவர்களும்
பறுபவர்களும் ஒன்று சேருகின்றனர். இந்த அங்காடி பங்கு
பளியிடுதல், கடன் பத்திரங்கள் வெளியிடுதல் மூலம் நீண்ட கால
நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கின்றது. மூலதன அங்காடி மூலம்
மதாயத்தின் சேமிப்புகள், தொழில் நிறுவனங்கள், வணிக
வனங்கள், மற்றும் பொதுத்துறை அமைப்புகள் போன்றவற்றிற்கு
பியாக கிடைக்கும்படி செய்யப்படுகின்றன.

சமுதாய சேமிப்பு என்பதில் தனிநபர் சேமிப்புகள், தனியார்
றை சேமிப்புகள் மற்றும் நிறுவன சேமிப்புகள் அடங்குகின்றன.
லதன அங்காடி மூலம் கிடைக்கும் நிதி தொழிலின் நீண்ட
லத்தேவைக்குப் பயன்படுகின்றது.

1 மூலதன அங்காடி - விளக்கம்

மூலதன அங்காடி என்பது, "பணத்திற்கான நீண்ட கால
ாடுக்கல் வாங்கல் நிகழும் அங்காடி அமைப்பாகும்".

அருன்.கே.தத்தாகுப்தா (Datta-Guptha) என்பவர் மூலதன
ங்காடியைப் பின்வருமாறு வரையறுத்துக் கூறுகிறார்.

"பல்வேறு வகையான மூலதனத்தின் தேவை மற்றும்
ளிப்புக்கு இடையே இணைப்பை ஏற்படுத்தும் நிறுவனங்கள்,
தலீடுகள் மற்றும் நடைமுறைகள் ஆகியவற்றின் தொகுப்பை
லதன அங்காடி" என்று கூறுகிறார்.

மூலதன அங்காடி முதல் நிலை அங்காடி (Primary Market)
I-X ரண்டாம் நிலை அங்காடி (Secondary Market) என பிரித்துக்

1.6. பண அங்காடி MONEY MARKET

பண அங்காடி என்பது பணத்துறை நிறுவனங்கள், வணிகர்கள், குறிக்கும் இருந்தபோதிலும் பண அங்காடிக் கென இலக்கணம் உள்ளன. பொதுவாக பணத்தின் அளிப்பும் தேவையும் ஒன்றுதான். இடத்தை பண அங்காடி எனலாம். அதாவது, கடன் கொடுப்பதும் பெறும்பவரும் கடன் பெறுபவருக்கும் உள்ள தொடர்பைக் குறிக்கும் அங்காடி என்றச் சொல் குறிக்கின்றது. பண அங்காடியை குறிப்பிட்ட ஒரு நபருடன் அல்லது நாட்டுடன் இணைத்துக் கொள்வதும் உதாரணமாக லண்டன் பண அங்காடி இங்கிலாந்து அங்காடி போன்றதைக் கூறலாம்.

பண அங்காடி விளக்கம் (Money Market)

பேரா. கிரெளதர் "நெருங்கிய பணத்தினால் (Near Money) பலதரப்பட்ட பேரங்களை நிகழ்த்தும் பல்வகை நிறுவனங்களை நிறுவனங்களையும் குறிக்கும் பொதுவான சொல் பண அங்காடி எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

டாக்டர் சென் (Sen) என்பவர், "வாணிப உண்டியல் பத்திரங்கள் வங்கியாளர்களின் ஏற்புகள் போன்ற கருவிகளைப் பயன்படுத்தி குறுகியக் காலக் கடன்களை வரும் நிறுவனங்கள் மற்றும் கடன்களைப் பெறும் நிறுவன ஆகியவற்றின் தொகுதியைக் குறிப்பதே பண அங்காடி" என்கிறார்.

பண அங்காடியில் ரொக்கப் பணம் புழங்குவதில்லை. மிகக் குறைவான வாணிப உண்டியல்கள், கடுவூல உண்டியல் போன்ற கடன் உறுதிச் சீட்டு, குறுகிய கால அரசுப்பத்திரங்கள் ஆகியவற்றால் நடைபெறுகின்றன. வணிக வங்கிகள், தீர்வகம் ஆகியவற்றால் நடைபெறுகின்றன. லேவா தேவி முறை ஆகியவற்றால் குறுகிய காலக் கடனை கொடுக்கின்றன.

வணிகர்கள், உற்பத்தியாளர்கள் மற்றும் உண்டியல் தரகர்கள் அங்காடியில் குறுகிய காலக் கடன் பெறும் பண அங்காடியை குறுகிய கால பண அங்காடி என்றும் நிர்வாகம் குறுகிய கால அங்காடி என்றும் குறிக்கின்றது. நீண்டகால பண அங்காடி என்றும் குறிக்கின்றது. (Capital Market) எனும் பெயர் குறுகிய கால அங்காடிக்குரியது. நிதி நிறுவனங்கள் போன்றன நீண்டகால அங்காடியில் செயல்படுகின்றன.

பண அங்காடி, மிகக் குறைவான அங்காடிகள்

1. பண அங்காடி
2. உண்டியல்கள்
3. பண அங்காடி

3. நிறுவனப் பிணையங்கள் CORPORATE SECURITIES

நிறுவனங்கள் நீண்ட கால மூலதனத்தைத் திரட்டுவதற்காகப் பிணையங்களை வெளியிடுகின்றன. இந்த பிணையங்கள் தான் பங்கு அங்காடியில் வர்த்தக நடவடிக்கையில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றன. பிணையங்கள் சொத்திற்கான தரள் வகையான நிறுபணம் ஆகும். இதில் உரிமை, கடன் தன்மை, வட்டி அந்நூடைய மாற்று தன்மை குறிக்கப்பட்டிருக்கும். பிணையங்கள், பங்குகள், கடன் பத்திரங்கள், அரசு பத்திரங்கள் போன்ற வகைகளில் உள்ளன.

3.1. பிணையங்கள் அங்காடி SECURITIES MARKET

பிணையங்கள் அங்காடி என்பது பங்கு மாற்று நிலையத்தை விட விரிவானது. வீலர் என்பவர் கருத்துப்படி, பிணையங்கள் அங்காடியில் பின்வருவன அடங்குகின்றன.

1. பிணையங்களில் வர்த்தகம், பங்கீடு போன்றவை தொடர்பான நடவடிக்கைகள்.
2. பிணையங்கள் அங்காடியில் பிணையங்களை விற்பதற்கு, உதவி செய்யும் அமைப்புகள், உதாரணமாக இந்தியாவில் வளர்ச்சி வங்கிகள், நிதிக்கழகங்கள் இவ்வகை வசதிகளைத் தருகின்றன.
3. பிணையங்களை வாங்கி விற்கும் நபர்களும் அமைப்புகளும், உதாரணம், பிணைய அங்காடியில் செயல்படும் தரகர்கள்
4. தொழிலை நடத்துவதற்கான சட்டங்கள் மற்றும் விதிமுறைகள்.

கடன் பத்திர மீட்டில் செயலா பணிகள்:

முதலிரண்டு முறையின் மூலம் கடன் பத்திரங்களை நிறுவனம் பொழுது மீட்டி பற்றிய அறிவிப்பு ஒன்றைச் செய்தித்தாளில் வெளியும்.

பதிவு செய்யப்பட்ட கடன் பத்திரதாரர்களுக்கும் கூற்றறிக்கை மூலம் மீட்டி பற்றி தெரிவிக்கப்பட்ட வேண்டும். மீட்பதற்குப் பதினைந்து நாட்களுக்கு முன்பதற்கே நிறுவனத்தின் மாற்றுப் பதிவேடுகள் மூடி வைக்கப்பட்ட வேண்டும். கடன் பத்திரங்களை மீட்கும் பொருட்டு தேவைப்படும் அமைச்ச வசதிகளை இயக்குநர்கள் முன்னேற்பாடாகச் செய்து 13%மும் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

3. 10. ஒப்பந்தப் பத்திரங்கள் BONDS

பொதுத்திறை நிறுவனங்கள் ஒப்பந்தப்பத்திரங்கள் வெளியிடுகின்றன. இப்பத்திரத்தில் பொதுமக்கள் செய்கின்றனர். 1985-ல் பொதுத்திறை நிறுவனங்கள் ஒப்பந்திரங்கள் வெளியிடுவது தொடர்பான வழிகாட்டி வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

1. புதிய திட்டங்களை அமைத்தல் (Setting up of projects) இருக்கின்ற திட்டங்களை விரிவாக்குதல், Interest செலவைப் பெறுவது, நடைமுறை மூலதனத்திற்கு தேவை நண்டகாலச் சாதனங்களைத் திரட்டுதல் போன்ற நோக்கங்காகப் பத்திரங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன.

இந்த